ꝑimoꝝ differre. tenet nō cōmu
nicare. donec ꝯſequit abſolutio
nem ſacramentalē. Sic de eo q̄
iam indutus eſt. ac officiū miſſe
incepit ⁊ occurrit ſibi moꝛtale n̄
dū ꝯfeſſum ſi nō poteſt ſine ſcan
dalo ceſſare. debꝫ ꝓcedere. Sic
ſi alicui iam ꝯſtituto in itinere ꝓ
pe altare. dū alijs eucariſtia poꝛ⸗
rigitur. incidit moꝛtale ⁊c̄. Sꝫ
caueāt ne ꝯfeſſionē ad illū pun⸗
ctum voluntarie differāt ne etiā
dum habere poſſent copiā ſacer⸗
dotū. dum in bꝛeui iminet neceſ
ſitas celebrādi nec tn̄ tūc ꝯfiteā⸗
tur. Debet enī cōicaturus matu
ro tp̄e an̄ cōmunionis tp̄s quere
re ꝯfeſſoꝛem eum abſoluere potē
tem. Et ſi talis occurrat. ſitqꝫ ve
riſimile talē vel alium ſe hr̄e non
poſſe poſtea an̄ tp̄s cūmunionis
tenet tūc ꝯfiteri. Cōtra qđ plu⸗
rimi agūt ⁊c̄. K Quarto p̄n
cipaliter req̄rit vt cōmunicaturꝰ
nō habeat impedimētū aliqđ ꝓ⸗
pter qđ ſpecialiter ſit ꝓhibitus.
vt qꝛ excōicatus. vel ſuſpenſus.
aut interdictus. aut aliud tale q̄
ꝯm̄r ꝓhibent ⁊ ꝓnunciant i par
rochijs. Tales em̄ ꝯ̄ ꝓhibitionē
eccleſie accedētes aut ſuoꝝ ſupio
rū. nō eſt dubiū q̄n ḡuiter peccēt
Quito req̄rit deuotio actual'
vel ꝟtualis ſaltē talis. ꝑ quā hō
p̄cogitat q̄d ſumere velit. vt cum
debita reuerentia ⁊ timoꝛe acce⸗
dat. Alioq̄n nō diſcerneret coꝛ⸗
pus dn̄i ab alio cibo. debet inqꝫ
diſcernere vt reuerēti' deuoti' ⁊
attenti' ſumat. cogitās quis ſit
quē mādu cat. vt vult ap̄l'us. Ve
rum ſi in ipſa ſumptiōe diſtrahi
tur. foꝛte ex timoꝛe vel cogitatio
ne volante. iam nō indeuote di⸗
citur ſumere dū nō placet ſed di
ſplicet diſtractio. Manet enim
deuotio virtualis ⁊c̄. Alia q̄ ad
digne ſcđo mō requirunt que a⸗
lias pn̄t dici de congruo requiri
relinquunt ꝓ futuro ſermone ſi
placet. cum declaratiōe q̄ꝫtitatis
pc̄ti indigne ſumentiū.

In cena dn̄i ſermo. II. i
oꝛdine. XX. ad eucariſtie
ꝑceptionē pꝛeparatoꝛius

Qui mandu
cat et bibit indigne
iudciu ſibi mādu cat et bi⸗
bit. nō diiudicans coꝛpus
domini. j. Coꝛ. ii.
A Adeſt tempus illud
ſacratiſſimum fratres dilectiſſi⸗
mi. quod toto hoc quadrageſi⸗
mali laboꝛe. quaſi vigilia qua⸗
dam (vt feſtum) ꝑuenimus cele
bꝛandum. In quo manducatu⸗
ri ſumus agnum paſchalem. nō
illuꝫ veterem iudaici populi. qui
ſumptus abſumitur. ſed paſcha
nouum. paſcha noſtrum. quod
immolatus eſt chꝛiſtus. Agnum
viuum qui dudum pꝛo nobis oc
ciſus. vltra non moꝛiturus reui⸗
xit. Qui ſemper in eis qui ſe di⸗
gne ſumunt et viuit et vitam ſi⸗
ne termino tribuit. dū ſibi ipſi q̄

verā vitā eſt huiuſcemodi conui-
uas vnit. Hinc ait Joh. 6. Qui
mādūcat meā carnē ꝛ bibit meū
ſanguinē itellige digne. habꝫ vi-
tam eternam. et ſequiꝛ in me ma-
net ꝛ ego in eo. ¶ Propter cuiꝰ
dignam ſumptionē iam peccatꝭ
valefecimꝰ. ſacramenti contriti-
onis ꝛ ꝯfeſſiōis purgationē ad-
hibuimꝰ. ieiunijs. ꝓlixioribꝫ vi-
gilijs orationū lacrimis. carnem
noſtrā ꝓ qualicūqꝫ cōmiſſoꝝ ſa-
tiſfactione caſtigauimꝰ. Elemo-
ſynis. caſtimonia. ceteriſqꝫ ꝟtu-
tum operibus habitationeꝫ nr̄e
mentis vtcūqꝫ adornauimus. vt
ſic mūdi ꝛ digni. regali cōuiuio.
epulis paſchalibꝰ p̄ſentaremur.
Sic eni nos btūs Augꝰ. in p̄n-
cipio quadrageſime in ſermone
de ieiunio cōmonuit ad ieiunia
elemoſynas aliaqꝫ pietatꝭ opera
Quare. vt in illa ſacroſāncta ſo-
lēnitate paſchali inquit caritatꝭ
luce veſtiti. elemoſynis ſplendi-
di. oratiōibꝰ. vigilijs. ꝛ ieiunijs.
velut quibuſdā celeſtibꝰ ꝛ ſpūa-
libus margaritis ornati. non ſo-
lum cū amicis ſed etiaꝫ inimicis
pacifici. liberi cū ſecura conſcien-
tia ad altare dn̄i accedētes. cor-
pus ꝛ ſanguinē eius. nō ad iudi-
ciū. ſed ad remediū poſſitis acci-
pere. Om̄i i mēſa vna ait Bern̄.
ſer. de ſacramento.)in cena dn̄i
de vno pane cōſecrato. petrus et
iudas accepit. bonus in vitā. peſ-
ſimus in penā. bonꝰ in bn̄ficiū.
peſſimꝰ in teſtimoniū. bonꝰ in ſa-
lutem. peſſimus in mortem. Hoc
totū vſqꝫ huc cōpleꝛ in ſacramē-
to altaris. bonis quidē in bonū
ſumentibꝫ. canibꝫ ꝟo ꝛ imundis
nō ſic. Canes ſunt q̄ irreuerēter
ſine diſcretiōis iudicio accedūt.
et iō iudicati recedūt. ſm verbū
apl'i. Qui mādūcat ꝛc̄. ꝓ gratia
Aue maria. ☞ ¶ B Qui mā-
ducat ꝛc̄. Duo in verbis iſtis cō-
ſiderāda nobis cōmēdanꝛ. vnū
terrens. alteꝝ auiſans. Primuꝫ
penā exprimit indigne ſumentiū
Scd̄m modū aperit negligēter
agentiū. Primū timeamꝰ vt in-
ſtructi. per ſcd̄m penā vitemus.
Primū in eo tangiꝛ ꝙ iudicium
ſibi mādūcat ꝛ bibit. Scd̄m o-
ſtendiꝛ cum ſubiungiꝛ nō diiudi-
cans corpus dn̄i. ¶ Qui eni in-
digne mādūcāt iudiciū damna-
tionis manducāt. ſm Glo. i. ſua
manducatiōe ſe dignos damna-
tione efficiūt. Nō qꝛ malum eſt
qd̄ accipiunt. Accipiunt eni ꝛ in-
digne accedētes verū xp̄i corpus
et ſanguinē. dū ſacramēta denti-
bus premūt. licꝫ ſine fructu. Si-
cut Grego. 4. li. dyal. ait. Eſt q̄-
dem inquit in peccatoribꝰ ꝛ indi-
gne ſumentibꝫ vera xp̄i caro ꝛ ve-
rus ſanguis. ſed eſſentia. nō ſalu-
bri efficiētia. Bonū eſt ergo qd̄
accipiūt. ſed bonū factum eſt eis
malū. dum male accipiꝛ bonum.
ait Augꝰ. in de verbis euange.
Sicut ecōuerſo apl'o factum eſt
bonū cū bene accipitur malū. ſcꝫ
dū ſtimulus ſatane patiēter por-

tatur. Et ſctã obſunt malis. bo-
nis ad ſalutẽ. malis ad iudiciuꝫ
nõ qꝛ res illa mala ſit ſed qꝛ ma-
lus male accipit qđ bonũ eſt. qđ
in arca dñi que alophilos occi-
dit et iſrael ſaluauit. ⁊ mãna qđ
bonis oĩs delectamẽti ⁊ ſuauita
tis saporẽ. malis ꝟo nauſeam ꝑ-
ſtitit. aptius figurat. hic Chriſ
omel'. 10. ſacrificiũ hoc cibꝰ ſpiri
talis eſt. Sic corꝑalis cibꝰ duꝫ
ventrẽ inuenerit aduerſis humo
ribus occupatũ amplꝰ ledit ma
gis nocet ⁊ nullũ preſtat auxiliũ.
Ita ⁊ iſte ſpiritalis cibꝰ ſi aliquẽ
repperit malignitate pollutũ ma
gis eum ꝑdet. nõ ſua natura ſed
accipiẽtiꝫ vicio. hec ille. Sumũt
ergo q̇ indigne accedũt iudiciuꝫ
damnationis nõ ſimpliciter. ſed
damnatiõis magne. dãnatiõis
ꝓfunde. Pena quippe correſpõ
det culpe. Deut. 25. ſm menſurã
delicti erit plagaꝝ modus. Jđo
tãto maior erit dãnatio quo in-
digna ſumptio eſt culpa grauior
L ¶ Grauitatẽ aũt huiꝰ culpe
poſſumꝰ attendere ex culpaꝝ põ
dere quibꝰ cõparat. Compatur
auteꝫ indigne ſumptionis culpa
ꝓditioni iude. Judeoꝝ in grati
tudini et blaſphemie. ⁊ effuſioni
ꝑciosi ſanguinis de xp̄i corpore.
¶ Qui indigne ſumit. xp̄m cum
iuda ꝓdit. Nã Hiero. i qdã epi
ſtola ait. q̇d tibi cũ feminis. qui
in altari cũ deo fabularis. dic ſa
cerdos. dic clerice. dic quiſquis
fueris. qui ſacramẽta ſumis. q̄li
ter cũ eiſdẽ labijs filiũ dei oſcu-
laris. quibꝫ oſculatꝰ es filiã me-
retricis? O iuda filiũ hominis
oſculo tradis. et ſimile eſt de eis
qui in alijs peccatis ſuꝑbie. inui
die. auaricie. infidelitatis q̃ ma
iora ſepe ſunt fornicatione acce-
dunt. De hoc Bern. in ſer. đ ſa-
cramẽto altaris ait. Qui ſm car
nem viuũt. ⁊ poſt carnalia euagã
tur. catena viciorũ cõpediti. cuꝫ
iuda ꝓditore venenũ accipiunt.
et ſpũalis ſuſpendij laqueũ icur-
rũt grauiſſime damnãdi. tũ ꝓ mł-
tiplici reatu. tũ ꝓ ſacramenti cõ
temptu. An non diſcernet inter
glebas. qui diſcernit ⁊ inter ſtel-
las. Examinabit certe argentũ.
q̇ ipm quoqꝫ auꝝ ꝓbauit ⁊ repro
bauit. h ille. D ¶ Et recte cõ-
parat iude idigne ſumẽs. qm̃ ſicͤ
ſignũ maĩfeſtũ pacis ⁊ amicicie ẽ
oſculũ. ita ſpũalis vnionis ⁊ di-
uine dilectiõis eſt hoc ſacm̃. ſi-
cut ḡ iudas ſignũ extrinſicuꝫ pa
cis ſcꝫ oſculum ferebat. qđ in pe
ctore nõ habebat. ⁊ ipo ſigno ini
micũ ⁊ traditorem tegebat. ita q̇
indigne accedunt. foris ſacramẽ
tum caritatis ſumme ſignum ſu
munt. et intus ꝑ peccãdi volũta
tem inimici ⁊ contẽptores ſunt.
Cur eni qui peccata deſerere no
lunt. ſacramenta in ſui ꝑniciem
ſumunt. niſi vt per ypochriſim
ſe foris ſanctos ſimulent. nec in
tus eſſe volunt? Volũt reputari
xp̄iani. probi. honeſti. bonis ſi-
miles videri. Eſſe tñ om̃ino no-

ſunt. Hinc tātus ſtrepitus ⁊ ob-
latratio dū indignis ꝓhibet̄ ac
ceſſus. Currunt. ꝑmittunt. mi-
nantur. ⁊ ſi non aliter. in alienis
parrochijs furtiue accipiūt. mē-
tiunt̄ ſe eſſe abſolutos a ſenten-
tijs. a peccatis. Ut quid tāta in
ſtantia mortem ſibi ꝓcurant? ni
ſi qꝫ videri volunt qd̄ eſſe nolūt.
ſi vellent eſſe amici xp̄i eijcerēt cō
cubinas redderent male queſita
deponerent odia. repellerent vi-
cia. vitam emendarēt. ac reconci
liati deo. eccleſie ⁊ ꝓximo. humi
liter cōmunionē peterēt. Sacra
mentū illud cibus eſt. cibus mor
tuis nō ꝓdeſt. Hic dicit̄ Hiere.
.xi. Quid eſt q̄ dilectꝰ meꝰ in do
mo mea facit ſcelera multa. Nū
quid carnes ſancte auferent a te
malicias tuas in quibꝫ gloriata
es? Si ꝟo iō eucariſtiā ſumunt
qꝫ timent niſi ſumerent a tempa
libus ſuis bonis tanqꝫ infideles
eijcerent̄. aut vt pecūias vel alia
q̄libꝫ emolumēta lucrent̄. mãife-
ſtū ē q̄m cū iuda nedū dn̄m oſcu
lant̄. ſꝫ etiā ꝓ pecunijs celeſtiſſi-
me vēdūt. ¶ Hij penas excipiunt
iude cui diſſimilant̄ i crimie. Ju
das q̄ ſctitatē ſil'abat ⁊ auariciā
occultabat. ꝑciū ſanguis retulit
et ſuſpēdio ſeipm̄ publicauit. ſic
qꝫ fama rebꝰ ſe ꝑuauit pit̄er ⁊ vi
ta. Ita idigne ſumētes miſteriū
vnitat̄. et nō tenētes vinculū pa
cis nō accipiūt miſteriuꝫ ꝓ ſe. ſꝫ
contra ſe ait Augꝰ. in de ſacra-
mentis fidelium. Qd̄ etiā expe-
rientiā declarat. Nam ſepe ī dif
famiā. ſepe i pauꝑtatē. ſepe ī vite
abbreuiationem. iuſto dei iudi-
cio incidunt. Inde enim lites. in
de infirmitates. inde peſtilētie.
et mortes. vt ſatis oſtēdit Apl's
j. Cor. xi. Et hoc eſt qd̄ dicitur
Ecci. j. Ne ſis incredulus timo-
ri dn̄i. Et ne acceſſer̄ ad illū du
plici corde. Ne fueris ypochri-
ta in ꝯſpectu hominū. ⁊ nō ſcan-
daliẑeris labijs tuis. Attēde in
illis ne forte cadas. et adducas
anime tue confuſionem. et reue-
let deus abſconſa tua. et ī medio
ſynagoge elidet te. quoniā acceſ
ſiſti maligne ad dn̄m. et cor tuuꝫ
plenum eſt dolo et fallacia. Ad
idem Naū. 3. ☞ ¶ E Se-
cundo indigna ſumptio huiꝰ di
uiniſſimi ſacramenti comparat̄
ingratitudini et blaſphemie iu-
deorū. Iudei nanqꝫ magna a do
mino bona recepere. vt al's in ſer
mone de paſſione dictuꝫ fuit. ſꝫ
ingrati nimis ante aduentū xp̄i.
ſepius per ydolatriam verū deū
deſeruerunt. Adueniēti ꝟo chri
ſto. quē ſummis patres expecta-
runt deſiderijs. maiorem reddi-
derunt ingratitudinis vicē. duꝫ
multiplicata eis exhibita benefi
cia. in infirmoꝝ curationibꝰ. ac
veritatis doctrinationibus. nō
ſibi ſed magis demonibus attri
buerunt. ſuꝑaddentes blaſphe-
mias in verbis ⁊ factis. conſpuē
do. collaphiẑando. ac multipli-
citer illudendo. relinquo proba-

tiones quia nota refero. ¶ Nō
aliter deſipit qui in ſacramento
chriſtum indigne ſuſcipit. ingra
tiſſimus enim eſt. maxima dona
non ponderans ſed vilipendens
Nihil tantū vnq̄z a domino cō-
ſecuti ſunt beneficiū iudei. quo-
niam ⁊ ſi patres in deſerto quo-
tidiano celi paſcebant̄ alimento
(Unde ſcriptum eſt. Panē an-
gelorum māducauit homo) ſed
nequaq̄z talem qualem nos perci
pimus in ſacramento. Quia te-
ſte veritate. Jo. 6. Panez illum
qui manducauerūt mortui ſunt
in deſerto. Jlle x̄po panis viuus
qui de celo deſcendit vitam tri-
buit mūdo. Manna illud de ce
lo. Jſtud ſupra celum. Jllud ſca
turiebat in diem alterū reſerua-
tum. hoc ab omni corruptiōe a-
lienum. quicunq̄z religioſe guſta
uerit corruptionem nō videbit.
Panis ille corporalis. populum
illum antiquū ad terram p̄miſ-
ſionis p̱ deſertuz eduxit. de quo
iterum eiecti ſunt. Hic eſca cele-
ſtis fideles huiꝰ ſeculi deſertum
tranſeuntes. in celum ſubuehit
perpetue p̄manſuros Jlle panis
angeloꝝ fuit. nō vſus. non perfe
ctio. nō cibus. nō ſalus. ſ3 opus
vtpote angelorū miniſterio pre-
paratus. Jſte panis nō ab ange-
lis factus. ſed factor eſt angelo-
rum beatitudo. gaudiū. ⁊ totuz
eorum bonū. Unde de hoc pane
longe verius dicitur. panem an-
gelorum manducauit ⁊ mandu-
cat homo. Qđ exponēs Bern̄.
in ſermone quo. s. ait. O ſtupen
da dei miſeratio. Uerbum car-
nem. deus cinerem. figulus lutū
vita morticinū induit. vt iumen
ta manducarent panem angelo-
rum. Homines iumenta erāt ſi-
cut ait p̄pheta. Homo cū in ho-
nore eſſet nō intellexit. compara
tus eſt iumentis inſipientibꝰ ⁊ ſi
milis factus eſt illis. Eapropter
cibus ſupceleſtis mutauit ſe ī pa
bulum pecoris. Panis enī ange
lorū factus eſt fenum. vnicus pa
tris. filius hominis. Uerbū q̄p-
pe caro factum eſt. Et iuxta pro
phetā. Ois caro fenū Comedūt
ḡ angeli x̄bū đ deo natū. Come
dūt hoīes x̄bū fenū factū. F
¶ Ut deniq̄z noſcas huiꝰ magni
tudinē bn̄ficij. Audi Amb. ſic đ
h̄ ſacr̄o loq̄ntē. Hoc iquit ſacra
mentū preſtantiſſimū eſt. in quo
eſt diuinitatis p̄ſentia. mūdi re-
demptio. peccatoꝝ remiſſio. gra
tiarum diuiſio. virtutum omni-
um aggregatio. Nec mirū quo-
niā omniū gratiarū ⁊ virtutū ve
riſſime fontē ɔtinet ⁊ auctorem.
Ut enī ampliꝰ incaleſceret hō in
amorē ſui redēptoris. voluit x̄pc
vt iugit̄ coleret̄ p̱ miſteriū. qđ ſe
mel offerebat̄ ī pciū. Et illa ph̄e-
nis victia viueret ī mēoria. ⁊ p̄ns
eſſet in gratia. O benigniſſime
ieſu nobiliſſime ſponſe tue do-
talicium indulſiſti. vt vel ſic te-
neret colūba tua dulciſſimū me-
moriale dilecti ſui. Gratulare ḡ

ſponſa gaude incōpabiliter. pñſi-
dentem habes ⁊ rectorē ſpōſum
in pñſentis exilij milicia pign⁹ ha
bes. arram tenes. quib⁹ feliciter
ſponſo vniaris in patria. In ter
ra ſponſum habes in ſacramēto
in celis habitura es ſine velamē-
to. Et hic et ibi veritas. ſed hic
palliata. ibi mãifeſta. Quid ml'
tis morar. nihil huiuſcemodi be
neficium excogitari potuit. nec
maius aliqđ dari. Vere itaqꝫ in
gratiſſimus eſt. qui vilipendit et
indigna ſumptiōe blaſphemat.
nō verbo ſed deteſtabili⁹ opere.
Vñ per pphetam malachiã im-
properat ſacerdotib⁹. ⁊ in eis oĩ
bus indigne ad altare accedenti
bus. Ait eni ca. j. Si pater vr̃.
vbi honor meus. ſi dñs ego ſum
vbi eſt timor meus. Ad vos o ſa
cerdotes dicit dñs exercituum.
qui deſpicitis nomē meũ. ⁊ dici-
tis in quo deſpexim⁹ nomē tuũ?
offertis ſup altare meũ panē pol
lutum. et dicit; in quo polluim⁹
te. Glo. Corripit ſmo diuinus
epiſcopos ⁊ miniſtros eccleſie ne
gligentes. ⁊ oēs qui in xpo bapti
zati xpi noīe cenſenẗ. Cur nomē
eius deſpiciãt. quib⁹ aperit cau
ſam offenſe. quia panem pollutũ
offerunt. Polluit enim panē. i.
corpus chriſti. qui indignus ac-
cedit ad altare. et menſam domi
ni ſi non ſce'crata voce. ſcelerato
tamen opere deſpicit. Et ſequi-
tur ſed dum ſacramenta violan
tur. ipſe cuius eſt ſacramentum
violatur. ¶ Videamus ſi nō ali
quid amplius faciũt tales q̃ʒ iu-
dei. Judei vt de alijs taceã faci-
em in quam angeli deſiderãt re-
ſpicere ſputis immũdis fedaue-
runt. Sed ingratiſſimi chriſtia
ni nedũ faciem. ſed totum corp⁹
dominicum oris polluti īmundi
cijs inuoluunt. ⁊ in latrinam fe-
diſſimã facinoroſe ꝯſcientie tra
ijciunt. Quid minus rogo im-
pijſſimis agũt iudeis. niſi ꝙ iſti
ſcienter. illi egerunt ignoranter.
iſti ſpũaliter polluunt. illi corpo
raliter fedauerunt? et cōſtat deũ
abhominari magis ſpiritualem
immundiciam q̃ʒ corporalem.
¶ Et ideo nō īmerito in iudici-
um cadunt ſic indigne ſumentes
iudeoꝝ. Quale iudicium? deſer
tionis et excecationis. deſerunẗ
iſti amplius a gratia. ⁊ ideo ma-
gis obduranẗ. Perdunt lumen
cognitiōis et pfund⁹ excecanẗ.
Vñ recte in manna ſignificatuʒ
eſt. naʒ a calore ſolis liquefiebat
a calore ignis obdurauit. Exo.
16. Ita cibus ſalutarꝭ qui per ca
lorem amoris diuini. ſolis iuſti-
cie. liq̃fieri debuit p effectũ. i. re-
ſoluere animũ in deũ. p calorem
ignis ꝯcupiſcentie induraẗ id eſt
cor indurat p deſertionē. ad qđ
ſequiẗ obcecatio. ſm illud Ps.
Supcecidit ignis. haud dubiũ
quin ꝯcupiſcentie. et nō viderũt
ſolem. ¶ H Comparaẗ tercio
pctō crucifigentiũ ac ſanguineʒ
xpi effundentium. Crucifixores

quippe innocentē dn̄m q̇ ſponte
ſe obtulit in mortē. ꝓ ſalute oīm
ipſi malicioſe occiderūt. ad ꝓpri
um interitum. Et ſanguinē quē
dn̄s fuſurꝰ erat ex caritate nimi
a in preciū redēptōis. ipſi effude
runt ꝑ inuidiā in penā ſue dam-
nationis. Ita ⁊ indigne cōmuni
cantes paſſiōis xp̄i et mortis ſue
memoriale. qđ ipſe medicinā ſa-
lutarem. peccatoꝝ expiationem.
nimio amore reliq̄rat. ac frequē
tari p̄ceperat. Hoc inquit facite
in meā cōmemorationē. ſcʒ paſſi
onis mee. q̄ʒtū ad ſeipos fruſtrā
tur ⁊ euacuāt. nō diligētes ſʒ cō
temnētes in ꝑniciem ſuā ſumūt.
Deq̄ Remig. ſuꝑ Matth. Ho
die q̄ʒ ⁊ in ſempiternū ve illi ho-
mini q̇ ad menſam dn̄i malignꝰ
accedit. qui inſidijs mēte condi-
tis. q̇ p̄cordijs aliquo ſcelere pol
lutis. miſterioꝝ xp̄i oblationibꝰ
ſacroſanctꝭ ꝑticipare nō metuit.
filiū hoīs tradit. nō quidē inde-
is crucifigentibꝫ. ſed tm̄ peccato
ribus mēbris videlicet ſuis. qui
bus illud ineſtimabile ⁊ inuiola
bile dn̄ici corpis ſacramentū ac
ſanguinis temerare p̄ſumit Hic
plane Aplus ait. Quicunq̄ʒ mā-
ducauerit hunc panem. et bibe-
rit calicem domini indigne. reus
erit corporis ⁊ ſanguinis domi-
ni. Glo. id eſt ac ſi chriſtum occi
derit punietur. nec mirum quo-
niam ⁊ ipſi cum crucifixoribꝫ cla
mant non verbo ſed facto. ſan-
guis eiꝰ ſuꝑ nos. vere ſupra ſe id

eſt contra ſe ſanguinē chriſti ad-
uocant. qui eiuſdem ſanguinis
p̄cioſa miſteria polluto cordi in-
fundunt. ¶ Scitis autem pe-
nā crucifixorū herodis et pilati
qui mala morte interierunt. Ille
enim percuſſus a domino ꝯſum-
ptus a vermibꝰ expirauit. Actꝭ.
12. Iſte aūt referentibꝰ hiſtorijs
ſeipſum interemit. Quāti deni-
q̄ʒ impij dati ſunt ꝓ ſepultura. ⁊
diuites pro morte dn̄i. ſm Iſa.
vaticiniū ⁊ hiſtoria Joſephi fre
quenter auditis. Sic ⁊ indigne
ſumentiū penam exprimit aplus
Ideo inquit inter vos dormiūt
multi. morte ſcʒ ſubitanea ꝑcuſ-
ſi vt dicit Lyra. ita em̄ frequen-
ter puniti fuerāt in primitiua ec-
cleſia Qđ ſi hodie non videmus
freq̄nter accidere nihil inde gau
dēdum. ſed magis timendū. dū
temꝑales dominꝰ penas ſubtra
hit vt eternis grauiꝰ cruciet. Et
q̄ʒtum ad omnia hec tria nō ope
rando ſed ꝓphetando ait pſal-
miſta. Fiat id eſt fiet menſa illo-
rum coram ipſis in laqueum ⁊ in
retributionem ⁊ in ſcandalum q̄
ad primum. Obſcurentur oculi
eorum ne videant. quo ad ſcđm.
Et dorſum eorum ſemper incur
ua. quo ad terciū. Ex hijs poteſt
eſtimari vtcunq̄ʒ peccatum ſimul
et periculum indigne cōmunicā-
tium. ¶ Quod ⁊ ſi vincit a pec-
catis que cōmittunt cōtra diui-
nitatem. vt infidelitatis ydola-
trie. blaſphemie. Et ab hijs que

in humanitatē xp̄i nudā nō vela
tam. vincit tn̄ omia que fiunt in
quācūqȝ aliā creaturā et hoc ſm
ſpeciē peccati. i. rōne obiecti. Li-
cet ꝓpter circūſtātias hincinde
variatas non ſemper ita. vt vult
Tho. p. 3. q. 80. ar. 5. Et tm̄ de
principali primo. ¶ Ṁtuȝ
ad ſcd̄m indigne ſumptiōis cau
ſa tangit in eo qd̄ d̄r. nō diiudi-
cās corp⁹ dn̄i. iudicio ſcȝ diſcre-
tionis. Duplex etenim iudicium
p̄cedere debet in ſumēte nō in-
digne hoc ſacramentū. vnū quo
diiudicet corpus domini firma
fide. diligenti meditatione hūc
cibum ab aliis diſcernēs. Conſi
deret inq̄ȝ quis ſit quē ſumptu-
rus eſt in ſeipſo. et quis ſibi. In
ſeipſo ſummū eternum bonum.
potentiſſimum. ſapientiſſimum.
benigniſſimū. iuſtiſſimū. ſanctiſ
ſimum ꝛc̄. Unicus patris. idem
cum patre et ſpirituſancto ī ſub-
ſtātia. diſcretus in perſona. quē
omēs angeli colunt. demones cō
tremiſcunt. pauet omnis creatu
ra. Qui ꝓpter nos homines no
ſtramqȝ ſalutem deſcendit de ce
lis incarnat⁹ verus homo ex vir
gine natus ꝛc̄. Quis deniqȝ ſibi
q̄r ſuus et vniuerſitatis creator
gubernator. cōſeruator. redem-
ptor. benefactor. Iudex et fina-
lis beatificator vel damnator. q̇
hominē fecit dum nō eſſet. repa-
rauit dum male eſſet. reſuſcita-
bit poſtq̄ȝ eſſe deſierit. finaliter
tanq̄ȝ iudex iuſtiſſimus ad vitaȝ
vel mortem ꝑpetuam iudicabit.
¶ Aliud iudiciū circa ſeipm̄ p̄ce
dere debet. d̄ q̄ apl's. Probet āt
ſeipm̄ hō. et ſic ꝛc̄. ꝓbet ſe diligē
tiſſima examinatione conſcienti
am ſuam ſcrutans. Si omia pec
cata mortalia ꝓiecerit. Si ma-
le queſita reſtituit dum tamē fu
erit in habendo. Si occaſiones
peccatoꝝ quibus ſtantibꝫ pecca-
ta vix aut nunq̄ȝ caueri poſſunt
amouerit. Si de cōmiſſis q̄ȝtuȝ
ſatis eſt penituit. Si firmum
propoſitum nunq̄ȝ recidiuandi
habeat. Si ea que ſtatum ſuum
et iniunctum vl' aſſumptū offici-
um ↄcernunt q̄ȝtum tenet exequi
firmiter ſtatuit. Si p̄cepta ab-
ſolutione peccatoꝝ in foro peni-
tentie dum ↄfeſſoris copia habe
ri potuit realiter et ī facto aut in
voto ſi haberi nō potuit. ſine ſcā
dalo differri cōmunio nō potue
rit deo et eccleſie reconciliat⁹ fu-
erit. Si deniqȝ nullo legitio im
pedimento ſuſpenſionis. interdi
cti excōmunicationis. ꝓhibitus
fuerit. ſi ieiunus niſi infirmitas
excuſaret. In hiis ſe examinet. ꝛ
ſi inuenit ſe immunē cum timore
et reuerentia q̄ȝ primū generabit
iudicium. in nomine domini ac-
cedat. Alioquin caueat ne crimi
na et penas que memorate ſunt
incidat. Non enim poſſunt hoc
ſacramēto qd̄ ſpiritualis cibus
eſt vtiliter veſci. q̇ carni deſerui-
unt non ſpiritui. Sicut Apl'us
Heb. vlti. ait. habem⁹ altare de

quo edere nõ habent poteſtatez
qui tabernaculo deſeruiũt. Al-
tare inq̃z ſm Glo. in quo ↄſecra
tur corpus xpi ⁊ ſumit. de quo e-
dere nõ habẽt poteſtatẽ. i. licen-
tiam qui tabernaculo. i. corpori
in quo nõ niſi ad tempus nobis
manendũ erit. deſeruiunt. ſic for
nicatores et omnes qui ei in de-
ſiderijs deſeruiunt. Alioquin iu
xta verbũ thematis iudicium ſi
bi manducant. A quo nos pſer-
uet et ſua cõmunione dignos ef
ficiat qui cibũ hunc tribuit. chri
ſtus domin⁹ cum patre ⁊ ſpiritu
ſancto in ſecula bñdict⁹ Amen.

In cena dñi ſmo. III. in ordie. XXI. ad eucariſtie pceptionẽ preparatorius

Hoc facite
in meam cõmemo
rationem. Lu. 22.
A Tranſiuim⁹ mare. mare ru
brũ. penitẽtie ⁊ lacrimaꝝ. Appro
pinq̃uim⁹ portui i q̃ relucẽt ſalu-
tis nr̃e ſacra. Eterni ↄſilij aperi-
unt miſteria. Grãꝝ larga offerũ
tur bñficia. Eya cariſſimi pbete
receptacula mũda. Toti⁹ nr̃e re-
dẽptiõis tractant negocia. Se-
mel olim ſua paſſione exhibita.
dñs vniũſum gen⁹ hũanũ a dya
bolica ptãte redemit. Claue ſue
cruc ſeratũ celũ aperuit. ſui ſan-
guinis effuſione cũcta mũdauit.
Nũc aũt eiuſdẽ paſſionis nõ
min⁹ efficax memoriale relapſos
erigit. purgat inq̃natos. Nutrit
famelicos. cõfortat infirmos. et
beatiſſime paſſionis effect⁹ ſalu
tis. in oib⁹ digne accedẽtib⁹ ino
uat vt nõ minus ſaluet paſſiõis
memoriale. q̃m ipa paſſio ſemel
p nob exhibita vel aſſũpta. Ni-
mirꝫ q2 idẽ i memoriali accipit. q̃
in cruce ſũmo pr̃i offert. Et q̃dẽ
in cruce ſeipm pr̃i obtulit et pciũ
q̃d debuimus ſoluit. ad Eph.
In mẽoriali freq̃ntandũ nob cõ
miſit. nos ipm eũdẽ ſumim⁹. ⁊ p
nr̃is pctis ipm ſumẽdo pr̃i imola
mus. Hic ait Hoc facite i m. cõ.
h̊ eſt cõmemorationẽ mee paſſio-
nis. Glo. Vñ Aplus. j. Cor. ii.
Quotiẽſcũq̃z mãducabitis panez
⁊c. mortẽ domini annũciabitis
donec veniat ſcz ad iudiciũz. ad
ſctõꝝ ↄſumationem. O mira
dei dignatio. q̃ nõ refugit mani
bus crucifigi nocẽtiũ paſſibil' et
mortal'. Nõ ſe negat pctõꝝ dẽti
bus maſticãdũ gl'ioſus ⁊ imorta
lis. O fidel' ⁊ ſolicita dei p nob
ꝯmiculis cura. Cui nõ ſatis eſſe
viſuz ẽ nr̃m reatũ ſua morte ſol-
uere. niſi etiã memoriale inſtitue
ret. q̃ etiã ipam ſolutionẽ ↄtẽptã
poſſem⁹ recupare. O ineffabilis
caritas ſaluatoris qua non ſolũ
voluit nob eſſe pr̄ p creationem.
frater p incarnationẽ. redẽptor
p pcij ſolutiõez. ſz etiã nr̃a eẽ cõ-
placuit ſpũalis refectio in eucari
ſtie ſacramẽto. ad pmij btifici p-
guſtationẽ hic canit eccl'ia. Se
naſcens dedit ſociũ. cõueſcẽs in

eduliũ. ſe moriẽs in preciũ. ſe re-
gnans dat in premiũ. Sicut er-
go mortẽ nemo euadit niſi ꝑ vi-
ctorioſam dñi paſſionẽ. ita vitã
nemo adquirit niſi ꝑ ſacramen-
talem memorialis ſue paſſionis
ſumptionẽ. Joh. 6. Niſi mãdu
caueritis car. fi. hoīs ⁊c̄. Ideo p̄
cipiendo p̄cepit ad toti⁹ nr̄e ſalu
tis ꝯſecutionẽ. Hoc facite ĩ meã
cõmemorationẽ. ꝑ gr̄a Aue ma.
B ¶ Pro deductiõe hoꝝ verbo
rũ triplex occurit q̄ſtio. Prima.
Quibus. Scd̄a. Quõ. Tercia
Ad quid. ſeu quare dñs manda
uit dicẽs. Hoc facite in meã cõ-
memorationẽ. que breuiter veni
unt expediende. ꝑ puuloꝝ cõmu
nicandoꝝ eruditiõe qualicũq̄.

¶ Prima queſtio. Quibus do
min⁹ ait. Hoc facite ⁊c̄. Reſpõ-
det. Fidelib⁹ vſum rõnis haben
tibus. ieiunis. a peccatis ⁊ a cen
ſuris liberis. Siquidẽ dñs lo-
cutus eſt ſuis diſcipulis q̄ erãt fi
deles q̄ ad primũ. Et ſm doctri-
nã apl'i. i. Coꝝ. ii. Sũptur⁹ cor
pus dñi. habet dijudicare et di-
ſcernere. Corp⁹ dñi et ſeipſum q̄
ad ſcd̄m. Duplex enĩ requirit iu
diciũ diſcretiõis. Unũ quo cib⁹
ille plena fide ab alijs diſcernit.
Ita vt nõ terrenus et aīalis ſed
celeſtis credat. Aliud quo ſumẽs
ſeip̄m diſcernit. Uñ ait. Probz
aũt ſeip̄m hõ. Item ait Apl's. j.
Coꝝ. ii. d̄ ebrioſis. Iã nõ ē dñi-
cam cenã mãducare. Non eñ e-
rant ieiuni q̄ ad terciũ. Item pa
nis ille filioꝝ eſt. nõ mittẽdus ca
nibus. vt canit in pſa. iõ macl'a-
ti pctis mortalib⁹. Aut alias cẽ-
ſuris grauati ⁊ ab eccl'ia repulſi.
accedere nõ debẽt q̄ ad quartũ.
Nõ eni talib⁹ loquit dñs. dicẽs
Hoc facite in meã cõmemo. ⁊c̄.

C ¶ Uolẽs itaq̄ ad verbũ dñi
eucariſtiã ꝑcipe. debet eſſe fidel'.
et potiſſimũ circa hoc diuiniſſi-
mum ſacramentũ. Fides aũt ſa-
cramẽti hui⁹ p̄ſupponit fidẽ plu
riũ articuloꝝ. p̄ſertim eoꝝ q̄ ſunt
ſimplicit (q̄tũ ad oēs rõne vten
tes) de neceſſitate ſalutis. Quoꝝ
tres ſũt. duos innuit apl's Heb.
.ii. cũ dicit. Oportet accedẽtem
ad deũ credere ꝙ de⁹ ē. Et ꝙ in-
q̄rentib⁹ ſe remũerator ē. Terciũ
d̄ mediatore innuit petr⁹ Act. 4.
cũ ait. Nõ eſt ĩ aliq̄ alio ſal⁹. Lo
quit d̄ xp̄o. Et ſequit. Neq̄ ali-
ud nomẽ eſt ſb celo datũ hoib⁹. ĩ
q̄ oportz nos ſaluos fieri. Neceſ
ſaria ḡ ē fides mediatoris. ĩ cui⁹
noīe. h̄ ē noticia ſeu fide. oportet
nos ſaluos fieri. ¶ Hic ãt articu
lus mediatoris. i. xp̄i ĩ carne nos
ſaluãtis p̄ſuponit articulũ trinita
tis. ſm ſctm̄ Tho. ſcd̄a ſcd̄e q. 2.
ar. 8. eo ꝙ nõ pr̄. nec. ſſ. ſz fili⁹ eſt
incarnat⁹.

D ¶ Ut ḡ breuit an
numerẽ ꝑpt pueros q̄ credenda
ſũt. cõſtrigã dicẽda ĩ paucos ar-
ticl'os. Primũ credere oportet
vnum eſſe deuz. Et hunc totius
creature principium. Hũc quo-
q̄ fore omnipotentẽ. omniſcientẽ.
optimũ. ſũmũ ⁊c̄. Qui nedũ oīa

ꝓduxit. ſed ꝛ creaturā rationalē ad ſui imaginē condidit. volens ſui legis obſeruatores beatifica re. Cōtemptores ẜo ꝓ demeritꝭ eternalit̄ punire. ꝓut tenor ſym/ boli hec ſummatim cōplectit̄. Scđo credere oportet dei filiū ꝓ homine redimēdo incarnatū. ex maria virgine. paſſuȝ. ſepultū reſurrexiſſe. aſcēdiſſe. et hūc ven turū iudicem viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ. Declara quō hec dei fili⁹ egit et ſuſtinuit ꝛc. ꝓ hoīs lapſi repara tione amoroſa. ¶ Cū ẜo ſm p̄di cta articulus incarnatiōis xpi. p̄ ſupponit articulū miſterij trini/ nitatꝭ. iō ſm ſanctū Tho. omēs fideles tenētur credere explicite miſteriū trinitatis. ſaltem ī gene re. vt ſciant interrogati reſpōde re et dicere. Deū patrē filiū ſuuȝ miſiſſe in hunc mundū. ꝛ hunc ꝓ nobis incarnatū ꝛc. Vn̄ etiā ſm ſanctū Bonauē. quilibet fidelis tenet̄ explicite credere articulos illos q̄s nō ſolū p̄dicatio ī diſtin ctis ꝑſonaꝝ feſtiuitatibus. ſed ꝛ vſus eccleſie manifeſtat. vt eſt ar ticul⁹ de vnitate ꝛ trinitate. quē manifeſtat actus ꝯſignationis. cum ſe quis ī pectore cōſignat d. In noīe patris ꝛ filij et ſpūſſcti. Vide lati⁹ deẜ doc. in. 3. ſniaꝝ. diſ. 25. Si ad hāc fidem (ſm il los ſctōs patres omēs fideles te nent̄. nec excuſat ignorātia. q̄ȝto magis ſumpturi eucariſtie ſacra mentū. ¶ Itaqȝ tercio tenent̄ cre dere. ſaltē in genere. dimiſſis ſpe culatiōibꝯ. ꝙ in diuinis eſt vnus deus. pater ꝛ fi. ꝛ ſpūſſanctus.

¶ Ex quibꝯ nūc aliq̄ mō ptȝ. a q̄ homo creatus eſt. ad quid. quo/ mō et per quē reparatus eſt poſt lapſum. Quid de eo futuꝝ eſt. ſi bene vel male vixerit. Hec ſūt ge neralia que credendis de eucari ſtia p̄ſupponunt̄. ¶ Circa eucariſtiā hec ſūt tenēda. Quia per primi homīs lapſum. hūana natura viciata eſt. et in naturali bus vulnerata ac gratuitis ſpo/ liata. vt ptȝ in parabola deſcen/ dentis ab hieruſalē in hiericho. Luc. 10. Ita ꝙ vt habet̄ Gen. 8. ſenſus ꝛ cogitatio hūani cordis proni ſunt ad malū ab adoleſcē/ tia. Et ita debilitata eſt indigēs medicinis. curatiuis. p̄ſeruatiuis et cōfortatiuis. Propter h̄ hoīs liberator chriſt⁹. ſacramenta me dicinalia inſtituit. Quedam ad regenerationē ſpūalē. vt baptiſ/ mū. Quedā ad robur regenera/ ti. vt ꝯfirmationē. Quedam ad nutritiōeȝ vt eucariſtiā. Quedā ad curationē vt penitētiā et vn/ ctionē ꝛc. Sicut eni corp⁹. (niſi nutrimento deꝑditū reſtauret̄. ꝓpter ꝯſumptionē humidi radi calis) tandē deficit. Ita et aīa. (niſi cōtinuo reſtauret̄ qđ ꝑ fo/ mitem male inclinantē deꝑdit̄.) tandem deficit a vita grē. Inſti tuit ḡ ex infinite bonitatis miſe ricordia ꝛ caritate maxima euca riſtie ſacramētū. ꝓ q̄tidiana nu/ tritiōe interioris hoīs. Panem

nō ſolū celeſtem ſed ſupceleſtem.
Panē angelorū quo angeli fru/
untur facialiter ꝛ apte. Nos ꝟo
in hac vita ſub ſpecierum ſenſi/
biliū velamine. ¶ F Itaqꝫ cre
dendū eſt circa hoc eucariſtie ſa/
cramentū ſiue de hoc ſacramēto
ꝙ facta ꝯſecratione ſacerdotali
rite ꝛ legitime. panis ſubſtantia
nō manet. ꝛ ſimilr̄ in calice ſuba
nō manet. ſed deſinit eſſe. ꝛ ꝯuer
titur in corpus xp̄i. Ita ꝙ vbi ꝑ/
us fuit panis ſubſtā̄tia. que nūc
eſſe deſijt. ibi nūc eſt ſub illis pri
oribus accidentibus panis. verꝫ
corpus chriſti. Sic in calice. vi/
no cōuerſo in ſanguinē. vbi priꝰ
fuit vini ſubſtantia. iā eſt verus
chriſti ſanguis. ꝛ corpus eiꝰ. Eſt
itaqꝫ ſub ſpeciebꝫ illis viſibilibꝫ.
verꝫ xp̄i corpꝰ inuiſibiliter. et oīa
q̄ ſūt ꝺ ſacratiſſimi corpis eiꝰ in
tegritate. decore. pfectiōe ꝛc̄. ꝑ/
ut eſt in ſui naturali cōſiſtentia.
q̄ꝫtuꝫ ad omia. excepta locali cir
cūſcriptione. Eſt ergo ibi ſub ſacro
chriſtꝰ deus et hō. xp̄i corpꝰ. xp̄i
anima. xp̄i ſanguis. Caput. pe/
ctus. manus. pedes. Crines ocu
li. et cetere ptes integrales. Iteꝫ
deitas ſanctiſſima. Item ſb ſpe/
ciebus vini facta conſecratione.
non plus vel minus nūc contine
tur q̄ꝫ ſub ſpeciebꝰ panis. Nec ē
in calice xp̄i ſanguis fluens extra
venas. ſed ē in venis ꝛ in corpore
dn̄i. ſicuti ſub ſpeciebus panis.
Quis ſpecies vini ſub quibꝰ eſt
ſanguis domini. ſint ibi modo
fluido. ¶ Non itaqꝫ a nobis vi
det corpus xp̄i. nec dentibꝰ lace/
ratur. aut guſtu pcipit. Sꝫ ſpe/
cies panis dentibus lacerant et
vident. ac guſtu pcipiunt. ſb qui
bus mō. inuiſibile. verꝫ ꝛ integrꝫ
ac pfectum chriſti corpus deita/
ti vnitū ꝯtinet. ¶ Nec hoc ē dif
ficile illi qui omnia creauit ex ni
hilo. Cuius poteſtati omīa ſunt
ſubiecta. Et licet hec ſenſu pcipe
re nō pōt homo. firmiter tn̄ cre/
dere debet hec ꝛ ſimilia mirabi/
lia. que circa hoc ſacramentū cre
dēda proponit eccleſia. Fecit enī
in hoc ſacramento memoriā mi/
rabilium ſuorū. miſericors ꝛ mi/
ſerator dominꝰ. cum dedit eſcaꝫ
timentibus ſe. ¶ Nec curioſitā
te allectus querat hincinde. quō
iſta ita ſe habere poſſint. ſed ca/
ptiuet intellectum ſuum in obſe/
quiū chriſti. Innitens eius om̄i
potentie et veritati infallibili di
centi. Hoc eſt corpus meū. Luc̄.
22. Hoc facite in meā cōmemo/
rationē. Itē hic eſt ſanguis meꝰ
ꝛc̄. que in ſcriptura canonica ha
bent. Attentis itaqꝫ poſſibilitā/
te ꝛ veritate nihil dubij manet.
Sic ergo primum requiritur fi
des. et oportet accedētem eſſe fi/
delem. ☞ B Scdō acce/
dere volētes iuxta dn̄i mādatuꝫ
dicentis. Hoc facite in meā cō/
memorationē. debēt habere vſū
rationis. qua diſcernant actua/
liter hūc cibum ab alio cibo ꝛc̄.
vt. ſ. tactum fuit B in princi/

pio ſermonis huis. Unde Apl's
cām indigne ſūptiōis ponit Nō
dĳudicare corp⁹ dn̄i. Dĳudicet
ꝙ dn̄i corp⁹. q̄ztū ad inſtitutiōis
cauſaꝫ. Et in deo. Et in nobis.
¶ In deo nō fuit niſi ardentiſſi
ma caritas nr̄i ſaluatorꝫ. q̄ nobi
ſcum eſſe voluit ſacramentaliter
vſqꝫ ad ꝯſūmatōez ſcl'i Matth.
vlti. Caritas maxīa dei ad nos.
maximū opata eſt effectū. cū ſeſe
nob dare voluit i cibū aīe. tanqꝫ
arrā ſue ꝑpetue dilectionis. Un
ait. Deſiderio deſidera. h pa. m.
vo. a. pa. Luc. 22. Eya ꝯſidera ſi
vales. q̄ztitatē deſiderĳ. ex tpis
ꝓpīq̄tate. Paciēdi tāta erat paſ
ſio futura. vt ſola ei⁹ p̄uiſio ſan-
guinē decurrere faceret ī terraꝫ.
ſꝫ vicit caritatꝫ ꝯ̄ſideriū timoris
anxietatē. Nec tūc nō cogitabat
paſſionē. quā in ipis ꝓbis deſide
riū exꝑmētib⁹ cōmemorat dicēs
anteqꝫ patiar. ¶ Cauſa ex parte
noſtra fuit vt haberemus. Paſ-
ſionis memoriale perpetuum. ꝓ
peccatis placans ſacrificiū. Cō-
fortātis cibi delicatum eduliū.
Glorie perhēnis pignus certiſſi
mum. quorum proſecutio hic re-
ſcinditur. ¶ Prohibentur ita-
qꝫ a ſacramenti eucariſtie perce-
ptione. omēs ſenes et iuuenes ra
tionis vſu carentes. qui non no-
runt chriſtum ſub ſacramentali
bus ſpeciebus contentum latrie
adorare. Sic et amentes. fatui.
ſtulti. Aut etiam harū rerū pro-
ſus ignari. q eccleſias nō freqnē-
tant. nec vllam de hĳs que fidei
ſunt habent noticiā. h Ter
cio acceſſuri debent eſſe ieiuni. a
peccatis et cenſuris liberi. De q-
bus ſermone ꝑmo ſatis dictū eſt
Ex hĳs habet prime queſtiūcu-
le ꝓſecutio breuis. ꝓ paruulorū
et ſimpliciū qualicunqꝫ eruditi-
one. ☞ ¶ I Queſtio ſcd̄a.
Quō accedendū eſt. ad quā bre
uiter dicendum. Sicut in h ſa-
cramento tria reperiuntur. ſcili-
cet. Sacramentū tm̄. ſcꝫ ſpecies
viſibilis. Res tm̄. ſcilicꝫ corpus
chriſti miſticum. Res ꝛ ſacramē
tū. corp⁹ xp̄i verꝫ. Sic triplex eſt
manducatio ſm glo. j. Corꝫ. 11.
Prima. Sacr̄alis tm̄. ꝛ hec of-
ficit. quia ē mors malis. Scd̄a.
Spiritalis tm̄. et hec ꝓficit. nō
ſufficit. Unde Aug⁹. in li. ꝯfeſ.
Crede ꝛ mādūcaſti. Et in omel'.
Illā eſcam māducare eſt in chri-
ſto manere ꝛ illum manentē in ſe
hr̄e. Tercia ſacr̄alis ꝛ ſpūalis. et
illa ſufficit ſm ca. Dis vtriuſqꝫ
Iſto tercio mō accedētes ſe hn̄t
in triplici differētia. q̇dā eni di-
gne accedūt. q̇dā indigne. q̇dam
neutralit̄. Digne qn̄ accedēs ꝯſe
quit̄ gr̄e augmētū. Indigne qn̄
ꝓpt̄ ſuī idiſpoſitiōez mortaliter
peccat. vn̄ apl's. Iudiciū ſibi mā
ducat et bibit. Neutral'r. q̇ nec
gr̄aꝫ ꝯ̄ſequit̄. nec pctm̄ incurrit.
ꝓpt̄ aliqd̄ latēs pctm̄. poſt dili-
gentē ſui inq̇ſitionē ꝛ ꝓbationē.
¶ Ad ꝑmū aſpirādū. ſcd̄m ſūo pe
canēdū. t'tiū ad min⁹ exhibēdū.

De Eucariſtie ſacramēto

K Digne accedit qui ī gratia
accedit nō ꝓhibitus. Poteſt em̄
aliqn̄ aliquis ꝓhiberi in gr̄a exi
ſtens. ſicut aliqn̄ excōicat. qui in
gratia eſt. Patet qꝛ eſt panis fi⁄
lioꝛū. Per gratiā aūt et caritatē
eſt filiꝰ dei. Joh. j. Dedit eis po
teſtatē filios dei fieri ⁊c̄. Credit
in deū qui caritatiue fertur ī euꝫ
amoꝛe gratuito. Indigne qui
cōtra eccleſie vel ꝯfeſſoꝛis ꝓhibi
tionē. vel in moꝛtali nō cōfeſſus
accedit. ꝓpter humanā verecun
diam aut phariſeicā ypocriſim.
timoꝛē humanū. vl' aliū finē ma
lum ⁊ ꝑuerſum. Tales etſi vitaꝫ
ſuſcipiūt. ſuſcipiūt tn̄ ad moꝛteꝫ
ſempiternā. ſicut venenatuꝫ aīal
tyriacā. Si dicis. talis ergo
in moꝛtali exiſtens eſt perplexus
Si accedit. accipit moꝛteꝫ. Si
nō. nō habet in ſe vitam vt dicit
Bern̄. in ſer. paſchali. Reſpōd.
Stat in caſu ꝙ nō accedēdo ſa⁄
cramētaliter nō peccet. ꝓhibitꝰ
ab eccleſia. Dūmō tn̄ accedit ſpi
ritualiter. ſic ḡ non erit ꝑplexus.
qꝛ ꝑ obedientiā omittēs meret.
⁊c̄. Dum habet caſum aliquē oc
cultum. ꝓpter quē nō pōt pare⁄
re eccleſie ſine moꝛtali. Sil'r qn̄
q̄ꝫtum in eo eſt abſolutionē non
impedit. ſeu qn̄ nō ſtat ꝑ eum q̇n
abſoluat. Sed qui eſt in moꝛta
li poteſt a peccato recedere ⁊ cōte
ri ac confiteri. ⁊ ſic accedere. qđ
ſi nō facit. ꝑplexus quidē eſt. ſed
ex culpa ſua. Quibus b. Bern̄.
in ſer. paſchali ait. Deꝑhenſi eſtiſ

inter anguſtias pꝛeuaricatoꝛes.
nō qui ꝑuaricati eſtis. ſed qui ꝑ
ſiſtitis in peccatis. addētes ꝑua⁄
ricatiōes aut penitꝰ impenitētes
aut tepide penitētes. nec pericu⁄
loſa fugiētes vel poſt experienti⁄
am. miſeriā peccatoꝛū. Irritiuit
vos inimicus ꝑplexis neruis te⁄
ſticuloꝛū. Si hac cōſcia. xp̄i ſa⁄
cramēta refugitiſ. Nihil vob cō⁄
mune cum xp̄o. nō habetis vitaꝫ
in vobis. Si indigne ſuſcipitis
iudiciū vobis mandūcatis. ſan⁄
ctum coꝛpꝰ dn̄i nō diȷudicātes.
L Neutraliter ſumūt. nec di⁄
gne ſimpliciter. qꝛ nō in gr̄a. ꝓ⁄
pter aliqđ latens peccatū. licꝫ nō
in memoꝛia poſt factā neceſſariā
diſcuſſionē. Hij accedendo poſt
factā hmōi diligentiā nō peccāt
ſed alteꝝ de duobꝫ ꝯſequunt. vl'
obliti peccati remiſſionē. vel mē⁄
tis illuminationē. Vn̄ ſemꝑ cuꝫ
timoꝛe accedendū eſt ⁊ dicendū.
Delicta quis intelligit. ab occul
tis meis munda me dn̄e. Per
hoc dicit ad q̄ſtionē. quō accedi
debet. dicit digne. vel ad minus
nō indigne. Digne. ſcꝫ cū gratia
⁊ timoꝛe. feruoꝛe. đſiderio. ac de
uotione. ac venialiū deterſione.
purgatus pꝛius ꝑ dignā penitē⁄
tiam ꝓ peccatis. De quibꝰ illud
Aug. Indigne enī accedit ſi tūc
accipit cum debet agere peniten
tiam. Ergo pꝛius ſe iudicet. ⁊ ſe
ueritate penitētie ſe exerceat. vt
a ſeipſo iudicatus non iudicet a
domino. Ceſſat em̄ vindicta di⁄

uinā. ſi ꝯfeſſio ꝑcurrat humana.
hec Glo. j. Coꝛ. xi. ¶ Et modū
hunc oſtendit dñs cū ſurgens a
cena. veſtimēta deponit. lintheo
ſe precinxit. pedes diſcipuloꝝ la
uit. ꝛ ſic eucariſtiā dedit. Quo
fctō veluti. Exēplo docuit. vt ac
ceſſuri pri⁹ veſtimēta veterꝫ ꝯu̾ſa
tiōis deponam⁹. lītheo caſtitatꝫ
ac mundicie ꝛ deuotiōis ꝑcinga
mur. Affectiões pulueruletas ve
nialium lauemus. ¶ Non indi-
gne ꝟo accedit qui pmiſſa dilige
ti examinatiōe ac ꝯfeſſiōe. cū ꝓ-
poſito nō peccandi. ſibi nō eſt cō
ſcius mortalis peccati nō cōfeſſi
alio legitimo impedimento non
exiſtente. ¶ M Queſtio ter-
cia. Ad quid vel cur ſumendum
eſt eucariſtie ſacramentū. Hui⁹
a doc. aſſignent̾ cauſe multe. q̄ꝛ
alique ſunt. vt tāto ſalutari do-
no cū grāꝝ actione vtamur. Ut
per hoc memoriale paſſionis do
minice nuſq̄ꝫ obliuiſcamur. Ut
eccleſie mandato obtemperem⁹.
Omnis vtriuſqꝫ. Ut fruct⁹ ei⁹
incōprehenſibiles cōſequamur.
Fructus ſunt om̄e bonū. Quid
eni nō cōſequeret̾. q̇ totius boni
fontem accipit. Hinc ꝑ excellen-
tiam. eucariſtia dr̾. q̄ſi bona grā
in genere. ſic dr̾ bon⁹ iſrael de⁹.
Hos aūt fruct⁹ explicare nemo
ſufficit. laborarūt mlti ſꝫ inenar
rabile q̇s enarrabit. Poteſt
enim ꝯſiderari mutipliciter ſcꝫ.
q̄ꝫtum ad cōtenta. vt memoriale
paſſiōis. vt ſacrificiū. vt cibus ꝛ
viaticū. vt cōmunio chriſtianoꝝ
Scd̄m hoc varij varios ei⁹ fru
ct⁹ exponere niſi ſunt. ¶ N Al
bertus ꝓſequit̾ primū. oſtendēs
q̄ rōne ꝯtentoꝝ pſtat oēm grām.
Scꝫ. Cōmuniōis. ex corpe xp̄i.
et membris cōmunicantib⁹ com
poſito. Expiationis. ex ſanguie
xp̄i. Redemptōis. ex anima que
fuit pciū noſtrū. Uiuificatiōis.
ex ſpū xp̄i. Refectōis. ex deitate
Eterne beatitudinis. ex oib⁹ ſil̾.
De primo. Panis quem frangi
mus nōne cōicatio corpis chriſti
eſt. j. Coꝛ. 10. ꝛ. 12. De ſcdo. Si
ſanguis vitulorum ꝛ hircoꝝ ꝛc̄.
Heb. 2. De tercio. Bon⁹ paſtor
animā ſuam dat ꝓ ouibus ſuis.
Joh. 10. De quarto. Caro nihil
ꝓdeſt. ſpiritus eſt qui viuificat.
Joh. 6. De q̇nto. Neqꝫ qui plan
tat aliquid nec qui rigat. ſꝫ qui
dat incrementū. j. Coꝛ. 3. De ſe
xto. Qui xp̄m nō habet. hic non
eſt eius. ſed ꝓpter inhabitantez
ſpiritū. qui hūc ſuſcitauit a moꝛ
tuis. viuificabit ꝛ mortalia coꝛ-
poꝛa veſtra. j. Coꝛ. 15. Erit de⁹
omnia in omnibus. Hoꝝ proſe
cutio alteri ſermoni reſeruat̾.

¶ De eodem ſermo. IIII. in ordine. XXII.

Deſiderio
ꝯſideraui hoc pa
ſcha manducare
vobiſcū an̄q̄ꝫ patiar. Lu. 22.
☞ A Uenit hora a patre fi

lioqꝫ conſtituta. Aſſunt diuine
pietatis ſacramẽta. Temp⁹ om̃i
bus chriſtianis ꝟe deſideratum
Temp⁹ magne cene. Celeſtis cõ
uiuij. In q̃ nõ manna de celo an
gelicis manibus preparatũ anti
quo hebreoꝝ populo cõceſſum
in deſerto. ſed quod eſt ſupra ce-
lũ. ſup angelos. qꝛ celi ꝛ angeloꝝ
creatoꝛ. Nõ illud qđ reſeruatuꝫ
in diem alteꝝ cõputruit ꝛ vermi
bus ſcaturiebat. ſed qđ mentem
viuificat in eternũ et vermes in-
terficit pctõꝝ. Nõ qđ comeſtuꝫ
ↄuertit in ſumentẽ. ſed mandu-
cantem cõuertit in ſeipm̃. Non
qđ corpus nutrit ad morteꝫ. ſed
qꝛ animã cibat ad vitam immoꝛ
talem. Caro mea vere eſt cibus ꝛ
ſan. m. vere eſt pot⁹. Qui ma. ex
hoc p. mortẽ nõ videbit in eter-
nũ Neqꝫ em̃ moyſes inquit dñs
dedit vobis panẽ đ celo. ſꝫ pater
meus dat vobis panẽ de celo ve-
rum. Panis. verus eſt. qui de ce
lo deſcendit. ꝛ dat vitam mũdo
Joh. 6. O inenarrabilis dei bo
nitas. O ſtupendũ pietatis cõſi
lium ſup filios hominũ. cui non
ſatis fuit homineꝫ de nihilo ad
ſui imaginem ꝑducere capacem
beatitudinis. Nec lapſum moꝛ-
te vnigeniti reparare. Niſi ideꝫ
p̃ris vnigenit⁹ ex obedĩetia p̃ris
ſeipſum nobis daret in cibum.
quo vita ſanguinis p̃cio empta.
in nos flueret ac ſeruaretur. Hic
canit eccleſia. Se naſcens dedit
ſocium. conueſcens in eduliuꝫ ſe
moriens in precium. ſe regnans
dat in premiũ. In quo rogo pa-
tris bonitas ineffabilis magis
oſtẽdi potuit qꝫ in filij ſui ſacra-
mentali manducatione? De qua
filius adueniente paſſiõis hora
inquit. deſiderio deſideraui ꝛc̃.
¶ Quia hodierna die huius di
uinalis manducatõis inſtitutio
facta eſt. ad quã etiaꝫ p̃cepto xp̃i
et eccleſie inuitamur. ideo de du
obus videndũ erit. De eius inſti
tutione. et eius manducatione.
B ¶ Quo ad primum inſtituit
dñs hunc cibum. In verũ ſacri-
ficium. in anime eduliũ. in dile-
ctionis arram et ſignum. Inſti-
tutum eſt primo in verum ſacrifi
cium. Omni enim tempore hu-
mano generi ſacrificium neceſſa
rium fuit. Tam in ꝓteſtationeꝫ
ſupremi dominij qꝫ in remiſſionẽ
peccati. qꝫ in redditiõꝫ grãꝝ acce
pti beneficij. Hinc illa multipli-
cia legis veteris ſacrificia Abel
Noe. Abraam. Melchiſedech.
Multiplicia etiam legis moſai
ce. ſcilicet hoſtie pacifice. pro pec
catis. et holocauſta. Sed ecce ſi
cut verbum abbreuiatũ fecit do
minus ſuper terram ait Gerſon
ita et hoſtiã abbreuiatam. qu ia
vnicam. patri acceptiſſimam. ple
nã eminenter omnibꝫ illis bonis
que per veteris teſtamenti ſacri-
ficia querebantur. (Ipſam dico
hoſtiam que et verbum) Hoſti-
am ſemel oblatam in cruce Heb.
9. Chriſt⁹ aſſiſtens pontifex ꝛc̃.

introiuit ſemel in ſancta. eterna redemptione inuenta. Eandē in ſacramento quotidie offerendā in qua omnia illius oblatiōis in cruce facte beneficia ꝛ fruct⁹ ꝑti cipamus. Si deletionē peccato rū pet; ait Gerſon ſuꝑ magnifi. tract. 9. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Si grāꝝ actionē. Ecce gratias agit ꝓ no bis deo patri chriſt⁹. Nam gra tias agens ſacramentū iſtud in ſtituit. Si maloꝝ euitationem. ipſe nos ſanat et liberat. q꞉ lan guores noſtros ipē tulit Iſa. 53. Si bonorū celerem cōſecutionē Interrogat⁹ latro docebit. qui tempore hui⁹ ſacrificij veſperti ni audire meruit cum iuramēto. Amen dico tibi. hodie mecū e ris ī paradiſo. Et quid boni nō tribueret illud ſacramentū in ra tione ſacrificij. quo parr filius vnigenitus ſacrificat͛ et offertur fons totius boni? Huic ſacra mēto reſpōdeat oportet fides in tegra ſimul ꝛ firma ī corde ſuſci pientis. quia fruſtra eſt ꝓteſta tio que fit in ſacramēto exteri⁹. ſi animus nō teneat fidē intus. Et que fides? Eccleſie vt de illo mirabili ſacramento credat qđ eccleſia credit. Exiſtentiā ſcʒ rei cōtente in hoſtia veriſſimā De claram breuiter. Cetera curioſa tanqꝫ agni paſchalis reliquie cō crementur ꝛc̄. ¶ C Scđo in ſtitutū eſt hoc ſacrm̄ in cibū aīe vt ſcʒ nutrimēto cōueniēti aīam

ad vitā ꝑ baptiſmū regeneratā ꝛ dn̄s aleret cibo vite. cōtra illum cibū vetitū ꝓmoꝝ parentū. qui fuerat cibus mortis. vnde eis di ctum eſt. In quacunqꝫ die come. ex eo morte morier;. Gen. 2. De cibo aūt nr̄o dr̄. Quicūqꝫ mā. ex h. p. v. ī eternū. Joh. 6. Vn̄ In no. Vt ſuā erga nos caritatē o ſtēderet ſil' ꝛ grām. dedit ſe ꝓ no bis in preciū ſil' ꝛ cibū. vt ꝑ preci um nos redimeret a morte. Per cibū aleret ad vitā. Et Alexan der d̄ ales ꝑ. 4. ꝓ. 2. inquit. In ſtituit diuiā ſapiētia ſacramētū corꝑis ꝛ ſanguis ſui. vt ad guſtū diuinitat; ſue ꝑ guſtū hūanitat; nos inuitaret. Tercio ꝓpt͛ mor tis ſue cōmemorationē. q̄ amorē nr̄m ſibi totaliter debet vendi care. Hoc facite in meā cōmemo rōeʒ. Quociēſcūqꝫ mā. p. h. et c. b. m. d. ā. donec veiāt. j. Coꝝ. 11. Quarta rō eſt q̄tidianoꝝ pctōꝝ venia. Inno. Dedit dn̄s nobis hoc ſacrm̄ ſalut; vt q꞉ q̄tidie pec camus. ꝛ ipſe iam mori non pōt. Per hoc ſacrm̄ remiſſionē pecca torū q̄tidie ꝯſequamur. Qua re aūt poti⁹ ſub panis et vini ſpē inſtituit. cum alia pl'a ſint ciboꝝ genera mgr̄ in. 4. diſ. 11. ponit a liquas ratiōes. Prima vt fides habeat meritū. dum ſumit͛ chri ſtus aliena ſpē occultat⁹. Scđa ne horreat anim⁹ qđ cerneret o culus. Tercia ne ab īfidelibꝯ nr̄e fidei inſultaretur ſi ſumeremus carnem ꝛ ſanguineʒ occiſi hoīs.

De Eucariſtie ſacramēto

Quarta rō eſt Hugonis li. 2. de
ſacra. p. 8. ca. 8. ſcʒ ſcãtōis ꝑfe-
ctio. Significationis duplicis
ſcʒ veri ⁊ ꝯtenti corpis xp̄i. ⁊ ſpi-
ritualis refectiōis mentis. Ha-
bet em̄ panis expreſſam ſil'itudi-
nem corpis. Nam panis mate-
ria granū eſt frumenti qd̄ in ter-
ram ꝓijcit̄. In terra mortificat̄
vt fructum afferat. Joh. 12. Cō-
tritum in farinā reſoluit̄. ⁊ appo
ſita aqua paſta confic̄it̄. que co-
cta igne in panē ꝑfectum matu-
ratur. Sic chriſtꝰ terre inſertꝰ
eſt. vtero ſcʒ virginali. De q̄ pro
pheta. Eteni deꝰ dabit benigni
tatem et ter. nr̄a d. f. ſuū. In me
dio terre mortuus eſt. vnde fru-
ctus plurimꝰ ſequebat̄. ſcʒ pecca
torū remiſſio. regni celeſtis aper
tio. ⁊ immarceſſibilis glorie ple-
nitudo. ¶ Ex quo mltiplici fru
ctu integrat̄ corpus chriſti miſti
cum. eccleſia militās ⁊ triūphās.
que ex mēbris multis colligit̄ fi-
dei liq̄re et diuini ardoris amo-
re inuicē cōbinatis. ¶ Refectio
nem inſuꝑ mentis quā ꝑ hoc ſa-
cramentum dn̄s preſtat. quō ap
tius ſignificari poſſet q̄ʒ in pa-
ne et vino quo quotidie alimur
ac ſuſtentamur corꝑaliter et ro-
boramur. ſm illud. Panis con-
firmat cor hoīs. Nec aliqn̄ li-
cet quotidianus ſit faſtiditur vt
diffuſe habʒ Hugo vbi. ſ. Sic
ꝑ eucariſtiā diuiniſſimā. in gra-
tia que eſt vita ſpūalis fouemur
nutrīmur et augmentamur. nec
aliqn̄ faſtidimus. cū ipſe ſit pa-
nis de celo ꝑſtitus. omne delecta
mentū in ſe habēs. ⁊ omnē ſapo-
rem ſuauitatis. ¶ D Hec autē
inſtitutio in ratiōe edulij exigit
anime purgationē. Cibꝰ eni tra
iectus in ſtomachū humoribus
plenum nauſeam ꝓuocat nō nu-
trit. Noxij humores pctā ſunt a
quibus purgari oportet. Ut ſic
ſtomachus eſuriēs ſatiet̄ bonis.
ſm illud. Eſuriētes impleuit bo
nis. Qō et forma hoſtie et qua-
litas admonet. q2 eſt ad litterā.
Parua. nitens. ſana. ceres. azy-
ma. mundaqʒ ſcripta. Et ſignat
hec ſeptuplex hoſtie cōditio nos
excludere debere ſeptem vicia ca
pitalia. In paruitate ſuꝑbiam.
in nitore inuidiam. in integrita-
te iram. in rotunditate volubili
accidiam. in azymo furfur aua-
ricie. in mundicia feditatē luxu-
rie. in ſcꝑtura hebetudinē gule.
Hijs ab anima lōge actis. ſuas
oꝑationes diuinas operari ꝑua
let hoſtia diuina. Cibus eni eſt.
nō mortuoꝝ ſed viuentiū. nec in
firmorū ſed ſanorū. Creſce inq̇t
Augꝰ. et manducabis me E
¶ Hanc etiam receptaculoꝝ no-
ſtrorū diſpoſitionē nō melius ni
ſi ꝑ doctrinam xp̄i habere poſſu
mus. qui hoc ſacramentū inſti-
tuit. et virtutē eiꝰ qui ſe in cibuʒ
nobis tribuit in hoc ſacramēto.
Cuiꝰ nedū verba ſʒ et facta do-
ctrine ſunt p̄dicamēta. Ipſe eni
eſt via qua portamur. veritas q

ducimur. vita qua cibati viuifi-
camur. Attendamꝰ ergo que
in huiꝰ ſacramẽti inſtitutione fe
cit et dixit. Eleuauit oculos ad
patrem ɔtra ſuperbiã. Gratias
ꝓ nobis egit cõtra inuidiã. Be-
nedixit cõtra auariciam. Fregit
contra iram. Diſcipulis ſuis de
dit contra luxuriam. Ut accipe-
rent ⁊ mãducarẽt ꝑcepit ɔ gulã.
Sint ſex illa in nobis. quibꝫ ad
di poteſt ſeptimũ ſumẽdi ardẽs
deſiderium. Nam ⁊ ipſe deſide-
rio deſiderauit cũ diſcipulis ſu-
is manducare hoc paſcha anteq̃
pateret. Luc. 22. et hoc cõtra ac-
cidiam. ¶ Chriſtus dñs hoc ſa
cramentũ ɔſecraturꝰ et diſcipu-
lis tradituꝝ. oculos ad patrẽ le
uauit. Qd̕ ⁊ frequenter in ardu
is operibus feciſſe legitur. ſigni-
ficans ſe a pr̃e oĩa habere. ſic na-
turam diuinã. ita potentiã. ſapi
entiam. ⁊ oẽm ꝑfectionem. Si-
quidez ſm b. Aug. Quidquid
habet naſcendo recepit a patre.
Quo arduitas facti ⁊ dignitas
ſacramenti ſignificat ſm Alex.
Nõ eni ſic in alioꝝ ſacramẽtoꝝ
inſtitutiõe feciſſe legit. Uñ d̕ eiꝰ
excellentia ſup cetera ſacramẽta
hr̃ de cõſe. diſ. 2. Nihil. Nihil i
ſacrificijs maiꝰ eſſe poteſt q̃ cor
pus ⁊ ſanguis xp̃i ⁊c. Ita leuent
oculi mentis nr̃e ad patrẽ. Ocu-
lus mentis intẽtio eſt animi que
ſi ſimplex fuerit totũ corpus luci
dum erit. Matth. 6. Sit inten

tio nr̃a ſimplex ad deũ nõ reflexa
ad nos ⁊ terrena Nemo accedat
ex ſola ɔſuetudine. ypochriſi. ſi-
mulatiõe. verecũdia. aut hũano
timore. Sz ex obediẽtia ⁊ grati
tudine. ex diuini honoris ac ꝑfe
ctiõis magnitudie. ex deſiderio
vniendi ſe d̕o. ⁊ ɔſequẽdi fructꝰ
ſpũales huiꝰ ſacri. ¶ F Gr̃as
egit deo d̕ tãto dono. de tã excel
lẽti gr̃a. de tã efficaci cibo. ſacro
digniſſimo. et miſterio tam pro-
fundo. qd̕ nr̃am ſalutẽ tã mirifi
ce opat. Nos itaq̃ et deuotiſſi-
mas gratiarũactiões deo offera
mus. cognoſcẽtes nr̃am indigni
tatẽ cũ petro ⁊ cẽturiõe. qui ſe in
dignos iudicarũt recipere dñm
Unꝰ in naui d̕. Exi a me dñe q̇r
p. ſ. Luc. 6. Aliꝰ. Dñe nõ ſum di
gnus ⁊c. Matth. 8. Neq̃ enim
petro ſumꝰ feruẽtiores. nec cẽtu
rione fideliores. q̇ꝛ primo dixit.
Joh. 21. Amas me. Paſce oues
meas. Scd̕o. Nõ inueni tantã
fidẽ in iſrael. Matth. 8. Hinc
Eph. 5. Gr̃as agẽtes ſemp i oĩ-
bus i no. dñi nr̃i ieſu xp̃i deo pr̃i
Si ꝓ oibꝫ. q̃to magis ꝓ dono
iſto maximo. Hinc Beda. Gra
tias egit nobis in exẽplũ. vt ⁊ de
um in ſingulis actibꝰ nr̃is p̃ ocu
lis habẽtes. gr̃arũactiões de oĩ-
bus bonis referamꝰ. Et ſequit.
Sic de veteribꝫ terminãdis. ſic
de nouis incipiẽdis gratias egit
chriſtꝰ. nobis ꝑiter exemplũ tri-
buens in omĩs boni inchoatiõe

vel pfectione. patrez qui in celis
eſt glorificandum eſſe. ¶ Bene
dixit cõuertendo terrenã ſubſtã
tiaz in corpus ſuũ ac ſeipm̃. Q̃ď
quõ fiat nõ eſt nr̃m pſcrutari ne
a gl'ia opp̃mamur. Sufficit cre
dere q ibi eſt corpus chriſti ſm
ſe et qď libet ſui pane deſinente.
et manentib⁹ ſpecieb⁹ panis ſub
quibus eſt corpus xp̃i. Et nos a
terrenis ad dominũ ꝯuertamur
per firmũ ꝓpoſitum. p noſtre vo
luntatis ꝯformitatẽ deo adherẽ
di. vt ſim⁹ vn⁹ ſpũs cũ eo. dicen-
tes cũ apl'o. Uiuo ego. nõ ego. ſz
viuit in me chriſt⁹. ¶ S Fre-
git in partes nõ corpus ſuũ ſz ſa
cramentũ. i. ſpecies panis. diſtri
buens ſingulis totũ corpus ſuũ
ſub pticulis ſingulis. Frãgam⁹
et nos p diſcretionẽ ſm illud ſa
lo. Ad menſam magnã ſediſti at
tẽde q̃ apponunt̃ tibi. et. j. Cor.
10. Quicũqz manducat et bibit
indigne iudiciũ ſibi mã. rbi. nõ
di. c. dñi. Judicio ſcz diſcretio-
nis ſm glo. Debet aũt in nobis
eſſe triplex diſcretio. ſcz cibi illi⁹
ſpũalis a corporali. Diſcretio cõ
tentorũ a continẽtib⁹ ſcz corpis
chriſti a ſacramento. vt non hoc
qď videt̃ xp̃c eſſe credat̃. declara
Diſcretio ſuiipſius. i. inquiſitio
ꝓprie cõſcientie. ſm illud. Pro-
bet aũt ſeipſum homo ꝛc̃. ¶ De
dit diſcipulis ſuis. veris nõ alie
nis nec falſis ad ſalutem. quoni
am et ſi iudas accepit nõ tamen
ad vitam ſed ad mortem. Unde
poſtq̃ȝ accepit bucellaz. intrauit
in eũ ſatanas ꝛ deſperans ſe ſu-
ſpendit. ¶ S Simus et nos nõ fi
cti ſed veri chriſti diſcipl'i. quia
nemo alius hoc ſacramẽtum ſu-
mere poteſt. ad vitam. Sũt aũt
veri chriſti diſcipuli qui qď ſũ-
mus veritat̃ magiſter de hoc ſa
cramento credenduz tradidit..
firmiter credunt. Ideo non fue
runt veri diſcipuli. q̃ audita chri
ſti predicatione de hoc ſacramẽ-
to retrorſum abierunt di. Quõ
poteſt hic nobis dare carnẽ ſuã
ad manducandũ? Durus eſt hic
ſermo. Quis poteſt eum ſuſtine
re. Diſcipuli chriſti ſunt qui ei⁹
obtemperant mãdatis. Sic ait
Joh. 15. Uos amici mei eſtis ſi
feceritis q̃ precipio vobis. Ami-
ci ſunt et diſcipuli. ideo veri di-
ſcipuli nõ ſunt quibus dixit do-
minus. Uos propter traditiões
veſtras irritum feciſtis manda-
tum dei. Matth. 15. Diſcipuli
chriſti ſunt qui fraterna carita-
te valide ſolidant̃. Joh. 13. In h̃
cognoſcent omẽs q mei eſtis di-
ſcipuli ſi dilectionem habueritꝭ
ad inuicem. Hec dilectio diſcer
nit filios ac diſcipulos dei a di-
ſcipulis dyaboli. Sacramentũ
igitur caritatis nemo ſumat qui
fuerit expers caritatis.
¶ H Ut acciperent ꝛ man
ducaret precepit dicẽs. Accipite
ſ. cum beniuolentia. Non rapite

cum violentia. qꝛ quod vob porrigitur panis eſt filiorum qui ſumendus eſt cum amore de manu donantis. Nō rapiēdus vi aut violēta extorſione. Ne forte magis rapinam cōmitteret. dū tollit alienū quidē. q̄ꝫ acciperet reuerenter qđ gratuito et liberaliter miniſtrat dominꝰ oīm. Rapiunt aūt violenter qui vel excōmunicati. ſuſpenſi vel interdicti ab eccleſia vel ꝯfeſſore ꝓhibiti. aut mortalibus peccatis obnoxij. veluti lupi ⁊ canes immundi panem hunc filioꝝ. canibus non mittendū accipiūt. Magis eligentes hac ſumptione peccata q̄ dimittere nolunt palliare. q̄ꝫ per humilem ſue indignitatis recognitionem ad tempus abſtinere donec mundati. pura poſſint cōſcientia ſalubriter mādu care. accepturi eum de manibus donantis humiliter ⁊ deuote. Ait ergo chriſtus. Accipite cum deuotione ⁊ manducate cum veneratione. vel accipite per fidem. maducate per caritatez. vel ſm̄ d. Inno. Accipite ſacramētaliter. mā ducate ſpiritualiter.

In cena domini de diuiniſſimo eucariſtie ſacramento ſermo. V. in ordine XXIIII.

Deſiderio dſideraui hoc paſcha manducare vobiſcū ān̄q̄ꝫ patiar. Lu. 22.

☞ A Scdm Hugonē in de laudibus caritatis. ſola caritas deum trahere potuit de celo ad terras. ꝓpter nimiam enī caritatem ſuam. deus cum adhuc peccatores eſſemꝰ ꝓ nobis mortuus eſt. Ad Ro. 5. Ipſe deniq̄ꝫ omnibus diebus vite ſue pro nobis in feruētiſſimo deſiderio ſalutis noſtre laborauit. currendo predicando. miracula faciendo. ⁊c̄. Et quare hec omnia? nimirū caritate victus. caritatis opus ꝑficere conabatur. Cuius opus ē vnire animas amato. hinc rogabat patrem ꝓ omnibus qui credituri erant. vt ſicuc pater in ſe ⁊ ipſe in patre. ita et in eis vnū eſſent. Joh. 17. Uniuit vtiq̄ꝫ ſibi hominem per naturā in benedicta ſui incarnatione. Uniuit ꝑ caritatem in peccatorū remiſſione. ac ceterorū beneficiorum exhibitione. Reſtabat adhuc vnꝰ et maximus vniendi modus viatori poſſibilis. quo ita id qđ vnitur tranſit in aliud. vt iam non ſua ſed quaſi alterius vita viuat Hoc modo cibus vnitur cibato in cuius naturam per digeſtiuaꝫ cōuertitur virtutem. Sic enim nutrimentum non in ſe. ſed in viuentis animalis natura. in quā iam eſt cōuerſum viuere comprobatur. Ut ergo vndiq̄ꝫ perfecte chriſto vniremur. Uoluit etiam ſe nobis tradere in cibum. et ſan

guinem ſuū in potū. q̄tin⁹ ſic in
eū vnitiue conuerteremur. in ip̄o
q; propriā carnalitatis naturam
obliti viueremus. Diceremuſq;
Uiuo ego. Nō ego. ſed viuit in
me chriſtus. Ad Gal. 2. De quo
etiam Aug⁹ in pſona chriſti ait.
Cibus ſum grandiū. creſce ⁊ mā
ducabis me. non ego in te. ſed tu
mutaberis in me. Hec deniq; re
fectio vnionem ſummā quā i be
atitudine expectamus ⁊ ſignifi-
cat et in pignore repromittit. q̀s
enī vel dubitare poſſit xp̄o ſe in
eternitate fruiturum. cui adhuc
mortali chriſtus ſe dedit in cibū
et potum. Hoc paſcha verū du-
dum legali agno ⁊ manna p̄figu
ratum. in paſſionis memoriam a
domino iam paſſuro. p finali et
maximo munere collatum. q̄d li-
cet longe prius dare deſiderauit
prius tn̄ conferre nō expediuit.
Sed appropinquante iam paſſi
onis hora. duplicato deſiderio.
memorie ſcz paſſionis cōmendā
de. hoc q̄cienſcunq; feceritis in
mei memoriam facietis. et nos ſi
bi per gratiam incorporandi. ſe
nobis dedit in cibum. datur⁹ ci
to ſe nobis p mortē in preciū q̄d
deſideriū duplex diſcipl'is ſuis
volens exprimere ait. Poſt ſum
ptum tipicū agnū. deſiderio de-
ſideraui hoc paſcha manducare
vobiſcū. q̄ fuere v̄ba in p̄ncipio
pp̄oſita. de quib⁹ vt aliq̄d dicā
p gratia Aue maria. ¶ In qui-
bus verbis tangitur cibātis de-
ſiderij immenſitas. quia deſide-
rio deſideraui. Singularis cibi
dignitas. q; hoc paſcha. Sum
ptiōis diſcreta modalitas. quia
manducare vobiſcū nō vorare.
ſed cū diſcretiōe mādibulis ma-
ſticare. ⁊ nō cū omnib; ſed vobis
diſcipulis meis. p̄mo i nobis re-
ſpondere debet amor feruēs. ſe-
cundo reuerentia ingens. tercio
puritas candens. Sed p̄mis
duobus nūc dimiſſis pp̄ter bre-
uitatem. tercio q̄d nobis magis
eſt neceſſarium decreui immorā-
dum. q̄d eſt diſcreta modalitas
ſumptōꝫ. Nā ſm apl'm. j. Cor.
11. Judiciū ſibi manducat quiſ-
quis indigne māducat. nō diju-
dicans. i. diſcernens corpus dn̄i
¶ Quō aūt diſcernere debem⁹
et corpus dn̄i ⁊ noſipſos. oportu
ne inſtruimur p ea que geſta ſūt
in cena domini. Et quidē referē
te. Joh. 13. Priuſq; ad hanc di-
gniſſimam cenā conſediſſet. ſur-
git a cena agni tipici quod preci
puum erat inter ſacramenta ve-
teris teſtamenti ſacrificiū. i mor
te ſua terminandū. ac noue legis
ſacramenta ſubſtituenda vt ait
Magiſter diſ. 8. quarti. Depo-
nit veſtimenta. Accepit lintheū.
p̄cinxit ſe. Añ diſcipuloꝝ pedes
pcubuit. pedes eoꝝ lauare cepit
Iteꝝ ad mēſaz recūbēs q̄ fecerat
gr̄a ſignificatiōis diſcipl'os eru
diuit. Et ſic ad corpis ſui ꝯſecra

tionem ⁊ participationem ꝓceſ-
ſit. ¶ Que ſex in nobis miſtice
reperta fuerint. ſecure accedemꝰ
nec ſine furctu ſumemus. hec ip-
ſa deniqꝫ dudū in paſchalis ag-
ni comeſtione ſunt antiquitꝰ fi-
gurata. ☞ ¶ ℄ Primo igiť
Surgere debemꝰ a veteri cena.
ac veſtimēta deponere vetuſtatꝭ
ad qđ nos hortať aplꝰus Col. 3.
expoliātes vos veterē hominem
cum actibus ſuis. vetus homo
noſter voluntas eſt peccandi. in
quā incidimus per adam veterē
in quo omēs moriuntur. Opor-
tet ergo q̄ꝫtum ad hunc articulū
omnia ⁊ ſingula peccata morta-
lia p̄ſertim. iam reliquiſſe per ve
ram contritionem. ⁊ firmum ꝓ-
poſitum nunq̄ꝫ repetendi. Nec
hoc ſufficit. ſꝫ etiā requiriť ꝯfeſ-
ſio vocalis preuia omniū pecca-
torum criminalium prius nō cō-
feſſorū. Cuius cauſam aſſignat
Sco. li. 4. diſ. 9. quia nō tantū
debet reconciliari deo. ſed etiaꝫ
eccleſie. qui digne ſumere vult ſa
cramentū vnitatis eccleſie Ideo
deniqꝫ eccleſia inſtituit. vt in pa
ſchate omnis vtriuſqꝫ ſexus oīa
ſua peccata ꝓprio confiteatur ſa
cerdoti. quatinus tunc digne cō
municet. et eadem ratione quo-
cunqꝫ tempore cōmunicare volu
erit. conſcius đ crimine. tenetur
ſe prius per cōfeſſionis ſacramē-
tū expurgare. De hoc Hugo di-
cit in libro de poteſtate li. et ſol.
Audacter dico ſi ante ſacerdotꝭ
abſolutioneꝫ ad cōmunionē cor
poris et ſanguinis chriſti q̇s ac-
ceſſerit. ꝓ certo iudiciū ſibi man
ducat et bibit. etiam ſi eum iam
multum peniteat. et vehementer
doleat et ingemiſcat. hoc tamen
verū eſt vt dicit Sco. vbi. s. ni-
ſi excuſet neceſſitas celebrandi.
aut ſcandalum ꝓximorum. tunc
enim ſi oportunitas ꝯfitendi nō
ſit ſtante contritione poteſt quis
accedere. Nꝫ ſi neceſſitas et ſcan
dalum nō vrgeat. debet potius
et ſacerdos et laicus cōmunionē
ſuſpēdere donec prius occurrat
oportunitas cōfitendi. ¶ De ve
nialibus autem licet ſit congruū
de eis conteri et confiteri. nō ta-
men đ neceſſitate requiritur. ita
ꝙ non faciens nouo peccet pecca
to. Et in huius figurā comeden
tes agnum tipicum ſtabant ere-
cti ſcꝫ a peccati curuitate. parati
ad ambulandum. de tenebris e-
gypti per terram ꝓmiſſionis. per
bonum ꝓpoſituꝫ emendationis
vite. ☞ ¶ D Scōm oportet
precingere lumbos cingulo fidei
Sic precinctus erat chriſtꝰ dicē
te. Iſa. Et erit fides cinctoriuꝫ
renū eius. eiuſdem. 11. Hec fides
ſingulariter (accedēti ad hoc ſa
cramentū)eſt neceſſaria tāto ma
gis q̄ꝫto maiora fecit deꝰ hic mi-
rabilia. Credamus ergo firmi-
ter ſub ſpeciebus panis ⁊ vini cō
tineri. verum corpus chriſti. na-
tum de virgine. paſſum in cruce.
et iam glorioſum regnans ad pa

tris dexteram. idem in celo et al-
tari. idem ſub multis ſpeciebus.
idem deniqꝫ et totum ſub quali-
bet ſpeciei panis ⁊ vini parte cor-
pus. tale quale eſt in celo. i. corpꝰ
viuum cũ anima ſanguine ⁊ dei-
tate. hec etſi omnia nõ intelliga-
mus indubitanter tñ credere o-
portet. quoniam hec eſt fides ec-
cleſie que eſt firma petra. cui ſi in
heſerimus. nec venti ſcrupulorũ
nec flumina fantaſmatum moue
bunt. nec cademꝰ. hec oĩa ꝓbare
nunc reſcindo. Quidquid enim
humane infirmitati ⁊c̃. ſicut ha-
bes in tractatu ſuper Canonem
clare. hanc fidem qui non habe-
rẽt. vel ex malicia vel ratiõis de-
fectu. accedere nõ deberẽt. quo-
niam illi non poſſunt diſcernere
cibum iſtum ab alio cibo corpo-
rali. quos indigne ſuſcipere di-
cit Aplꝰus. j. Cor. ıı. Qui enim
manducat ⁊ bibit indigne. iudi-
cium ſibi manducat ⁊ bibit. non
diiudicãs corpus dñi. Et ꝑ hoc
poteritis filios ⁊ filias examina
re. ſi accedere debent vel abſtine
re. q̃ꝫdiu enĩ nõ poſſunt diſtincte
cognoſcere quid ſit ille cibus. ac
ipm̃ a ceteris diſcernere. ꝗ ſi or-
dinate interrogẽtur ſciri poteſt.
accedere nõ eſt tutũ. hec fides fi
guratur apud iudeos. cum iuſſi
ſunt baculos in manibus tenere
id eſt rectitudinem fidei in cor-
de habere. Et reliquias quas
manducare non poſſent. igni cõ-
cremare. Contra hoc faciũt. qui
hoc tẽpore paruulos ſuos ad cõ
municandum preparant per no-
uarum veſtium exornationez. o-
ris. faciei. ⁊ manuum lotionem.
Non illa eſt preparatio domino
placẽs ſed mentis purgatio. Nõ
lotis enĩ manibus ⁊c̃. Unde In
nocentius. Nõ lutum manuum
diuina ſacramenta cõtaminat.
ſed ſiq̃s indigne mãducat. Mul
to melius faceretis ſi in fide in-
ſtrueretis. ſi vt conſcientiã mun
darẽt informaretis. poteris hec
duo membra extendere. quia in
eis maior eſt vis.

¶ E Tercio congruit vt
lintheo accepto nos tegamꝰ. lin
theum candidum ſignas purita
tis teſtimonio caſtimoniaz. Ne
dum enĩ ab omni illicito cõcubi
tu abſtinere debent cõmunicatu
ri a quo etiam nõ communicari
omni tempore ſub pena mortꝫ e-
terne abſtinere debent. quoniaz
omnis fornicator hereditatẽ nõ
habet in reguo chriſti. Eph. 5. ⁊
Ro. j. verꝫ etiã a ꝓpriis vxoribꝰ
ↄgruit abſtinere. vñ Aug. Quo
ties vl' dies natiuitatꝫ vl' reliquie
feſtiuitates aduenerit. nõ ſolũ a
concubinarũ conſortio. ſed etiã
a propriis vxoribꝰ abſtinete. Ab
ſtinete inq̃ꝫ non exigentes debi-
tum. ſed exacti reddite vt al's di
xi. et habet magiſter diſ. 32. Lu.
14. ¶ Q autem dignum ſit ab-
ſtinere ab amplexibus etiam lici
tis. Patet exemplo Oze. qui q̃
arcam tetigit morte percuſſus in

teriȷ̈t. vt habet. 2. Regū. 6. Itē
audituri vocem angeli dantis p̄
cepta Exo. 19. Audierūt a moy-
ſe. Eſtote parati in diem terciū.
et ne appropinquetis vxoribꝰ ve
ſtris. Item nec licuit panes pro-
poſitionis edere niſi mundis eti
am ab vxoribꝰ ꝓpriȷ̈s. Hinc da
uid vt comederet panes propoſi
tionis. ſe dixit continuiſſe ab he
ri et nudiuſtertius. j. Regū. 21.
quia dixerat ſacerdos ſi mundi
ſunt pueri maxime a mulieribus
manducent. hanc mundiciam ſi
gnabant filiȷ̈ iſrael. cum mandu
cantes agnum lumbos precinxe
rūt. et lumbos p̄cingere ſm̄ Gre
go. eſt carnis luxuriam per conti
nentiā coartare. ¶ F Quarto
ꝓcumbamus in terrā per ꝓfun-
dam humilitatem ac dei timorē
Magna enim et nimis ꝓfunda
fuit humilitas. q̄ dn̄s. filiꝰ dei
ſe inclinauit in terram. ac diſci-
pulorum ſuorum ſimpliciū. et ru
ſticorum hominum ſanctis ſuis
manibus lauit pedes. veriſimili
ter lutoſos. quia dicit Lyra diſ
calciati incedebant. De q̄ Bern̄
ait. O mira pietas. o noua et in-
audita humilitas. chriſtꝰ dei fi-
lius ad fundendum ſanguinem
de pura ⁊ intemerata virgine na
tus rex regum et dominꝰ domi-
nantiū. ante diſcipulos veneran
da genua flectit. humiles et pro-
cliues eoꝝ pedes lauit Subdit.
Quid tibi o homo quicunqꝫ es.
quid tibi videt de creatore tuo.
Ecce pronus lauit pedes ſuis di
ſcipulis. et tu dedignaris recon-
ciliari fratribꝰ offenſis. In quo
dyaboli ſuperbiam ſequeris. et
chriſti humilitatem contemnis.
nō perpendens qd̄ ſcriptum eſt.
Deus ſuperbis reſiſtit humilib⁹
sūt dat gratiam. hec Bern̄.
¶ Ecce qualis noſtra debet eſſe
humilitas. nedum ad deum. Fa
cile enim eſt ſe coram deo humi-
liare. et ſi nō in exteriori ſigno tn̄
mente. Nemo enī eſt (niſi ratio-
nis expers fuerit) quin ſentiet
fragile lutum deo comparari nō
poſſe. Nos lutum eſſe. doloroſa
docet experientia quotidiana. q̄
videmus alterum poſt alteꝝ tu-
mulari. Sed et alia humilitate
opus eſt ad ꝓximum. vt nō ſuꝑ-
biam. iram. diſcordiam. inimici
ciam teneamus. Sed chriſti ex-
emplo nos preueniamus inuicē
humilitate. j. Pet. 5. Cognoſcē
tes nos in multis plus deū offen
diſſe q̄ȝ offenſos eſſe. quā dei of-
fenſaȝ expiare nō valemꝰ. niſi pri
us ꝓximo dimittamus. Omi-
no ergo neceſſarium. omneȝ cor-
dis rancorem deponere. dicente
domino. Si offers munꝰ ad al-
tare. et recordatus fueris q̄ fra
ter tuus habet aliq̄d aduerſum
te. relinque ibi munus tuū an̄
altare. et vade prius reconciliari
fratri tuo. et tunc veniēs offeres
munus tuum. Matth. 5. Si h̄
de quolibet munere. q̄to magis
de ſumma hac oblatione.

G ¶ Quintū coincidit cū q̃rto
ne dū enī dñs ꝓcubuit. ſ; etiā pe
des lauit. Pedes noſtri affectio
nes ſunt. quibus veluti pedibuſ
mouemur. in opus Aug. Amoꝛ
meus. pondus meū. hos lauare
opoꝛtet. ne per malum ꝓpoſitū.
vanas imo noxias delectatiōes
preteritoꝛū peccatoꝝ maculetur.
Lubꝛicus enim eſt humanꝰ affe
ctus. et dum circa tempoꝛalium
bonoꝛū lutū ambulat. facile ma
culat̃. Ideo etiam dñs ait Joh.
13. Qui lotus eſt. ſcz baptiſmat;
aut lacrimarū flumine. nō indi-
get niſi vt pedes lauet. Opoꝛtet
ergo habere purā ad deū affecti
onem. ip̃m omnibꝰ an̄ponendo.
paratā voluntatē ſuis mandat;
obediendo. nec ea ꝓpter q̃dcūq;
lucrū temp̃ale quocūq; tranſgre
diendo. Eſſet deniq; puriſſimꝰ
affectus. ſi nihil preter deum di-
ligeremus. cuiꝰ dilectionem nō
in deum oꝛdinaremus. Minus
te amat ait Augꝰ. qui tecū aliq̃d
amat. q̃d nō ꝓpter te amat. Ni-
ſi aūt prioꝛē affectus puritatē ha
beamus. pacē quā cibus ille tri-
buit nō cōſequemur. q; pax i ter
ra hominibꝫ bone voluntatis.
H ¶ Sexto reſidere debemꝰ ꝑ
mentis quietem. omnia imptinē
tia excludendo cogitationes no
ſtras ad nos reuocādo. diligen-
ter meditādo quis ſit ille cibus
quē ſumꝰ recepturi ſm ſalomo-
nis ca. 23. conſiliū. qñ ſederis vt
comedas cum p̄ncipe. diligenter
attende que poſita ſunt an̄ faciē
tuā. Cum p̄ncipe itaq; celi come
ſturus diligēter attēdat cibū. et
ſe ad multas virtutum actiones
actuabit. Attēdat q; deꝰ ē ſum-
mū ⁊ infinitū bonū. ⁊ humiliet̃.
q; iudex ſcrutatoꝛ coꝛdiū et reue
reatur. Judex equiſſimꝰ etiā iu-
ſticiarū nr̃aꝝ et timeat. redēptoꝛ
animaꝝ nr̃aꝝ ſanguis effuſione
et diligat. premiatoꝛ ac beatitu-
dinis largitoꝛ ⁊ ꝯcupiſcat. Sic
q; ad dñi exemplū etiā deſiderio
deſideret hoc paſcha mādu care
¶ Multa alia h̃ meditatio q̃cta
affert. ꝑ quā tandē exardeſcet di
uini amoꝛis ignis. Reflectat ni-
hilominꝰ ad ſeip̃m ſuas cogitatio
nes. ſtatū ſuū in q̃ eſt ꝯſiderādo
et ibi exquiſitā examinationē fa
ciēdo. ſi ea q̃ requirit faciat. hoc
enī pꝛimū eſt q̃d nos ligat. ſi i of-
ficio noſtro negligentes ſumus.
q̃ negligentia culpabili in animo
durate. nec orōnes q̃ntūlibet ꝓli
xe nob̃ deū nō placāt. Nō enī in
multiloq̃o placat̃ dñs. Matth.
5. Pauca quippe loqui et gran-
dia facere. hoc ē q̃d diligit dñs
Uide ḡ ſi i matrimonio es. ſi iu-
dex es. ſi clericꝰ es ⁊c̃. Ecce audi
ſtis ſex articulos ꝑ quos vos pꝛi
us ꝓbabitis. ⁊ ſic cum dño man
ducabitis hoc paſcha. q̃d mādu
care dñs cū deſiderio deſidera-
uit. ꝑ q̃d recipiet; arram in pn̄ti
a domino ſeiungi nō poſſe ꝑ fu-
turo. Q̃d nobis concedat idem
dominus. ⁊c̃.

Monoteſſeron

Textus dominice paſſionis ex omnibꝰ quattuor Euangeliſtis collectus. cum rubro deſignante quid a quolibet ſcriptū eſt. dū tamen plures eandē ſententiā ⁊ verba ſinonima poſuerūt. vnius tantum verba poſita ſunt. Et poteſt legi continuanter nō obſtantibꝰ ſignaturis in rubro. Et deſignat M mattheū R marcū. L Lucā. J Johannē. Eſt etiam diuiſus in quattuor partes magnas. ⁊ quelibet partiū in quattuor articulos. licet materia ar. ſcde partis nō ſit cōtinua. quia ſeruatus eſt ordo hiſtorie ⁊ nō materie in illa ſcda pte. ¶ Incipit monoteſſeron. i. vnū ex quattuor.

M Et hymno dicto. J Egreſſus eſt ieſus cū diſcipulis ſuis trans torrentē cedron. L Scdm cōſuetudinē in montē oliuarū. M Venit in villā gethſemani. J vbi erat ortus. in quē introiuit ipſe et diſcipuli eiꝰ. Sciebat aūt et iudas qui tradebat eū. locū. qꝛ frequēter ieſus ꝯuenerat illuc cū diſcipulis ſuis. M Tūc dixit diſ. ſ. Sedete hic donec vadam illic ⁊ orem. Et aſſumpto petro ⁊ duobꝰ filijs zebedei. cepit cōtriſtari et meſtus eſſe. R pauere et tedere. Et ait illis. triſtis eſt anima mea vſqꝫ ad mortē. Suſtinete hic ⁊ vigilate M mecū. L et orate ne intretis in tentationem. ☞ Et ipſe M ꝓgreſſus puſilluꝫ. L auulſus eſt ab eis qꝫtum iactus eſt lapidis. ⁊ poſitis genibꝰ. Articulus. 2.
R ꝓcidit ſup terrā M in faciē ſuā R orabat vt ſi fieri poſſet trāſiret ab eo hora ⁊ dixit. Abba pater. oīa tibi poſſibilia ſunt L ſi vis R trāſfer calicē hūc a me. Sed non qd ego volo ſꝫ qd tu M Et venit ad diſciplos ſuos ⁊ inuenit eos dormientes. ⁊ dicit petro R Simon dormis. M Sic nō potuiſtis vna hora vigilare mecū. vigilate et orate vt nō intretis in tentationē. Spūs quideꝫ ꝓmptꝰ eſt. caro aūt infirma. Iterū ſcdo abijt ⁊ orauit. d. Pater mi. ſi nō poteſt hic calix tranſire niſi bibā illum. fiat voluntas tua. Et venit iterū ⁊ inuenit eos dormiētes. Erāt enī oculi eoꝝ grauati R Et ignorabāt quid reſponderēt ei. M Et relictis illis abijt iteꝝ ⁊ orauit tertio eundē ſermonē dicens.
L ☞ Apparuit aūt illi angelus de celo ꝯfortans eū. et fa- Articulus. 3.
ctus in agonia ꝓlixius orauit. ☞ Et factus eſt ſudor eiꝰ Articulus. 4.
ſicut gutte ſanguinis decurrētis ī terrā. Et cū ſurrexiſſet ab

oratiõe ⁊ veniſſet ad diſcipulos ſuos. R tercio L inue
nit eos dormientes p̄ triſticia. ⁊ ait illis. q̇d dormitis. M
dormite ⁊ requieſcite R ſufficit M Ecce appropiqua-
bit hora. ⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ in manꝰ pctōꝝ. Surgite eamus
ecce appropinq̄bit qui me tradet R ecce q̇ me tradet ꝓpe
Pars ſcd̄a ꝑn eſt. ☞ Et adhuc eo loquēte M ecce R iudas ſcari-
cipalis oth vnꝰ de duodecim. J Et cū accepiſſet cohortē ⁊ a pō-
Traditio iu- tificibꝫ ⁊ phariſeis miniſtros venit. et M cū eo turba mul
de. ta miſſi a ꝑncipibꝫ ſacerdotū R et ſcribis et ſeniorібꝰ. cuꝫ
gladijs. ⁊ lignis M et fuſtibꝫ J cū latn̄is facibꝫ ⁊ armis
M Qui aūt tradidit eū dedit eis ſignū di. Quēcūqꝫ oſcu-
latus fuero ipe eſt tenete eū R et ducite eū caute. L et
antecedebat eoꝝ. et appropinq̄uit ieſu vt oſcularet̄ eū. M
Et cōfeſtim R cū veniſſet ſtatim accedēs ad eum ait M
Aue rabbi et oſculatꝰ eſt eū. Dicit illi ieſus. Amice ad q̇d ve-
niſti. L Juda. oſculo filiū hoīs tradis. J Jeſus autē
ſciēs oīa q̄ ventura erāt ſup eū ꝓceſſit ⁊ dixit eis. Quē queri
tis? Rn̄derūt ei. Jeſum nazarenū. dicit eis ieſus. Ego ſum.
Stabat aūt ⁊ iudas q̇ tradidit eū cū ipſis. vt ergo dixit eis
ego ſum. abierūt retrorſum ⁊ ceciderunt in terrā. Jterū ergo
interrogauit eos. Quē queritis. Jlli autē dixerūt. ieſum na-
zarenum. Rn̄dit ieſus. Dixi vobis quia ego ſum. Si ḡ me q̄
ritis ſinite hos abire. vt impleret̄ ſermo quē dixit. qꝛ q̄s de-
Articulus. 2. diſti mihi nō perdidi ex eis quēq̄ꝫ. M Tūc acceſſerūt et
Cōprehenſio manꝰ iniecerūt in ieſum. ⁊ tenuerūt eū. L Uidētes aūt
domini hij. q̇ circa ipm erāt q̇d futuꝝ erat. dixerūt. Dn̄e ſi ꝑcutimꝰ in
gladio? Rn̄dens aūt ieſus ait. Sinite vſqꝫ huc J Simon
ergo petrus M vnus ex his qui erāt cū ieſu. J hn̄s gla
diū M extendēs manū. J eduxit eū ⁊ ꝑcuſſit pōtificis
ſeruū. et abſcidit auriculā eiꝰ dextrā. Erat aūt nomen ſeruo
malchus. dicit ḡ ieſus petro. Mitte gladiū tuū in vaginam.
Calicem quem dedit mihi pater nō vis vt bibam illū. M
Omnes enim qui acceperint gladium gladio peribunt. An
putas quia non poſſum rogare patrem meū et exhibebit mi-
hi plus q̄ꝫ duodecim legiones angelorum. Quomodo ergo
implebuntur ſcripture. quia ſic oportet fieri. L Et cum te
tigiſſet auriculam eius ſanauit eum. M Jn illa hora di

xit ieſus turbis L ad eos qui venerant ad ſe principes
ſacerdotum. et magiſtratus templi. et ſeniores. M Tã-
ꝙ̃ ad latronem exiſtis cum gladijs et fuſtibus comprehende
re me L cum quotidie vobiſcum fuerim in templo M
docẽs L non extendiſtis manus in me M ⁊ nõ me te
nuiſtis L Sed hec eſt hora veſtra et poteſtas tenebra-
rum. M Hoc aũt totum factum eſt vt implerentur ſcri
pture prophetarũ. Tunc diſcipuli omnes relicto eo fuge-
runt. R Adoleſcẽs aũt quidã ſequebat eum amict⁹ ſyn-
done ſuper nudo. et tenuerunt eum. At ille reiecto ſyndone
nudus ꝓfugit ab eis J Cohors autem. et tribun⁹ et mi
niſtri iudeorum. comprehenderunt ieſum. ⁊ ligauerunt eum
☞ Et adduxerunt eum ad annam primũ. Erat enĩ ſocer
cayphe. qui erat pontifex anni illius. Erat aũt caypbas qui
conſilium dedit iudeis. quia expedit vnum hominem mori
pro populo. Sequebat aũt ieſum ſimon petrus. ⁊ ali⁹ diſci-
pulus. Diſcipulus auteꝫ ille erat notus pontifici. ⁊ introiuit
cum ieſu in atrium pontificis. Petrus aũt ſtabat ad hoſtiuꝫ
foris. Exiuit ergo diſcipulus qui erat notus pontifici. et di
xit hoſtiarie. ⁊ introduxit petrũ. ☞ Dixit ergo petro an-
cilla hoſtiaria. Nunqd et ex diſcipulis es hoĩs iſtius. Dicit
ille. Non ſum. Stabãt aũt ſerui ⁊ miniſtri ad prunas. qꝛ fri-
gus erat. ⁊ calefaciebant ſe. Erat aũt cum eis ⁊ petrus ſtans
calefaciens ſe. L Quẽ cum vidiſſet ancilla quedaꝫ ſeden
tem ad lumen. ⁊ eum fuiſſet intuita dixit. Et hic cuꝫ illo erat
At ille negauit eum. M coram omnibus dicens. L
Mulier non noui illum. R Neqꝫ ſcio neqꝫ noui quid
dicas. Et exijt foras ante atrium. et gallus cãtauit. ☞ J
Pontifex ergo interrogabat ieſum de diſcipulis ſuis. et de
doctrina eius. Reſpondit ei ieſus. Ego palam locutus ſum
mundo. ego ſemper docui in ſynagoga et in templo. quo om
nes iudei conueniunt. et in occulto locut⁹ ſum nihil. Quid
me ĩterrogas. Interroga eos q̇ audierũt. q̇d locut⁹ ſum ipis
Ecce hij ſciunt q̇d dixerim ego. ☞ Hec aũt cum dixiſſet
vn⁹ aſſiſtẽs miniſtroꝝ dedit alapã ieſu dicẽs. Sic reſpõdes
põtifici. Rñdit ei ih̄s. Si male locut⁹ ſum teſtimoniũ ꝓhibe

Fugatio diſci-
pulorum.

Articulus. 3.
Ductio ad
Annam.

Prima nega-
tio petri.

Interrogatio
Anne.

Alapa chriſto
data.

Articulus.4.

de malo. ſi aũt bene quid me cedis. ☞ ¶ Et miſit eũ annas
ligatum ad caypham pontificẽ M ¶ principẽ ſacerdotuꝫ

Negatio Petri.2.et.3.

vbi R côuenerũt omnes ſacerdotes et ſcribe ¶ M et
phariſei ¶ R et ſeniores ☞ ¶ Petrus aũt a longe ſecutꝰ
eſt eum vſqꝫ intro in atrium ſummi ſacerdotis. L ¶ Et ac
cenſo igne in medio atrij. et circũſedentibus illis erat petrꝰ
in medio eorum. M ¶ Exeunte aũt illo ianuã. vidit eum
alia ancilla. et ait hijs qui erant ibi. Et hic erat cũ ieſu naza-
reno. L ¶ Et poſt puſillũ alius videns eum dixit. et tu de
illis es J ¶ Dixerũt ergo ei nunq̇d ꝛ tu ex diſcipulis eius
es. petrus ꝟo ait ¶ L ¶ O homo nõ ſum. ¶ M ¶ Et iterũ
negauit eum cum iuramẽto. qꝛ nõ noui hominẽ. Et poſt pu-
ſillũ L ¶ Interuallo facto quaſi hore vniꝰ ¶ M ¶ acceſſe-
runt q̇ ſtabãt. ꝛ dixerũt petro. Vere et tu ex illis es. nã et lo-
quela tua manifeſtũ te facit ¶ R Nã ꝛ galileus es ¶ J Di-
cit ei vnꝰ ex ſeruis pontificis. cognatꝰ eiꝰ cuiꝰ abſcidit auri-
culã. Nõne ego te vidi in orto cũ illo. Iterũ ergo negauit pe
trus. M ¶ tunc cepit ¶ R anathematizare ¶ M dete
ſtari et iurare. qꝛ non nouiſſet hominẽ R iſtũ quẽ dicitis
M et ꝯtinuo ¶ L ¶ adhuc eo loquẽte R ſtatim gallus
iterũ cantauit. ¶ L Et côuerſus dñs reſpexit petrũ. Et re
cordatus eſt petrꝰ verbi dñi M ieſu qđ dixerat. priuſq̃
cãtet gallus R bis. ter me negabis. ¶ M Et egreſſus fo

Continuatio quarti articli. Inquiſitio ſacerdotum.

ras fleuit amare. Principes aũt ſacerdotũ. ☞ ¶ R Sũmi
ſacerdotes. ꝛ oĩe côſiliũ q̃rebãt M ¶ falſum teſtimoniũ cõ
tra ieſũ. vt eũ morti traderẽt. ꝛ nõ inuenerũt cũ multi falſi te-
ſtes acceſſiſſent R ¶ et côuenientia teſtimonia nõ erãt M
Nouiſſime aũt venerũt duo falſi teſtes ꝛ dixerũt. hic dixit.
R ¶ Ego diſſoluã templũ hoc manufactũ et poſt triduũ ali-
ud nõ manufactũ edificabo. et nõ erat ꝯueniẽs teſtimonium
illoꝝ. Exurgẽs aũt ſummꝰ ſacerdos in mediũ. interrogauit
ieſum di. Nõ reſpõdes quicq̃ ad ea q̃ tibi obijciunt ab hijs.
M ¶ que iſti aduerſum te teſtificant. Ieſus aũt tacebat R
et nihil rñdit M ¶ Et pnceps ſacerdotũ ait illi. Adiuro te
ꝑ deũ viuũ. vt dicas nobis ſi tu es filius dei R benedicti.
M ¶ Dicit illi ieſus. tu dixiſti. R ¶ Ego ſum M Ve-
rũtamen dico vobis ammõ videbitis filiũ hoîs ſedentem a

dextris virtutis dei. et venientem in nubibus celi. Tunc pn̄
ceps ſacerdotum ſcidit veſtimēta ſua dicēs. Blaſphemauit.
Quid adhuc egem⁹ teſtib⁹? Ecce nunc audiſtis blaſphemiā
quid vobis videt̄? R Qui omēs ꝯdemnauerunt eū reū
eſſe mortis. ☞ L Et viri qui tenebāt eū illudebāt ei ce- Illuſio dñi.
dētes. M Tūc R ceperūt quidē cōſpuere M expu
erunt in faciē eius. L Et velauerunt eū. ⁊ ꝑcutiebāt faciē
eius. M et colaphis eū ceciderunt. Alij aūt palmas in
faciē ei⁹ dederūt dicētes. Propbetiza nobis chriſte. Quis
eſt qui te ꝑcuſſit. L Et alia mlt̄a blaſphemātes dicebāt
in eū. M Mane aūt facto ꝯſiliū inierūt oēs pn̄cipes ſa
cerdotū ⁊ ſeniores populi. L et ſcribe M aduerſus
ieſum vt eū morti traderēt L Et duxerūt illum in ꝯſilium
ſuū dicētes. Si tu es xp̄s dic nob̄. Et ait illis. Si vob̄ dixe
ro nō credit̄ mihi. Si aūt interrogauero nō rn̄debit̄ mihi
neq̄ dimittetis. Ex hoc aūt erit fili⁹ homīs ſedēs a dextris
virtut̄ dei. Dixerūt aūt oēs. Tu ergo es filius dei. Qui ait
Uos dicitis q2 ego ſum. At illi dixerunt. Quid adhuc deſi
deram⁹ teſtimoniū. Ipſi enī audiuimus de ore ei⁹. ☞ L Pars tercia
Et ſurgens omīs multitudo eoꝝ duxerunt illum M vin principalis
ctum I A caypha in pretorium: M Et tradiderūt
eū pontio pilato preſidi. I Et ipi nō introierūt in preto-
riū vt nō ꝯtamiarēt. ſ3 vt mādu carēt paſcha. Exiuit ḡ pilat⁹
foras ad eoſ. ☞ M Tūc vidēs iudas qui eū tradidit q2 Judas
damnatus eſſet penitētia ductus. retulit triginta argenteos Interpoſitio
pn̄cipibus ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹ dicēs peccaui tradens ſan- ſeu digreſſio
guinem iuſtū. At illi dixerunt. Quid ad nos. tu videris. Et
ꝓiectis argēteis in templo. receſſit. ⁊ abiens laqueo ſe ſuſpē-
dit. Principes aūt ſacerdotū acceptis argenteis dixerūt. nō
licet eos mittere in corbanā. q2 preciū ſanguinis eſt. Conſi-
lio aūt inito emerūt ex ipis agrū figuli i ſepulturā ꝑegrinorū
Propt̄ h̄ vocat⁹ ē ager ille ligua eoꝝ acheldemach h̄ ē aer ſan
guinis vſq3 in hodiernū diem. Tunc adimpletū eſt qđ dictū
eſt ꝑ hieremiā ꝓphetam dicentē. Et acceperūt triginta argē
teos p̄cium appreciati. quē appreciauerūt a filijs iſrael. et de-
derunt eos in agrū figuli. ſicut ꝯſtituit mihi dn̄s. Jeſus autē
ſtetit ante preſidem. ☞ I Et dixit. Quā accuſationez Proſecutio

affertis aduerſus hominez hunc. Reſponderunt ⁊ dixerūt
ſi non eſſet hic malefactor non tibi tradidiſſemus eum dicit
ergo eis pilatus. Accipite eum vos ⁊ ſm̄ legem veſtram iu-
dicate. Dixerūt ergo ei iudei. Nobis nō licet interficere quē
q̄ꝫ. vt ſermo ieſu impleret quem dixit. ſignificans qua morte
Accuſatio domini — eſſet moriturus. ☞ L ¶ Ceperunt autem illum accuſare
dicentes. Hunc inuenimus ſubuertere gentem noſtraz. Et
ꝓhibentem tributa dare ceſari. et dicentē ſe chriſtum regem
eſſe. ¶ J Introiuit ergo iterum in pretorium pilatus. ⁊ vo
cauit ieſum. ⁊ dixit ei. Tu es rex iudeorum. Reſpondit ieſus
a temetipſo hoc dicis An alij dixerunt tibi de me. Reſpōdit
pilatus. Nuquid iudeus ſum ego. Gens tua et pōtifices tui
tradiderunt te mihi. Quid feciſti. Reſpondit ieſus. Regnū
meū nō eſt de hoc mūdo. Si ex hoc mūdo eſſet regnuz meū
miniſtri mei vtiqꝫ decertarent. vt non traderer iudeis. nunc
autem regnum meum nō eſt hinc. Dixit itaqꝫ ei pilatus. Er
go rex tu es. Reſpondit ieſus tu dicis. q᷑ rex ſum ego. Ego
in hoc natus ſum. ⁊ ad hoc veni in mundum. vt teſtimoniuz
perhibeam veritati. Omnis qui eſt ex veritate audit vocem
meam. Dicit ei pilatus. Quid eſt veritas. Et cum hoc dixiſ
Excuſatio prima — ſet. Iterum exiuit ad iudeos ⁊ dixit eis. Ego nullaz inuenio
cauſam. ¶ L in hoc homine. At illi inualeſcebant dicētes
Alia accuſatō — Commouit populū docens ꝑ vniuerſam iudeam incipiēs a
Miſſio ad herodem — galilea vſqꝫ huc. ☞ ¶ Pilatus aūt audiēs galileam. interro
gauit ſi homo galileus eſſet. Et vt cognouit ꝙ de herodis
poteſtate eſſet. remiſit eum ad herodem. qui et ipſe hieroſoli
mis erat illis diebus. Herodes autē viſo ieſu gauiſus ē val-
de. Erat enim cupiens ex multo tp̄e videre eum. eo ꝙ audie
rat multa de eo. ⁊ ſperabat ſignum aliquod videre ab eo fieri
Interrogabat eum multis ſermonibꝰ. At ipſe nihil illi reſpō
debat. Stabant autē principes ſacerdotū ⁊ ſcribe conſtāter
accuſantes eum. Spreuit aūt illum herodes cū exercitu ſuo
et illuſit indutum veſte alba. ⁊ remiſit ad pilatuz. Et facti ſūt
amici herodes ⁊ pilatꝰ in ipſa die. Nam antea inimici erant
Articulus. 2. — ad inuicem. ☞ ¶ Pilatus aūt vocatis principibꝰ ſacerdo-
Iudicis diſceptatio. — tum et magiſtratibus et plebe dixit ad illos. Obtuliſtis mi-
bi hunc hominem quaſi auertentem populum. ⁊ ecce ego co

ram vobis interrogans nullam cauſam inuenio in hoīe iſto Excuſatio.2.
ex hijs in quibus eum accuſaſtis. ſed neqȝ herodes. Nam re
miſi vos ad illum. et ecce nihil dignū morte actū eſt ei. Emē
datum ergo illū dimittā. Neceſſe aūt habebat dimittere eis
per diem feſtum vnum M vinctum quē voluiſſent ¶ R
quēcunqȝ petiſſent. J Et dicit eis. Eſt cōſuetudo vob
vt vnum dimittam in paſcha. ¶ M Habebāt tunc inſi/
gnem qui dicebat barrabas J Erat aūt barrabas latro
L ¶ qui ꝓpter ſeditionem quandā factam in ciuitate ⁊ homi
cidium. miſſus eſt ī carcerem. M ¶ Cōgregatis ergo illis
dixit pilatus. Quem vultis dimittam vobis . barraban an
ieſum qui dicitur chriſtus. J Vultis ergo dimittam vo
bis regem iudeorum. M Sciebat enim ꝙ per inuidiaȝ
tradidiſſent eū. L Exclamauit aūt ſimul vniuerſa turba
dicens. Tolle hunc et dimitte nobis barraban. Iterū auteȝ
pilatus locutus eſt ad eos. volēs dimittere ieſum. At illi ſuc/
clamabant dicentes. Crucifige Crucifige eum. Ille aūt ter
tio dixit ad illos. Quid emim mali fecit. Nullā cauſam mor Excuſatio.3.
tis inuenio in eo. Corripiā ergo eum et dimittam. ☞ ¶ J Articulus.3.
Tunc apprehendit pilatus ieſum et flagellauit. Et milites Flagellatio.
M ¶ preſidis ſuſcipientes ieſum in pretorio. R ¶ Duxe/
runt eum intro in atrium pretorij. M ¶ Congregauerūt
vniuerſam cohortem. et exuentes eum. clamidem coccineā.
J ¶ Veſte purpurea circūdederunt eum. ⁊ milites plectētes
coronam de ſpinis impoſuerunt capiti eiꝰ. ¶ M Et arun
dinem in dextera eius. J Et veniebant ad eum ¶ M
Et genuflexu ante eum. ¶ R adorabant eum illudebant
ei dicentes. Aue rex iudeorum ¶ J Et dabant ei alapas.
M ¶ Et expuentes. ¶ R cōſpuerunt in eum. Et M
acceperunt arundinem et percuciebāt caput eius. J Exi
uit iterum pilatus foras et dicit eis. Ecce adduco vobis eū Excuſatio.4.
foras. vt cognoſcatis ꝙ nullam inuenio in eo cauſam. Exi
uit ergo ieſus portans ſpineam coronam. ⁊ purpureum ve/
ſtimentum. Et dicit eis. Ecce homo. Cum ergo vidiſſent
eum pōtifices et miniſtri clamauerūt dicētes. Crucifige cru
fige eum. Dicit eis pilatus. Accipite eum vos ⁊ crucifigite.
Ego eñ nō ī eo inuenio cauſam. Reſpōderūt ei iudei. Nos Excuſatio.5.

Alia excuſatõ

legem habemus et ꝫm legem debet mori. qꝛ filiuꝫ dei ſe fecit
Cum ergo pilatus audiſſet hunc ſermonẽ magis timuit. Et
ingreſſus eſt pretoriũ iteꝝ. et dicit ad ieſum. Unde es tu. Je
ſus aũt reſponſum nõ dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Mihi nõ
loqueris. Neſcis quia poteſtatẽ habeo crucifigere te. et po
teſtatem habeo dimittere te. Reſpõdit ieſus. Non haberes
poteſtatem aduerſus me vllam. niſi tibi datuꝫ eſſet deſuper.
Propterea qui me tradidit tibi. maius peccatũ habꝫ. Et ex
inde querebat pilatus dimittere eum. Judei aũt clamabãt
dicentes. Si hũc dimittis nõ es amicus ceſaris. Omis eñ
qui ſe regem facit cõtradicit ceſari. ☞ Pilatꝰ aũt cum au

Articulus. 4.
Seſſio ꝓ tribunali ad ferẽdũ ſententiã.

diſſet hos ſermones adduxit foris ieſum. et ſedit ꝓ tribunali
in loco q̃ dicit lycoſtratos. hebraice aũt gabbatha. Erat aũt
paraſceue paſche hora quaſi ſexta. R hora q̃ſi tertia. J
Et dicit iudeis. Ecce rex veſter. Jlli aũt clamabant. Tolle
tolle. crucifige eum. Dicit eis pilatus. Regem veſtrũ crucifi
gam. Rñderũt põtifices. Nõ habemꝰ regẽ niſi ceſarẽ. R
Et accuſabãt eũ ſũmi ſacerdotes i multis M Et cũ accu
ſaret a ꝑncipib ſacerdotũ ⁊ ſeniorib nihil rñdit. R Pila
tus ãt rurſuꝫ iterrogauit eũ. d. Nõ rñdes q̃cq̃. Uides i q̃n
tis te accuſant. M Nõ audis q̃ꝫta aduerſuꝫ te dicũt teſti
monia. Et nõ rñdit ei ad vllũ verbũ R Jeſus aũt amplꝰ
nihil reſpõdit. ita vt miraret pilatꝰ. M Preſes vehemẽ
ter. Sedente aũt illo ꝓ tribunali miſit ad eum vxor eius. d.
Nihil tibi ⁊ iuſto illi. Multa eñ paſſa ſũ hodie ꝑ viſũ ꝓpt eũ.
R Et cũ aſcẽdiſſet turba cepit rogare ſic̃ ſemꝑ faciebat illis
M ꝑncipes aũt ſacerdotũ ⁊ ſeniores ꝑſuaſert R cõcita
uerũt turbã M vt peterẽt barraban. ihm vo ꝑderẽt. Rñ
dẽs aũt pſes ait ill. Quẽ vultꝫ vob ð duob dimitti. At illi di

Excuſatio. 6.

xerũt barrabã. Dic̃ ill pilatꝰ. Quid ergo faciã ð ihu. q̃ ðꝛ xp̃c. di
cũt oẽs. crucifigat. Ait illis pſes. Quid eñ mali fecit. At illi
magꝫ inſtabãt dicentes. Crucifigat L Jnſtabãt magnis
vocib poſtulãtes. vt crucifigeret. ⁊ iualeſcebãt voces eorũ.
M Uidẽs aũt pſes q nihil ꝓficeret. ſꝫ magis tumultꝰ fie

Excuſatio. 7.

ret. accepta aqua lauit manꝰ corã ꝓplo. d. Jnnocẽs ego ſuꝫ a
ſanguie huiꝰ iuſti. vos videritꝫ. Et rñdẽs vniuerſus ꝓpls di

Sententia

xit. Sãguis eiꝰ ſuꝑ nos. ⁊ ſuꝑ filios nr̃os Tũc R Pilatꝰ

volens populo ſatiſfacere adiudicauit fieri petitionem eoꝝ.
L Dimiſit aũt illis eũ q̇ ꝓpter ſeditionẽ miſſus fuit in car-
cere M Barrraban L quẽ petebãt. Ieſum ꝟo R fla
Pars.4.
gellis ceſum L tradidit volũtati eoꝝ. R vt crucifigere
Eductio.
tur. M Tunc milites ſuſcipiẽtes ieſum in p̄torio. et
poſtq̄ȝ illuſerũt ei exuerunt eũ. R purpura M clamide
coccinea. ⁊ induerũt eũ veſtimẽtis ſuis. J Et eduxerũt eũ
Et baiulãs ſibi crucẽ exiuit i eũ q̇ dicit᷑ caluarie locũ. hebrai-
ce aũt golgatha M vt crucifigeret᷑. L Et cũ ducerẽt
eũ apprehenderũt. M hoiez cyronenſem noie ſymonem.
L venientẽ de villa. R patrem alexandri ⁊ rufi M
Hũc angariauerũt vt tolleret crucẽ ei⁹. L Et impoſuer̃t
illi crucẽ portare poſt ieſum. Seq̄bat᷑ illũ multa turba ppl̃i
Sequela plã-
et mulieꝝ. q̄ plangebãt ⁊ lamẽtabant᷑ eũ. Cõuerſus aũt ad il-
gentium.
las ieſus dixit. Filie hieruſalẽ nolite flere ſup me. ſed ſup vos
ip̄as flete ⁊ ſup filios v̄ros. Q̄m ecce veniẽt dies in quibꝫ di
cẽt. btẽ ſteriles ⁊ vẽtres q̄ nõ genuerũt. ⁊ vbera q̄ nõ lactaue-
rũt. Tunc incipiẽt dicere mõtibꝫ cadite ſup nos. et collibus
operite nos. Quia ſi in viridi ligno hec faciũt. in arido q̇d fi
et. Ducebant᷑ aũt ⁊ alij duo neq̄m cum eo. vt interficerent᷑.
M Et venerũt in locũ q̇ dicit᷑ golgatha. q̇d eſt caluarie lo
cus ⁊ dederũt ei vinũ R mirratũ M bibere cum felle
Articulus.2.
mixtum. Et cũ guſtaſſet noluit bibere. L Ibi crucifixerũt
Crucifixio.
eũ. Et J cũ eo alios duos. L latrones. J hinc ⁊ hic
L vnũ a dextris aliũ a ſiniſtris. J Medium aũt ieſum.
R Et impleta eſt ſcriptura q̄ dicit ⁊ cũ iniquis reputatus
Articulus.3.
eſt. L Ieſus aũt dicebat. Pater dimitte illis. Nõ eni ſci-
Teſtamentuȝ
unt q̇d faciũt. J Scripſit aũt ⁊ titulũ pilatus. ⁊ poſuit ſu
ſeptẽ verboꝝ.
per crucẽ. M ſup caput eius cauſam ipſius ſcriptã J
Titulus
Erat aũt ſcriptũ M Hic eſt ieſus J nazarenus rex iu
deorũ. Hunc ergo titulũ multi iudeoꝝ legerũt. qꝛ ꝓpe ciui-
tatem erat locus vbi crucifixus eſt ieſus. ⁊ erat ſcriptum he-
braice grece ⁊ latine. Dicebãt ergo pilato pontifices iudeoꝝ
Noli ſcribere rex iudeoꝝ. ſed qꝛ ipſe dixit rex ſum iudeorũ.
Veſtium diui
Reſpõdit pilatus. Q̇d ſcripſi ſcripſi. Milites ergo cũ cru
ſio.
cifixiſſent eũ acceperũt veſtimenta eius. ⁊ fecerunt q̄ttuor p-
tes. vnicuiq̄ȝ militi partẽ. et tunicã. Erat aũt tunica incõſu-

tilis deſuper contexta ꝑ totum. Dixerunt ꝗ͛ adinuicem. No
ſcindamus eā. ſed ſortiamur de illa cuiꝰ ſit. vt ſcriptura iple-
retur. d. Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi. ⁊ in veſtē meā miſe-
runt ſortē. Et milites quidē hec fecerūt M Et ſedētes
Blaſphema- ſeruabāt eū ☞ R Et p̄tereūtes blaſphemabant eum mo
tio et irriſio. uētes capita ſua ⁊ dicētes. Vach ꝙ deſtruis templū dei. et in
triduo illud reedificas. ſaluum fac temetip̄m M Si fili-
us dei es deſcēde de cruce. Similiter et principes ſacerdo-
tum illudētes R ad alterutrū. cū ſcribis et phariſeis di-
cebāt. Alios ſaluos fecit ſeip̄m nō p̄ot ſaluū facere. xp̄s M
ſi rex iſrael eſt. deſcēdat nūc de cruce. R vt videamꝰ ⁊ cre-
damus ei. M Confidit in deo. liberet eum nunc ſi vult.
Dixit eñi qꝫ filius dei ſum. L Et ſtabat populus expe-
ctās. ⁊ deridebāt eū p̄ncipes cū eis dicētes. Alios ſaluos fe
cit. ſe ſaluū faciat. Si hic eſt chriſtꝰ dei electus. Illudebant
autem ei ⁊ milites accedentes ⁊ acetum offerentes ei. et dicē
Latronis cō- tes. Si tu es rex iudeorum ſaluum te fac. ☞ M Id
uerſio. ipſum autem et latrones qui crucifixi erant cum eo impro-pe
rabant ei. R conuiciabātur ei. L Unus autem de
hijs qui pependebant latronibus blaſphemabat eum dicēs
Si tu es chriſtus ſaluum fac teipſum ⁊ nos. Rñdens aūt al
ter increpabat eū. d. Neqꝫ tu times deum qui in eadē dam-
natione es. Et nos quidē iuſte. Nam digna factis recipimꝰ
Hic ꝟo nihil mali geſſit. Et dicebat ad ieſum. Dñe. memen
to mei dū veneris in regnum tuum. Et dixit illi ieſus. Amē
Matris com dico tibi hodie mecum eris in paradiſo. ☞ J Stabat
mendatio. autē iuxta crucē ieſu mater eiꝰ. ⁊ ſoror matris eiꝰ maria cleo-
phe. et maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſus matrē et
diſcipulū ſtantē quē diligebat. dicit matri ſue. Mulier ecce
filius tuus. deinde dicit diſcipl'o. ecce mater tua. et ex illa ho
Tenebre ra accepit eam diſcipulus in ſuā. ☞ M A ſexta aūt ho
ra tenebre facte ſunt ſup vniuerſam terrā vſqꝫ ad horā nonā
L Et obſcuratus eſt ſol. M Et circa horā nonā cla-
Heli mauit ieſus voce magna. Heli heli lamazabatani. Hoc eſt
deus meus. deus meus. vt quid dereliquiſti me. Quidā aūt
illic ſtantes et audiētes dicebāt. Heliam vocat iſte. Ceteri
ꝟo dicebant: ſine. videamus ſi venit helias liberans eū. R

ad deponendum eum. ☞ J Poſtea ſciens ieſus qꝛ om̄ia Sitio
ꝯſummata ſunt. vt ꝯſummaret̃ ſcriptura dicit: Sicio. Uas
autē erat poſitū aceto plenum. M Et cōtinuo vnꝰ ex eis
acceptā ſpongiā impleuit aceto J yſopo circūponēs M
impoſuit arundini J obtulit ori eiꝰ. M et dabat ei bi
bere R et nō accepit M et cum guſtaſſet noluit bibere.
J Cum ergo accepiſſet ieſus acetum dixit. Cōſūmatum eſt.
☞ M Jeſus autē iteꝝ clamās voce magna L ait. pa Articulus .4.
ter in manꝰ tuas cōmendo ſpiritum meum. et hec dicēs J Jn manus t.
Jnclinato capite L expirauit J tradidit ſpirituꝫ M Expiratio
Et ecce velum tēpli ſciſſum eſt in duas ptes. a ſummo vſqꝫ Compaſſio
deorſum. Et terra mota eſt. Et petre ſciſſe ſūt. Et monumē nature
ta aperta ſunt. Et multa corpora ſanctoꝝ ꝗ dormierunt ſur-
rexerunt. Et exeuntes de monumētis poſt reſurrectionē eiꝰ
venerunt in ſanctam ciuitatem. ⁊ apparuerunt multis. Cen Cōuerſio cen
turio autē ⁊ ꝗ cū eo erāt cuſtodiētes ieſum. viſo terremotu et turionis
hijs que fiebant R et ꝙ ſic clamans expiraſſet M ti-
muerunt valde dicētes. Uere. filius dei erat iſte L Et cē
turio glorificabat deum. d. Uere hic hō iuſtꝰ erat. Et om̄is
turba eoꝝ que ſimul aderat ad ſpectaculum iſtud. ⁊ videbant
que fiebant. ꝑcutientes pectora ſua reuertebant̃. Stabāt au Aſſiſtētia mu-
tem omnes noti eius et mulieres M multe a longe. que lierum
ſecute erant ieſum a galilea miniſtrantes ei R de lōge
aſpicientes L et hec videntes M Jnter quas erāt
maria magdalene. ⁊ maria iacobi R minoris ⁊ ioſeph ma
ter ⁊ ſalome M et mater filiorum zebedei L Et alie
multe que ſimul cū eo aſcenderāt hieroſolimā J Judei ergo Lanceatio
qm̄ paraſceue erat vt nō remanerēt corpora ī cruce ſabbato.
Erat enī magnꝰ dies ille ſabbati. rogauerūt pilatū vt frāge-
rent̃ eoꝝ crura. ⁊ tollerent̃. Uenerunt ergo milites ⁊ ꝑmi q̇dē fre
gerunt crura. ⁊ alteriꝰ ꝗ crucifixus eſt cum eo. Ad ieſum aūt
cum veniſſent. vt viderunt eum iam mortuum. nō fregerunt
eius crura. Sꝫ vnꝰ militū lancea latus eiꝰ aperuit ⁊ cōtinuo
exiuit ſanguis et aqua. Et ꝗ vidit teſtimoniū ꝑhibuit. ⁊ veꝝ
eſt teſtimoniū eiꝰ. Et ille ſcit qꝛ v̾a dic̃ vt ⁊ vos credatis. Fa
cta ſūt enī hec vt ſcp̄tura ipleret̃. Os nō cōminuetꝫ ex eo. Et
iteꝝ alia ſcp̄tura dic̃. videbūt ī quē tranſfixer̃t. ☞ M Cū Depoſitio

ſero aũt factum eſſet L Ecce vir quidam nomĩe ioſeph
M diues L qui erat R nobilis decurio L vir
bonus et iuſtus. Hic nõ ↄſenſerat ↄſilio ⁊ actib⁹ eoꝝ.ab ari
mathia ciuitate iudee.q̇ expectabat ⁊ ipſe regnũ dei. J eo
ꝙ eſſet diſcipulus ieſu.occultus aũt. ꝓpter metum iudeoꝝ.
M Hic R audacter introiuit ad pilatũ.⁊ peciȷt J vt
tolleret corpus ieſu R pilat⁹ aũt mirabať ſi iam obiȷſſet
Et accerſito centurione interrogauit eũ ſi iam mortu⁹ eſſet.
Sepultura. Et cũ cognouiſſet a centurione.donauit corpus M iuſ-
ſit reddi corpus ioſeph R Joſeph aũt mercatus ſyndo
nem ⁊ deponẽs eũ.inuoluit ſyndone J corpus ieſu. Ue-
nit aũt ⁊ nicodem⁹ qui venerat ad ieſum nocte primũ. ferẽs
mixturã mirre et aloes quaſi libras centũ. Acceperunt ergo
ieſum. Et ligauerũt eũ lintheis cum aromatib⁹ ſicut mos eſt
iudeis ſepelire. Erat aũt in loco vbi crucifixus eſt ortus. et
in orto monumentũ nouum R qȯ erat exciſum de petra:
J in quo nõdũ quiſq̃ poſit⁹ erat. Jbi ergo ꝓpter paraſce-
uen iudeorum.quia iuxta erat monumentum poſuerunt ie-
ſum. M Et aduoluit ſaxum magnum ad hoſtiũ monu-
menti et abiȷt. L Et dies erat paraſceues et ſabbatũ il-
luceſcebat. Subſecute aũt mulieres que cum eo venerãt de
galilea. viderunt monumentum. et quẽadmodum poſitum
erat corpus eius. M Erat aũt ibi maria magdalene et
altera maria R Joſeph M ſedentes cõtra ſepulcrũ.
L Et reuertẽtes pauerũt aromata.et vnguẽta.et ſabbato
Monitio ſe-pulcri. quidẽ ſiluerũt ſm mandatũ M Altera aũt die q̃ eſt poſt
paraſceuen ↄuenerunt p̃ncipes ſacerdotũ ⁊ phariſei ad pila-
tum dicẽtes. Dñe recordati ſum⁹ quia ſeductor iſte dixit ad
huc viuens.poſt tres dies reſurgam. Jube ergo cuſtodire ſe
pulcrũ vſq; in diem tercium.ne forte veniant diſcipuli eius
et furentur eum.⁊ dicãt plebi.ſurrexit a mortuis. Et erit no
uiſſimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habetis cuſto
diam. Jte cuſtodite ſicut ſcitis. Jlli autem abeuntes munie-
runt ſepulcrum.ſignantes lapidem cum cuſtodibus. Amen.

Sit laus deo.

Faſciculus mirre dile-
ctus me⁹ mihi. inter vbe-
ra mea ꝯmorabitur. Ser-
mo. XXIIII.

Verba ſũt
eccleſie. Canti. j. vni-
uerſa amara q̄ ſpõſus
ſuus. mũdi ſaluator. chriſtus do
minus. toto ſuo itinere ꝑtulit ꝓ
ea. iugiter remiſci volentis ea tñ
maxime q̄ hodierna die paſſ⁹ eſt
quibus et ipa genita eſt et purga-
ta ab omni macula et ruga. Hec
etenim tanq̄ꝫ diuinorũ benefici-
orũ non ingratã. in ſuo pectoris
archano ſeſe ꝑ hec verba cũcta q̄
chriſtus ſponſus eius paſſus eſt
incluſurã pollicet᷑. Que niſi ani-
ma deuota eiuſdem matris eccle
ſie fidelis filia. digna imitatiõe
dicere. imo effectui exhibere ſata
gat. oẽs xp̄i redẽptoris ſui labo-
res. penas. vulnera. fuſũ ſãgui-
nem. morteq̄ꝫ crucis ignominio-
ſam hodie ꝓ omniũ peccatꝫ paſſã
quãtũ ad ſe ꝑtinet euacuat atq̄ꝫ
fruſtrat. dicẽte beato. Bern̄. ſu
ꝑ verbis Iſaie ꝓphete. ſ᷑. j. Tu
quoq̄ꝫ ſi dñm videre deſideras
ſublimẽ. humilẽ ꝑus ieſũ videre
curato. Intuere ꝑus exaltatũ in
deſerto ſerpentem. ſi videre de-
ſideras regẽ in ſolio reſidentem.
Illa te humiliet viſio. vt iſta ex-
altet humiliatũ. Reprimat ⁊ ſa-
net iſta tumorẽ tuũ. vt illa reple-
at ⁊ ſatiat deſideriũ tuũ. et apl̄s
petr⁹ xp̄o paſſo in carne ⁊ vos ea
dem cogitatõne armami. i. pe. 4.
Sic nãq̄ꝫ ab hᷓ dñice paſſiõis ſa
cramẽto tota nr̄a ſalus pẽdet di
cẽte Iſa. c. 53. vulnerat⁹ ẽ ꝓpter
iniq̄tates nr̄as. attritus ẽ ꝓpter
ſcelera nr̄a. diſciplina pacis nr̄e
ſuꝑ eũ. cui⁹ liuore ſanati ſum⁹. et
apl̄s ad Col. i. Cõplacuit ꝑ eum
recõciliari oĩa in ipo pacificãs ꝑ
ſãguinẽ crucꝫ ei⁹. ſiue q̄ in cel' ſiue
q̄ in terris. Ita nihil viatori ſalu
brius. q̄ꝫ vt h⁹ paſſiõis iugi mẽo
ria ſe illi ꝯformet. et eã poſſideat
q̄ſi mirre faſciculũ int᷑ eius vbera
ꝯmorantẽ. hec em̄ xp̄i paſſiões. et
in ſe ipſis ꝑfite. ⁊ in nr̄a p̄ſentes
mẽoria. inſtrumẽta ſunt fortiſſiã
q̄bus ops virtus. ⁊ inueſtigabil'
ſapia dei reſtauratõꝫ mdi potẽ
ter ⁊ mirifice opata eſt. ⁊ vſq̄ꝫ mõ
õpat᷑. ait btũs Anſ᷑ in ſmõe duo
tiſſimo de dñi paſ. Ad hunc
mirre faſciculũ colligendũ. deuo
t⁹ paſſiõis meditator Bern̄. ſ᷑.
44. ſuꝑ canti. ſic hortat᷑. Tu q̄ꝫ
ſi ſapis. imitaberꝫ prudentiã ſpõ
ſe. atq̄ꝫ hũc mirre faſciculũ de p̄n
cipali tui pectoris nec ad horã pa
cierꝫ auferri. amara illa oia. q̄ ꝓ
te ꝑtulit ſꝑ in mẽoria tua retinẽs
aſſidua meditatiõe reuoluens. ꝙ
poſſis dicere ⁊ tu. faſcicul⁹ mirre
di. me. mi. int᷑. v. m. cõ. Et infra.
Dilectiſſimi. tã dilectũ faſciculũ
colligate. vobis. hunc medullis
inſerite cordis. hoc munite adi-
tum pectoris. vt et vobis inter
vbera ꝯmoretur. habete illum ſꝑ
nõ retro in humeris. ſꝫ añ p̄ ocul'

ne portātes et nō odorantes. et
onus ꝑmat. ⁊ odor n̄ erigat. Si
eñ an̄ oculos habuerit(is) quē por
tatis. ꝓ certo vidētes anguſtias
dn̄i. vr̄as leuius portabitis Ex
hijs eñ mirre faſciculis interdū
potus ſalutaris amaritudinis cō
ficitur dum nr̄a nobis pctā diſpli
cēt. veluti tāti doloris cā. Ex his
rurſus potus ꝯficit̄. ſuauis. vn-
ctio ꝯſolatōis. dum cogitam⁹ ꝙ
tanti immēſitas doloris. pleniſſi
ma eſt ſatiſfactio ꝓ pctīs. Hij eri
gunt in aduerſis. in ꝓſpis repri
mūt vt inter leta triſtiaqȝ vite pn̄
tis q̄ ꝑ ſponſe vbera intelligi con
uenit. via regia incedenti tutum
prebeāt vtrobiqȝ ducatū Hij no
bis ꝯſiliant mōi iudicē. dum tre
mendū ptātib⁹. mitē humilēqȝ fi
gurant. dū nō ſolū placabilē ſȝ ⁊
imitabilē repſentāt eū q̄ inacceſſi
bilis eſt ꝑncipatibus ⁊ terribilis
apd̄ reges fre. hec Bern̄. Uo-
lens itaqȝ fructuoſe vtiliterqȝ hunc
faſciculū ex articulis dn̄ice paſſi
onis colligere. ſeptē attendat re-
gulas. ſubnotatas per quas et ſi
iugiter ſit paſſio domini meditā
da. tn̄ hodierna die. qua ipſam
ſancta mater eccleſia. nō tanqȝ p̄-
teritam ſed quaſi coram poſitam
recolit. hanc deuoti⁹ mentis ocu
lis ꝯdecet intueri. Nec dubium
quin largius hodie eius bn̄ficia
defluant. cum oīm fidelium cor-
da ad ꝯpaciendū ſuo redempto-
ri attētius ſint ſuſpenſa Nec de-
erit ipa q̄ triſtis ſub cruce planxit.

(matrem dōmini loquor) que ſi
cut a filij ſui p̄ſentia auelli nō po
tuit. ita nec a deuotis cordibus
ſui filij paſſionem ꝯmemorari cu
pientibus ſe ſubtrahet. quin de
uotōem ⁊ lacrimas copioſius im
petrabit. ſi tamē ad id fuerit no-
ſtris p̄cibus inuitata. Ad pedes
igitur ſue beatitudinis ꝓuoluti
⁊ patientem in cruce filium ado-
remus. ⁊ ꝯpaſſam ſub cruce ma-
trem ſalutem⁹ oratōe dn̄ica. ſub
iuncto Aue maria.

☞ ¶ Faſcicul⁹ mirre ⁊c̄. Mirra
ſm̄ btm̄ Bern̄. ſmōe. 44. ſuper
canti. Amara res dura ⁊ aſpera
tribulatiōu ſignificat. Ideoqȝ
apte (quia herbaꝝ oīm amariſſi-
ma eſt) chriſti paſſiōem. omnes
viatoꝝ amaritudines excedentē
repſentat. Ramuſcul⁹ vero eius
aliquē paſſionis articulū ſingu-
larem. Uerum ſi vniuerſas ama
ritudines. aduerſitates. afflictio
nes quas pietatis auctor ab intro
itu ſuo in hunc mūdm vſqȝ ad ho
diernū eius exitum pati ſua ſpon
te dignatus eſt. (p̄mo illas infan
tiles neceſſitates. deinde labo-
res in predicando. fatigationem
in diſcurrendo. vigilias in oran
do. tentatōem in ieiunando. la-
crimas in cōpatiendo. inſidias i
colloq̄ndo. poſtrēo picula i falſis
fratribꝫ. ꝯuicia. ſputa. collaphas
ſubſannatōes. exprobratōes. fla
gella. coronam. illuſiōes. clauos
lanceam. et crucem. Sed et illos
cordis interiores dolores triſti-

cias et anxietates. quibus bea-
tiſſima illa r̄pleta fuerat anima.
ſicut ait in ps̄. Intrauerūt aque
haud dubium quin tribulatōnū
vſqȝ ad animam meam) colligere
niteremur. nō iā faſciculum ſed
faſcem ingentem. nobis vero im
portabilem ꝯportarem⁹. Is em̄
ſolus domini amaritudines eaꝝ
qȝ menſure plenam habere pote-
rit noticiam. qui cognitōis clari
tatem. amoris magnitudinem. ⁊
ꝑſone chriſti nouit cōprehende-
re dignitatem. Quod quia no
ſtri intellectus excedit facultatē
non ad doloris ſui magnitudinē
in ſe ipſo. ſed exceſſum eius ſuper
omnes vie hui⁹ dolores attende
re nos iubet dominus. in trenis
ita exclamans. O vos omnes q̇
tranſitis ꝑ viam Attendite ⁊ vi
dete ſi eſt dolor ſicut dolor meus
Nō et ſponſa attendens. non fa
ſcem. ſed mirre faſciculum inter
vbera ſua ꝯmorantem ꝓfitetur.
Nos vero quia omnia. nec colli
gere. nec ꝯſeruare valem⁹. velut
longe ſub ea. que nō modo facta
et paſſa. ſed ⁊ omnia illius verba
ꝯſeruauit. cōferens in corde ſuo.
ſaltem ṗncipaliores paſſionis ar
ticulos. tanq̄ȝ mirre ramuſculos
deuoto recolligam⁹ pectore. Ea
que hodierna die paſſus eſt do-
minus. in quattuor ramos vel ꝑ
tes. et partium quālibet in quat
tuor articulos quaſi ramuſculos
ꝑtientes. Ex quibus collectus
faſcicul⁹. in ꝓſperitatꝫ ac aduer
ſitatis occurſu. nobis inter vbe-
ra cōmōretur. quatinus tanto re
dēptori non ingrati. nobis ipſis
per horum memoriam ſemper ꝓ
uidi inueniamur.

¶ Ad commemorandum
itaqȝ et meditandū domi
nicam paſſiōem fructuoſi
us notāde ſunt regule ſub
notate. Prima.

¶ Attendat. meditans paſſio-
nem domini. ꝙ vniuerſa que re-
ferentibus euangeliſtis de chri-
ſti paſſione ſcripta ſunt. chriſto
ſunt vere et realiter inflicta atqȝ
ab eo paſſa. Nihil ab illis con-
fictum. Nihil ab iſto ſimulatū.
ſed longe veri⁹ acerbiuſqȝ q̄ȝ ſcri
bi potuit. languores noſtros tu-
lit et dolores noſtros ipſe porta-
uit. Secunda

¶ Attendat qui domini paſſio-
nem recolit. dominici corpꝫ qua-
litatem. quantum ad complexio
nis teneritudinē. etatis vigorem
ſenſuum ꝑceptibilitatē. Hec em̄
oīa dolorē ex illatis plagis pluri
mū augmentarꝫ Tercia

¶ Attendat deuotus paſſionis
meditator. ineffabilem ſummam
qȝ patientis chriſti. dignitatem.
et innocentiam. vt ſemper intel-
ligat atroces illas penas ac iniu-
rias. non homini miſerando. ſed
ſummo omnium deo. agno pa-
tris innocentiſſimo illatas. ⁊ per
ꝯn̄s offenſas oēs cuicūqȝ homi
inferibiles excedētes Quarta

¶ Attendat inferentiū vilitatē odium. in gratitudinē qui ꝓ ſū-mis maximiſq̃ beneficijs. vices peſſimas reddidere. Pl⁹ em̄ affli-git amic⁹ malefaciēs q̃ȝ inimic⁹.

¶ Attendat ꝙ nihil coact⁹. ſed oīa ſponte volens aſſūpſit. et ſu-ſtulit ⁊ nulli⁹ inflicte pene alleuia-tionē q̇ſiuit. Hinc nō tam lictoꝝ ſeuitia. q̃ȝ illi⁹ ꝯſideranda eſt ſi-mul et admirāda dilectio ac be-nignitas. qua hec omia ꝓ nr̄a ſa-lute miſericordit̄ pati voluit q̃ti-n⁹ ſic plus ad grās dn̄o. q̃ȝ vindi-ctā reddere tortorib⁹ accendat.

☞ ¶ Attendat ꝙ ſicut nihil ca-ſu. nihil gratꝫ aut fruſtra a dn̄o geſtū eſt. ita nec paſſum. Sȝ oīa q̇cūq̃ȝ paſſus eſt intus in anima. foris in corꝑe. ad ſatiſfactōeȝ ꝓ noſtrꝫ pctīs a dīna ꝓuidētia ſa-piētiſſime ſimul ⁊ iuſtiſſime ordi-nata. Nūo nanq̃ȝ quantulacūq̃ȝ precioſiſſimi ſanguinis guttula flueret ſine patre. ſine quo nō ca-dit foliū de arbore. et apud quē ōmēs electoꝝ capilli nūerati ſūt vnigeniti filij dolores et crucia-tus ignorantur. Hinc ⁊ peccati malicia et ſeuera patris iuſticia cognoſcitur. et intenſior dolor ſponte ꝓ noſtris peccatis aſſum-ptus. q̃ȝ illate pene inducere ſuf-fecerint.

¶ Attendat in oīb⁹ q̄ l' iudeica īpietas vel gētilis feri-tas dn̄o inflixerat. reflexo ad ſe oculo. ne ſilr̄ aliq̇d dn̄m rurſus crucifigēdo infligat. aut imenſe caritatis redimentia nos vulne-ra vilipendat.

Hec ſumma ſeq̄tur in figura

Attendat devotus dn̄ice paſſiōꝫ meditator	Paſſiōis veritatē
	Corꝑis q̄litatem
	ꝑſone dignitatem
	inferētiū vilitatē
	paciētis volūtatē
	Paſſoruȝ ordina-bilitatem
	Sui ipſius ſtabi-litatem

¶ Nunc ad ꝑaſſionis diuiſionē in quatuor articulos ꝑncipales ꝓcedamus. Hiſtoria paſſiōis in quattuor diuidit̄ ſc̄m ꝙ a quat-tuor paſſus eſt. Intus a ſeipſo ꝑuſquā ꝑſecutor appropinqua-ret. Foris a iudeis ſolis. paſſio-nem incipientibus. A iudeis ſi-mul et gentibus paſſionem ꝓſe-quentib⁹. A gentibus ſolis paſſi-onem ꝯſummātibus.

¶ Articul⁹. I. principalis

☞ ¶ Prima pars ab egreſſu a cena trans torrentē cedron vſq̃ȝ ad ꝓditoris oſculum. Continet interiorē chriſti afflictōem. quā ꝑuſquā tortor foris manū inijce-ret in ſe ipſo aſſumpſerat. triſtici-am ſcȝ ⁊ dolorem maiorē q̃ȝ mor-talium vllus in hac vita vnq̃ȝ cre-ditur habuiſſe. Qui ex quatuor declaratur. Ex ꝟbo chriſti ⁊ fa-uore. Ex ꝓlixa et repetita oratō-one. Ex angelica ꝯſolatione. Ex ſanguineo ſudore. Et ſc̄m hoc pars illa prima quattuor habet articulos.

Articulꝰ. I. ꝑtis prime
Primꝰ declarat internā cor-
dis tristiciā xp̄i ex verbo ⁊ pauo
re. Nā egressus iesus de grandi
cenaculo ciuitatꝫ hierusalē. Pꝰ
admirāda potētie. ſapie. ⁊ cari-
tatis eximie insignia in ſacramē
tali refectōne. in doctrinali ꝯſo
latōne in petri et iude ꝓphetica
auiſatōe hīmno dicto trās tor-
rentē cedron. ſeq̄ntibꝫ diſcipul'
venit in montē oliuaꝝ. in ortum
in cuiꝰ p̄ncipio ꝯstitutꝰ. diſcipu
lis internā cordis meſticiā. quā
ſua ſponte aſſumpſerat. eiuſqꝫ
intenſiōeꝫ pauore tedio ac ꝟbis
declarauit dicēs. Triſtis eſt aīa
mea vſqꝫ ad mortē intenſiue et
extenſiue. Triſtatꝰ eſt dn̄s ſm
rōem de malis culpe. ⁊ de malis
pene. De malis culpe oīm gene-
raliter. iudeoꝝ ſpecialit̄ Spēa
lius xp̄ianoꝝ Spēaliſſime diſci
puloꝝ. Hanc intendit triſticiā.
pctōꝝ generalitas. ꝯgnitōis cla
ritas. ſumma caritas. De ma
lis pene. ꝓprio ſuppoſito iminē-
tis que tanto maior fuit quāto
ſua pſona fuit digniſſima ⁊ di-
lectiſſima. crudelius et multipli
cius punienda. De malis pene
ceteroꝝ hoīm p̄teritoꝝ. p̄ſentiū ⁊
futuroꝝ que tanto maior q̄nto
eoꝝ mala gn̄alius apprehendit.
clarius ꝯgnouit. plus cūctos di
lexit. Et ideo maxia fuit eaꝝ q̄
vnq̄ꝫ habita eſt ꝑ peccatꝫ tam a
ſingulis q̄m ab omibꝰ homibꝫ.
Doluit etiā ſm ſenſum ꝓpter
acerbitatē ⁊ multiplicitatē pene
ſingulis mēbris infligende que
fantaſia ꝯgnouit ⁊ appetitꝰ hor
ruit. Fuerūt hŭ dolor ⁊ triſti
cia. etiā voluntate pacientis xp̄i
aucte. et iō omniū maxie q̄ vnq̄ꝫ
a mortali in hac vita paſſe ſunt.

Articulus. II. ꝑtis prime
Triſticie et doloris magnitu
dinē. oratōe plixa. humili. repe-
tita. Et ꝓpter diſcipuloꝝ triſti
ciam ⁊ ſomnolentiā interpolata
declarabat quoꝝ tepor in bono
nō minꝰ cruciabat mite cor dn̄i
q̄ꝫ iude vigilantia in malo. Ora
bat aūt tanq̄ꝫ aduocatꝰ fidelis
ſue ſenſualitatis in cuius pſona
orationem fudit.

Articulꝰ. III. ꝑtis prime
Angelica etiā ꝯſolatōe. triſti
cie magnitudinē inſinuat quoꝝ
⁊ ſi miniſterio ſepe. nō tn̄ ꝯſolati
one p̄us vel poſteriꝰ vſus eſt ibi
quibꝫ verbis eſt ꝯfortatꝰ. ita tn̄
vt dolor non ſit diminutus ſed
magis auctus deuotius atten-
datur.

Articulꝰ. IIII. ꝑtis prime
Creuit pugna. creuerūt ⁊ ſig-
na triſticie declaratiua Nā pꝰ
angelicā ꝯfortatōꝫ factꝰ in ago
nia plixius orat. Et in vehemē
tiſſimi doloris teſtimoniū. ſan-
guinē in terrā guttatim decurrē
tem ſudat. Attendat aīa de
uota hꝰ ſigni inauditā nouitatē
ſanguinis fuſi multiplicitatem.
Effuſiōꝫ modū ⁊ originē. Quā
taq̄ꝫ fuerit paſſionis acerbitas

iã illate. q̃ adhuc fuſa ⁊ diſticte
apphenſa ſudorē ſanguīe cōmu
tauit. Et vide quō ſp auctā ↄti
nue domini triſticiā ſigna ſequē
tia clarius deſignabāt Nā eui-
dentius doloris magnitudinē.
oſtendit humilis et frequētatā
oratō q̄m ſimplex verbū aut pa
uor. et adhuc euidenti⁹ adhibi-
ta ↄſolatio angelica. Euidētiſſi
me aūt ſanguinis fluens ſudor.
¶ Surgit tandē ab agone ve-
hemētiſſimo ⁊ dormiētib⁹ diſci
pulis morula dormiendi ↄceſſa.
ſurgere eos iubet ⁊ traditori oc
currere. appropinquāte iā hora
qua tradi voluit in man⁹ crude
liū pctōꝝ. Hec de pte pma

☞ ¶ Secunda pars prin
cipalis hiſtorie.

A traditōe in orto vſq₃ ad p̄-
ſentatōem pilato. ↄtinet ea que
foris a ſolis iudeis dn̄icam paſ-
ſiōem incipientib⁹ dn̄o ſunt illa
ta. Et continet pars illa arcicu-
los. 4. ſc₃ xp̄i traditiōem cū fu-
ga diſcipuloꝝ. Comphenſiōem
cum ligatōne membroꝝ Alaphi
zatōem cū petri negatōne. Cay
phe inq̄rentis damnatōem cum
cōnſputi collaphiſatōe. Adhuc
em̄ dn̄o diſcipulis de aduentu
traditoris loquente

¶ Articulus. I. ptis ſcd̄e.

☞ ¶ Judas ſeculi virtute incū
bens q̄ſi deſpatus de adiutorio
dei venit cū cohorte militū gen
tiliū. cum miſtris pontificum et
phariſeoꝝ. cū turba gladijs ⁊ fu
ſtibus armatoꝝ Et ſm datū eis
p̄us ſignum oſculatus eſt dn̄m
tradens ſuū benigniſſimū patrē
p creatōem. fratrē p incarnatio
nem. amicū p electōem magiſtrū
p doctrinatōem. dn̄m p redem-
ptōem. iudicem p finalē retribu
tōem. ☞ ¶ Judas oſculo dn̄m
tradidit. ſed dn̄s ſponte ſe ob-
tulit Nam regrediente iuda ad
turbas. domin⁹ om̄ia ſup ſeipm
futura p̄ſciens. turbis obuiam
pceſſit. quē quererent q̄ſiuit. ſe
hunc fore reſpondit. ſua reſpon
ſione pſtrauit. ſurgendi faculta
tem conceſſit. capiendi ſe(nō di
ſcipulos(licentiā dedit. manus
in ſe inijcere pmiſit. petꝝ gladio
pcucientē phibuit. Allegans pa
tris ordinatōem. legalis pene ta
lionem. legionum poteſtatē. ſcri
pture impletōe₃ Abſciſam auri
culam ſanauit. ſe tanq₃ latronē
tenētes arguit. omnes diſcipuli
fugientes ſolū in medio luporū
ouē manſuetiſſimā derelinquūt
¶ Fuit autem doloroſa hec tra
ditio quia facta a diſcipulo cu-
ratore pprio. cōmenſali et apo-
ſtolo. quia facta pacis ſigno. q₃
facta vili precio. ☞ ¶ Hunc ag
grauabat iude magnitudo qui
vendidit quod chriſtus gratis
offerebat. Chriſti et diſcipuloꝝ
diffamatio quia vnius delictū
toti ſocietati imputatur Judeo
rum obſtinatio quos nec dulcia
verba nec oſtenſa poteſtas reuo-

cauit. ¶ Sed et nimium contriſtabat diſcipulorum fuga ꝓpter eoꝝ ſingularem electõem qꝛ ex omibus tanq̄m columne firmiſſime electi. Propter eorũ ſingularẽ beneficioꝝ cumulatõem. Propter eorum ſingularẽ multiplicem ꝓmiſſionem ꝛ futuroꝝ a chriſto recedentiũ ſignificationem. ¶ Itaqꝫ torcular calcat ſolus. et ꝯſolantem et cõdolentem expectat ſm ꝓphetarum vaticinia nec inuenit. En inq̇t improperium expectauit coꝛ meum et miſeriam et ſuſt. qui ſimul cõtriſtaretur et non fuit. qui conſolaretur et non inueni.

Articulus II. ꝑtis ſcđe

¶ Relicto ergo in manibꝰ eoꝝ domino ſolo crudeliter deſeuiunt ac irꝛuerũt in agnum lupi imanes. in paſtorẽ diri latrones. in lumẽ verum filij tenebrarum. ¶ Et tenentes manus in eum iniecerunt impellentes ꝛ ꝑcutientes. Attrahẽtes et retrahentes veſte. crinibus. collo. manibus. et ceteris mẽbris Et ligauerunt (haud dubium) crudeliter. ne velut magꝰ elaberetur de manibus eoꝝ quos iam ꝓſtrauerat ſolo verbo. Ad que agenda eos impulit ira et appetitus vindicte. Auiſatio iude dicentꝭ Ducite eum caute. fuga reſiſtentiũ ꝑmo diſcipuloꝝ. turbe

Tercius arti. ꝑtis ſcđe

Ligatũ itaqꝫ traxerũt ad annam ꝑmũ cayphe ſoceꝝ de diſcipulis ꝛ doctrina eius interrogãtem. Ad audiendũ vero teſtimoniũ ſe referens xp̄c. qui alapa ꝑcutitur. A creatura creatoꝛ A portõe orbis viliſſima. orbis gubernatoꝛ A mãcipio iudicꝭ dn̄s vniuerſitatꝭ A redimendo a dyaboli vinculis. redemptoꝛ liberans gratis. ¶ Grauitas iniurie agnoſcitur. ſi ꝑcuſſi dignitaſ indignitas ꝑcutiẽtis attendat̃. ¶ Inter hec cum dn̄s oim corã anna ceditur. foris a diſcipulo negatur. Et hoc a diſcipulo ceteris fortiore Aſſiſtentiã firmiꝰ ſpondente. Cũ iuramento ꝛ execratõne Supato leui temptatione quia ab ancilla hoſtiaria requiſitus. Sed poſt gallicantum. miſericordie ſue reſpectu reuocat ad penitentiã ꝛ lacrimas.

¶ Quartus arti. ꝑtis ſcđe

¶ Mittit̃ ꝑcuſſus dn̄s ab anna ad caypha ligatꝰ Cõgregatis in ꝯſilium ſacerdotibus. ſcribis. ſenioribus. phariſeis. vt ab omnibus damnatus ſine dubio crederetnr morte digniſſimus. Queritur falſum teſtimonium ſed non inuenitur quoniam ꝯueniens nõ erat quod de templi deſtructione et eius reedificatione duo falſi teſtes depoſuerunt. Exurgit ſummꝰ ſacerdos. adiurat. Audita reſpõſione veriſſima. veſtes ſcindens blaſphemiã imponit. ſniãꝫ q̈rit. mortis reus ab omnibꝰ ꝯdẽnat̃.

Attēde cur huic occaſioni. quā
freq̄nter ab eo audierant (ſiq̄dē
freq̄nter ꝟbis ⁊ opibus ioh. te-
ſtimonio ſe dī filiū ꝓbauit) nūc
tm̄ ſꝫ innixi. Attende ⁊ blaſphe
mie magitudinē illatā digniſſi
mo noī. et ingtitudinis ꝯnſe ſū
mo p̄ri. et ex vtroq̄ꝫ ꝯſurgentem
cruciatū xp̄i Judicato ad mor
tem dn̄o tradiꝰ a crudeli ponti
fice miſtris crudelioribꝫ. in eum
velut in captā predā ſicuti vena
tici canes irruentibꝫ Un̄ ⁊ illu-
dunt verbꝫ ⁊ factis p̄ris ſapiam
Conſpuūt expuētes mūdi opifi-
cem faciē velant celos illuiantē
Colaphiſant regū ꝑncipē. Ala-
pis cedunt glorie regē ¶ Scd̄m
ꝓpriā maliciā q̇libet in eū ſuum
ſaciauit furorē ⁊ maieſtatꝫ dn̄m
vbi ⁊ q̄ūo placuit afflixit. Jdeo
nō tm̄ illa ſꝫ alia multa blaſphe
mātes dicebāt in eū. verbis ſil'r ⁊
factis Un̄ pie crediꝰ ꝙ barbam
euellebāt Multiplicati ſūt ſup
capillos capitis mei. ps̄. 68. Et
genas vellicabāt Corpꝰ meū de
di percutiētibꝫ. genas meas vellē
tibꝰ Jſa. 50. Et calcibus ⁊ pug
nis impetebāt hec oīa iudei ſoli
a iude traditōe tota nocte cōti-
nuantes. ſm Aug. donec facto
mane. ꝯſilio iterꝝ inito. nihil ali-
ud q̄m qđ pꝰ audierāt (ip̄m ſ. eē
xp̄m dei filiū) inuenerūt Quorꝝ
diligētia in malo. vigiliis noctꝫ
matutinā lucē iungēs diſciplorꝝ
vicit ꝯſtantiam. quod dominū
grauius cruciabat.

¶ Pars. III. prin. hiſtorie
A p̄ſentatōne pilato vſq̄ꝫ ad
mortis ꝯdēnatōem cōtinet ea q̄
paſſus eſt dn̄s a iudeis ſil'r ⁊ gen
tibus Et hꝫ ps illa ſil'r articlos
4. ſcꝫ xp̄i pilato p̄ntatōem ⁊ ad
herodē ab eo miſſiōem Judicis
diſceptatōꝫ ⁊ iudeici odij obſti
natiōem. Sanguinolentā dn̄i
flagellatōem ⁊ penalē ludicrāq̄ꝫ
coronatōꝫ. Temerariā latronis
abſolutōem. ⁊ iniquiſſimam xp̄i
ꝯdemnatōem.

¶ Articulus. I. ꝑtis tercie
Poſt funeſtū tenebroſūq̄ꝫ ꝯſi-
liū. exurgēs oīs multitudo eorꝝ
duxerūt illū iam tercio ad p̄toriū
durꝫ nexibꝰ vinctū in orto. corā
anna. Collaphis ⁊ alapis ceſum
Sputis oblitū. Clamoribꝫ pre
damnatū ¶ Et tradiderūt pon
cio pilato vt inter tot mortꝫ in-
dicia nō auderet pilatus abſol-
uere quē oēs vellēt ꝑire. ¶ Qui
poſt pecunie redditiōem a iuda
eiꝰ ſuſpenſiōem et agri achelde-
mach emptōem. dn̄i ieſu ſtantis
ante ſe p̄ſidem (cuiꝰ. ante quē?
Dei ante hoīem viuorꝝ ⁊ mortu
orū iudicis potentiſſimi an̄ mor
talis regis officialē innocentꝫ et
peccati neſcij an̄ incircūciſum ca
nem. Legiſlatoris ⁊ oīs iuſticie
regule āte ydolatrā iniquū. ius
⁊ deū ignorantē) accuſatōem in
ueſtigauit atq̄ꝫ dū gn̄aliter ma-
lefactorē diceret. Si h inquiūt
nō eſſet malefactor. publicꝰ ſcꝫ
et oī defenſiōe indignꝰ nō tradi

diſſemus eū tibi ꝛc̄. Nec tñ ma/
leficiū detegūt. cui⁹ bñficia oēs
ab eo ſanati expti ſunt. legis ſue
iudicio ꝯmiſit ſciēs eos tali mor
te turpiſſima plectēdi ptātē non
hr̄e vñ aiūt. Nobꝭ nō licȝ inter
ficere queq̄m. Hic attende bla/
phemiā ⁊ doloſitatē. ¶ Viden
tes iudei ſine accuſatōe ñ poſſe
hr̄e ſe intentū. accuſauerūt eum
de ſubuerſiōe gentis ꝯ legē diui
nā De phibitōe cenſus ceſaris.
ꝯ legē nāe De arrogatōe rgie di
gnitatꝭ ꝯ legē ceſarꝭ. ¶ Pilatus
dñm extra tumultū introductū
De tercia accuſatōne q̄rens Tu
es inq̄t rex iudeoꝝ? Cui rurſum
dñs. an a ſeipo. an coꝝ relatu di
xerit. q̄ſtiōem reddidit Ille ſe ñ
iudeū. ſȝ ieſum. gentis ſue ac pō
tificū ſuoꝝ traditōe adductū aſ
ſerēs. ⁊ q̇d fecerit interrogans. au
diuit a dño regnū ſuū nō eſſe de
hͦ mōdo. eo q̄ miniſtris p eo certāti
bus careret. ſe tñ regē ꝯfitentē.
⁊ in hͦ natū vt veritati teſtioniū
phiberet. Ait pilatus q̄rens. q̇d
eſt veritas? nō expectata reſpōſi
one. ad iudeos exiens innocētie
teſtimoniū (ſe nullā cauſā inue/
niſſe) phibet. Et audito q̄ gali/
leus eſſet. ad herodē mittit. In
q̇bus ꝯuiter punitur cor dñi qꝛ
ppl's ille peculiaris a iudice bar
baro molliri nō poterat ¶ Pro
trahitur ad herodē. multꝭ ſmo
nibꝫ interrogat. ꝯſtanter accuſat.
nō rn̄det. ſpnitur. alba veſte illu
ſus. remittit ad pilatū Ibi cur

aliq̄n dñs reſpōdet. aliq̄n tacet.
Fiūt amici nefando federe i ſuc
ceſſores trāſeunte. ¶ Attendat
q̄ntū fuit fatigat⁹ qꝛ vinculat⁹
ac tota nocte et die tract⁹. Quā
tū fuit afflictus qꝛ p aſpiora tra
ctus. pcuſſus ꝛc̄. Quantum fuit
blaſphematus qꝛ irriſus obpro
briis. blaſphemiis. Attendatur
q̄nta deniq̄ hūilitate. paciētia.
verecundia mitiſſim⁹ agn⁹ pceſ
ſit de orto ad annā. de hͦ ad cay/
pham

Articulus. II. ptis tercie

¶ Reducto dño ad pilatū. di/
ſceptādo cū obſtinatiſſimis iu/
deis. varios liberatōis mōs q̄ſi
uit. pmo cauſaȝ reſumēs. ꝯuoca
tis pncipib⁹ ⁊ ſacerdotibꝫ ⁊ ma/
giſtratibꝫ plebis nec ſe nec herō
dem cām aliquā mortis in dño
inueniſſe teſtat. vñ eū flagrꝭ emē
datū ſpondet dimiſſuꝝ. Ver oc
currente alio mitiori liberatōis
mō. cum illi p diē ſolemnē vinctū
abſoluendum petere ꝯſueuerāt
hmōi pulegii amonuit. ⁊ quē e
duobꝫ. barrabam latronē an ie/
ſum dimitti poſcerēt q̄ſiuit. pu/
tās nullo pacto barraban ſediti
oſi liberatōem illos petituros.
Quibꝫ pncipū ⁊ ſenioꝝ ꝯcitatōe
clamātibꝫ. Tolle hūc ⁊ dimitte
nobꝭ barraban. Nec tñ hac vice
liberꝝ dedit Sed iterꝝ ad eos lo
cut⁹ eſt volens dimittere ieſum.
At illi ſucclamabant Crucifige
Crucifige eū. Quibꝫ tercio ino
centiā ieſu declarās dixit Quid

mali egit? Nullā cām mortis in-
uenio in eo. Uñ ptꝫ feralis odij
obſtinatio ꝑfidoꝝ iudeoꝝ. ꝛ in-
gratitudo ꝯtra bonū publicum
ꝛ iuſticiā ꝑponentes mortē vite.
tenebras luci. filiū diaboli. filio
dei. latronem ſaluatori

Articul⁹. III. ꝑtis tercie

Uidens itaqꝫ pilatus dñm
nō poſſe abſolui cū pace iudeoꝝ
ſine q̄cūqꝫ caſtigatōne Corripiā
eū ait et dimittā Apprehēſum ḡ
flagellauit ꝑ miniſtros ſuos.

Ad flagella ꝑatur. veſtib⁹ ſpo-
liatur. caro virginea nudat̄. ve-
recundia ſue nuditatis cruciat̄.
Ad columnā duriſſime ligatur.
collo. pectore. crurib⁹. manibus

Flagellantes autē lictores ex
fortitudie lacertoꝝ. virgis ꝛ fla-
gellis ſacroſanctā cutē ꝛ carnem
ictibus repetitꝫ ac totū domini
corp⁹. ꝑcutiunt. vulnerant. lace-
rant. Ictus ictibus. liuores liuo-
ribus ſuꝑaddunt. guttulis ſan-
guinis vndiqꝫ erūpentib⁹ rubri-
cant. Et forſitan nō ſolū cutem
ſciderūt. ſed et carnē flagellis he-
rentem eorundē violentia abru-
perunt. ſic miſerabiliter tracta-
bāt agnū innocētē donec. 5000
vulnera ſm Bonauen. inflixere

Hic attendatur membrorū
teneritas. ſanguinis in terrā de-
fluxus ꝛc̄. Nec ſic ſaciata eſt ra-
bies inuidorum ſed ſoluto de co-
lumna domino. et in alium pre-
torij locum ducto. ꝯuocātes vni-
uerſam cohortem Milites iterꝝ
ſuā veſte exuunt. purpura veſti-
unt. ſpinis coronant. 1000. vul-
neribus caput ſacratiſſimū vul-
nerantes ſm Anſ. arundinē in
dextra ponunt. genuflexu illu-
dunt. alapis poſt ſalutatōem ce-
dunt. exſcreantes cōſpuūt. arun-
dine caput. ſumpta de manibus
xp̄i ꝑcutiunt. Defluente itaqꝫ
ſanguie. iniectis ſputis ac ꝑcuſſi-
onū tumorib⁹ ita faciei forma
(ſuꝑ filios hominū ſpecioſa) de-
turpata eſt vt quaſi leproſus vi-
deretur ſm Iſa. vaticiniū. Nō
erat ei ſpēs neqꝫ decor. deſpect⁹
et viroꝝ nouiſſimus. doloꝝ et in-
firmitatū. abſconditus vultus
eius. Eya fidelis anima egrede-
re et vide regem ꝛc̄. Talem ꝓ-
ducit pilatus portantem ſpineā
coronam et purpureū veſtimen-
tum. nō clarum imperio ſed ple-
num obprobrio. populūqꝫ ad cō-
miſeratōem commouere volens
Ait. Ecce homo. licet cane miſe-
rabilius ꝯtrectatus Sed in-
ſaciabilis populi furor Crucifi-
ge Crucifige ingeminant. quaſi
diceret. Grauis eſt nobis ad vi-
dendum. Pilatus quaſi deridē-
do. Accipite eum vos inquit et
crucifigite. quaſi diceret. Pote-
ſtatem hanc nōn habetis. Ego
em̄ nullam cauſam inuenio.

☞ Articulus quartus partis tercie.

Uidentes iudei pilatum nō
adquieſcere ſuis clamorib⁹. Ali-
ter allegāt contra chriſtū. clamā

mirre

tes eum ſm legem mori debere.
quia filiū dei ſe fecit. Ex hoc pi
latus magis timet. Introductū
de origine interrogat. nō reſpon
dente ieſu. ſe crucifigendi et di-
mittēdi poteſtatē habere iactat.
Sed hanc deſuꝑ recepiſſe ⁊ iu-
deos maius peccatū habere xp̄c
predicat. Hinc pilatus territus
et concluſus dimittere querit.
Replicant iudei. et ꝙ nō ſit ami
cus ceſaris ſi hunc dimiſerit ob
ijciūt. Hinc adducit eum foras
et ꝓ tribunali ī loco licoſtratos
paraſceue paſche hora quaſi ſex
ta ſedens. Ecce inquit rex veſter
Iſti. Tolle. crucifige. Pilatus.
Regem veſtrū crucifigam? At
illi regno renūciantes. Ceſarem
ꝯfitentur. et regem potentiſſi-
mū quē patres vocibus querul'
petebant. negarunt. Talem qui
cecꝭ viſum. claudis greſſum. mu
tis loquelam. ſurdis auditum
tribuit. ¶ Accuſabant quoqꝫ
eum in multis. domino nihil re-
ſpondente. Tacuit autē vicibus
ſex. ¶ Mittit ad preſidem vxor
petens vt nihil ſibi et iuſto illi.
At pilatus iterum de barraba ⁊
ieſu querit. ipſis barraban petē-
tibus. quid de ieſu agendum ſit
petit. Reſpondentibꝰ vt crucifi
gatur. iterum innocētie teſtimo
nium ꝓhibet. At illi magis cla-
mabant. Videns itaqꝫ ꝙ nihil
ꝓficeret ſed magis tumultus fi
eret accepta aqua manus lauat.
dicens. Innocens ego ſum a ſan
guine iuſti huius. ¶ Innocen-
tie teſtimonium pilatus ſepties
dedit domino. Dum p̄mo pre-
ſentatur. dum ab herode redu-
citur. dum p̄mo crucifici poſtu-
latur. dum correptus oſtēditur
ecce homo. Dum ſic viſus cruci-
fige ingeminat'. dum barrabas
poſtulatur. dum manuū lotōne
ſe innocentē a iuſto ſanguine ꝓ
teſtatur. ¶ At iudei iam terre-
no imperatoꝝ dominio ſubiecti
ſeqꝫ dyabolo ſubijciētes. in ſe et
filios ſuos. innocētꝭ ſanguinis
culpam. ſimul et vltionem ſuſci-
piunt. que eoꝝ imprecatio vſqꝫ
hodie ꝑſeuerat. Nec tamen ſic
excuſatur pilatus. qui volens ſa
tiſfacere populo adiudicauit fie
ri petitōem eorum duplicē. Nā
dimiſit illis barraban. et ieſum
tradidit voluntati eoꝝ. Sic iu
dex iniquus vano timore et fa-
uore victus. lotis (vt Leo ait)
manibus et ore polluto eiſdem
labijs ieſum miſit ad crucē. qui-
bus eum ꝓnunciauerat innocē-
tem. ¶ Hic attende Quis
dimittitur. quis ꝯdemnatur op
timus innocentiſſimus. omniū
iudex. a quo. quantus amicorū
dolor. inimicorum gaudium

☞ ¶ Quarta pars princi-palis hiſtorie.

¶ De his que a gētibus (q̇bꝰ a
pilato traditꝰ ē dn̄s. militibus
ſcꝫ ⁊ miſtris paſſiōeꝫ eiꝰ ꝯſūmā
tibus) dignatus eſt ſuſtinere.

¶ In hac ꝑte ſūt articl'i ꝑnci-
pales.4. Crucis baiulatō ſcan
daloſa. Afflictō ligni doloro-
ſa. Cōditio teſtamēti fructuo-
ſa. Expiratō mortis penoſa.

¶ Data mortis ſnia qua iniq-
tatis iudex barraban latronem
vincul' abſoluit. vite auctorem
morte dānauit. illuſā dei ſapiē-
tiē clamidē coccineā exuerūt et
induerūt eum veſtib⁹ ſuis vt ex
hitu noſceret. qui ex vultu ꝑpi-
ter abſcōdito noſci nō poterat
Suſceperūt ⁊ eduxerūt baiu-
lantē ſibi crucē ⁊ exeuntē vt mi-
ſtris culpa. xp̄o libera volūtas
non deeſſet. Ideo nō exierūt ſʒ
ducebāt latrones duo cū eo vt
crucifigerent. ¶ Fuit aūt hec
ductio ꝯfuſibilis ⁊ penal'. Con
fuſibil' ꝑpter ligni maledictōʒ
Deu.2j. Et ꝑpt ꝯpatōʒ ad ali-
as ductiōes. Ducta eſt infa-
tigabilis virt⁹ ⁊ reducta ad lo-
ca.jo. iſta nocte. Nam iuit ſua
ſpōte de cenacl'o grādi ad ortū
vbi ſanguinē ſudat. tradit. ca-
pit. ligat. a ſuis diſcipul' dereli-
quit. Ad annā vbi alapa graui
ꝑcutit. a diſcipulo negatur. Ad
caiphā vbi ꝑbꝫ. ꝑcuſſiōib⁹. ſpu
tis. faciē. collū. terga ꝑbet. Ad
cōſiliū vbi mortis iudiciū a iu-
deis ſuſtinet. Ad pilatū vbi vt
latro public⁹ accuſat. ac ſine de
fenſione ꝯdēnari petit. Ad he-
rodē vbi tanꝙ ſtult⁹ alba veſte
illuditur. Ad pilatū vbi ſeditio
ſus ei latro q̄ntū ad mortis iudi
cium p̄fert. Ad interi⁹ atriū vbi
g̃uiſſime flagellatur. coronat. il-
ludit. Ad iudeoꝝ aſpectū vbi il-
luſus oſtendit ⁊ crucifigi vocib⁹
validiſſimis poſtulat. Ad tribu
nal iudiciariū vbi morti turpiſ-
ſime adiudicat. Hec ductōnes
ꝯfuſibiles fuerūt et penales. Sʒ
vndecima longe fuit ꝯfuſibilior
ꝑpter q̄ttuor ſcʒ actū ibi ad iu-
dicia diſcutiend⁹ ħ ad patibulū
ſuſpendēd⁹. locū ibi ad pallatia
iudicū hic ad fetentē ⁊ horridū
caluarie locum Societatē ibi a
diſcipulis derelinq̄tur. ħ latro-
nib⁹ ſociat. Modū ibi velut fa
tu⁹ illudit cōſpuit collaphiſat ħ
velut latronū ꝑnceps i latronū
medio ꝓprio cruciſ patibulo one
ratur. Hanc ꝯfuſiōem auxit
gloria ꝑceſſiōis in palmis. poſt
tm̄ honorē ꝯfuſio tanta Fuit
hec ductio penalis ꝑpt ligni pō
dus nāle qꝛ longū ⁊ groſſum i q̄
exaltand⁹ erat vir ꝑfect⁹. Acci-
dētale qꝛ ſuppoſita erāt omniū
pctā. Fuit penalis ꝑpter vulne-
ratas ſcapulas magis laceratas
⁊ man⁹ ligatas. ſubleuādo oneri
ſuccurrere nō potētes. fuit pena
lis ꝑpter p̄cedentiſ noctis fatiga
tiōes ideo angariauerūt ſymonē
p⁹ eū tollere crucē. fuit penalis ꝑ
pter plāgentiū mulierꝝ ſeq̄las iō
ſe negligens illas ꝯſolat. di. filie
hieruſalē ⁊c̄. Sed cū quātiſ in
iuriis dn̄m impellebāt. q̄ntiſ blaſ
phemiis acclamabāt. q̄ntis fu-
rorib⁹ iā dānatū agitabāt mens

pia meditetur. ¶ In argumētū
et pene augmentū veniētes in lo-
cū caluarie. amaritudis poculo.
nō tam refecerūt q̄ȝ amaricarūt
Scd̄s arti. quarte ꝑtꝭ cōti-
net affixōꝫ ligni doloroſā
Ibi crucifixerūt eū et latrones
vnū a dextris. aliū a ſiniſtris hic
et hinc. mediū aūt ieſum. Breui-
ter dictū lacius ſpeculemur. Eſt
namqȝ ſalutis noſtre ſpeculū ꝑ-
fulgidum pie meditanti imagi-
nes deuotiſſimas repreſentans.
Meditemur aūt preparatiōem
crucifixionē. exaltationē. Pre-
parationē chriſti ꝑ eius ſpoliati-
onē in augmentū altiſſime paup-
tatis quia priuat⁹ omni neceſſa-
rio vſu miniſterij matris. amico-
rū. vſu habitaculi vſu cibi nec ta-
lis fuit paup lazarus. Uſu in-
dumenti. Preparationē chriſti
ꝑ eius ſpoliatiōem in augmentū
immenſi doloris. vulnerū inno-
uatiōem. iteratā coronatiōem iā
tercio factam. aeris inclementiā
Preparationē xpi ꝑ eius ſpoli-
atiōem in augmentū horrende
confuſionis quia ſm. Amb. nu-
dat⁹ corā omnibus. amicis. ini-
micis. nō reinduendus. Prepa-
rationē crucis aptate et ꝑforate
in eius oculis. Unde dicere po-
tuit quod canit eccleſia Popule
meus ⁊c̄ O q̄m triſtis viſio. Si
imaginatio in orto ſudorē ſang-
wineū expreſſit quantū viſio hec
cōtriſtauit ¶ Meditemur cru-
cifixionē acerbiſſimā. Ex cōfoſſi-
ōne in locis neruoſis. clauis fer-
reis carnem foraminibus crucis
impellentib⁹. ps̄ Foderūt man⁹
meas ⁊ pe. m. di. o. oſſa mea. Ex
rigida mēbroꝝ tenſiōe q̄ vna de
maxis penis fuit. Hinc canitur
Flecte ra. ar. alta ⁊c̄. Ex eleuatō-
ne ⁊ imiti crucꝭ defixiōe vn̄ apte
ſunt vene. hinc canit̄ Clauis mi-
te corp⁹ ꝑforat̄. Ex mortꝭ turpi-
tudine q̄nt oplr ex gn̄e ſupplicij.
ex loco fetēti. ex tp̄e paſchali. ex
ſocietate vili. ex reuelatiōe corpꝭ
nudi. ¶ Ecce agn⁹ imaculat⁹ in
crucꝭ ara imoland⁹ duriſſime al-
ligat̄. ligatū legim⁹ olim ⁊ hodie
Sacco carnis hodie cōciſſo cū
ex obedientia pr̄is ſe exinaniuit
formā ſui accipiēs ꝟgiali vtero
Iere. 31. mulier circūdabit viꝝ
Faſcia i ꝑſepio. vn̄ vagit infās
inter arta ⁊c̄. Funib⁹ in orto q̄b⁹
ducit̄ ad Annā. Caypā. Pilatū
Flagellādus in ꝑtorio lȝ ⁊ flagel-
la vincl'a putari poſſant Corona
ſpinea in capite ſanguīe elicito
Immicia fuerūt hec vincula. ſȝ
horribiliora fuer̄t illa q̄b⁹ liga-
tus ē hodie clauis ferreis i crucꝭ
patibulo O q̄ȝ indigna vincula
regi regū. multomagis q̄ȝ regulo
alexādro O rex regū quātū tue
libertati derogatū ē. q̄ ſol⁹ liber
ſolus ligādi ⁊ ſoluēdi hēs ꝑtātē
Clauis dauid. Sȝ vt nos ſolue-
res ſic ligari penaliter voluiſti.
Honor ⁊ gl'ia vinculis tuis q̄b⁹
nr̄a tā potēter vincula dirupiſti
Nec ſatꝭ fuit. inſaciabili furori

iudeoꝝ. crucifixiōe adimere vitā
niſi omimodis famā maculādo
nois deleret mēoriā Jō. qdqd in
diffamiā poterāt adhibuerūt In
captiōe cū armis et ligatiōe. In
defenſionis negatōe. In ꝯſputi
one ⁊ collaphiſatiōe. in blaſphe
mijs ⁊ irriſiōe. in latronis Bar-
rabe ꝑlatōe. in crucis īpoſitiōe.
In latronū aſſotiatōe In corꝑis
nudatione. In tituli mutatione
¶ Hec āt diffamatō valde ꝯtri-
ſtabat qꝛ ſimplicibꝰ ſcādalū intu
lit. In pr̄is ignominiā redunda
uit. Perſonā digniſſimā vilipen
dit. Meditemur exaltatoꝝ tāqꝫ
ſpectaculū pr̄i d̄ celis in faciē xpi
ſui ſpectātꝭ vt re ꝓpicieꝭ mundo.
Mr̄i de terris cū dolore cordis
anxij vt cōpaciat̄ filio. Angelis
creatoris iiuriā mirātibꝰ qs ē iſte
qui venit de edon ⁊c. Demōibꝰ
ſpoliū inferni timentibꝰ. Mun
do tāqꝫ purgamētū ⁊ ꝑipſima cō
tēnenti. hoibꝰ viuis et mortuis.
pr̄iarchis ⁊ ꝓphetiſ. amicꝭ ⁊ emu
lis. Nobis ſpectantibꝰ mediato
rē ſtātē in ꝯfractōe pš. ios. Ma
ledictū factū vt liberaret a male
dictōe. ad Galat. 3. Agnū ⁊ ſpō-
ſū cādidū ⁊ rubicundū. Fera peſ
ſima laceratū. Cāti. 5. Manibꝰ
extenſis trahentē omia ad ſeipm
Jo. 12. Pedibꝰ fixū ſe diligētes
expectātē. Capite inclinatum ad
oſculū paupes iuitātē. Dim cru
ciatꝰ penaliter ſupantē. Faciē lō
geuis d̄ſideratā inſpirijs turpit
abſcōditum. Librum ſcriptū fo
ris et intꝰ. Citharā dauid tenſā
ludentibus Hanc citharā te-
tigere oēs ꝓphete. in ea vite ac re
dēptiōis carmia cōcinētes Sz ⁊
verꝰ dauid nr̄ manufortꝭ dulces
⁊ ſaluberrimos reddidit ſonos.
nimie nihilominꝰ amaritudinis
expſſiuos. ſpm̄ malū fugātes re-
creantes omēs. languore etiā de-
ſperatiſſimo laborantes.

Articulꝰ. III. ꝑtis quarte.

¶ Terciꝰ articulꝰ ꝑtꝭ quarte ꝯdi
tiōem teſtamēti fructuoſā cōti-
net. nā ſm Amb. Auctor pietatꝭ
in cruce pēdens. pietatis officio
diuidebat ꝑ ſeptē verba que fōs
clemētie in cruce edidit diuiſiōe
ſeptēplici vniuerſa que hūit ſuis
liberaliter ꝯdiuiſit. Remiſſiōem
ignorāt̄ peccātibꝰ. Pat̄ dimitte
illis qꝛ neſciūt q̇d faciūt. Regnū
ꝯuerſis veniā petētibꝰ. Amē di-
co tibi hodie mecū eris i ꝑadiſo.
Matri diſcipulū ꝑ ceterꝭ dilectū
mulier ecce filiꝰ tuꝰ. Corpꝰ ſatiſ
factorijs penis extminand̄. hely
hely lama ſabathani Juſticiā di
ſcipulis ⁊ ceteris xpianis dicēdo
ſitio Bern̄. Cōpaſſionē penitēci
am lacrimis ꝯpūctōis. Veritatē
pr̄ibꝰ et ꝓphetis. ꝯſūmatū eſt.
Spm̄ manibꝰ pr̄is. Pater i ma
nꝰ tuas ꝯmēdo ſpm̄ meū. Sz
hoꝝ ꝑſecutiōe dimiſſa videamꝰ
qūo ꝑ hec verba cruciatꝰ intolle
rabilis declaretur.

¶ Primū verbū pater di-
mitte illis ⁊c.

Solēt hinc paciētes magꝭ lamē

tari vñ acerbiores ſenſiũt cruci
atꝰ ita pmũ paciẽtꝫ dñi verbũ. in
tenſiõr aĩ triſticia edidit Que fu
it de offenſa pr̃is p pctã oĩm gñã
liter. Et ſpẽaliter crucifixoꝝ. nã
illud maxĩm fuit pctm̃ ⁊ iõ maxĩe
pr̃is offenſiuũ ⁊ qr nõ niſi p pr̃em
r̃mittẽtẽ culpã delet. orat vt ceſſꝫ
offenſa pr̃is p culpe remiſſiõem.
Nec fruſtra orauit. ait leo. Sꝫ
hac piiſſimi cordꝭ voce audita q
ñ mõ dolorẽ ſꝫ intẽſiſſimũ a ſecu
lo inauditum amorẽ declarauit.
obſtinata malicia ãplıꝰ ſeuiebãt
⁊ quẽ exaltatũ corpe. manuũ vio
lẽcia ⁊ ſputꝭ attingere ñ poterãt.
in ea q illiꝰ erãt pleni rabie ſeuie-
bãt. ſatagẽtes tituli inſcriptõem
viciare. veſtes qbꝰ eũ ſpoliauer̃t
ptiri. ſũme eiꝰ pacie inſultare ſig
nis motu ſ. capitꝭ ⁊ vbis detrahẽ
tes. poñe dicẽtes. vah q deſtruis
templũ ⁊c. Dignitati regie. ſi rex
iſrl' eſt ⁊c. Cõfidẽtie diuĩe Sine
videãꝰ ſi veniat helias ⁊c. Hic
notet inhũana feritas nulli vnqꝫ
malefactori in extremis illata
ſupplicijs ⁊c. Semp iudiciũ mi-
ſericordia tpatur. Huic innocẽti
q nihil mali intulit ſed ſp (etiã in
penis) pfuit. p inimicꝭ orando
omis miſericordia retrahit.

Scdm verbum Hodie mecũ eris in paradiſo

Nõ ſolũ ãt dñs in tãto ſupplicio
irriſus ẽ a ſedentibꝰ ⁊ eũ obſuãti
bꝰ Pretereũtibꝰ ⁊ pncipibꝰ. ſcri
bis ⁊ ſacerdotibꝰ. popul' ſtãtibꝰ
⁊ expectãtibꝰ. militibꝰ ⁊ gentibꝰ.
Sꝫ etiã a latrone ſceleratiſſimo
iã dãnato. in eodẽ pena laborãti
ac p latrocinio; mox morituro.
quẽ ſociꝰ ꝯuerſus increpauit di.
neqꝫ tu times deũ Sꝫ nõ medio
cris triſticia fuit dño qꝫ inter pre
ſentes tãto ſpectaculo aſſiſtẽtes
Amicos di cultores. bñficiatos
reſuſcitatos. nemo inuentꝰ eſt p
dño zelare. Oẽs declinauer̃t ⁊c.
Et certa ꝯtũelia ẽ pncipꝭ. ſi p eo
vilis pſona loqtur. Sꝫ attende
latronis hꝰ fortitudinẽ ac ſapiãꝫ
Chriſt. om[illegible] x. Petri infirmita
tẽ Jõqꝫ pendẽtꝭ in cruce miãꝫ fla
gitauit di. Memẽto mei dñe ⁊c.
Leo. vñ tanta latronis fides. qr
ceſſauerũt pdicatio. miracula. ſꝫ
nõ dilectio quã cũ nõ petentibꝰ
inimicꝭ ipendit. nõ negaturã pe-
tenti pſũpſit. [nec fruſtra. Audit
em̃ Amẽ dico tibi. Hodie mecũ
eris in padiſo Quali? Magna
pmiſſio. ⁊ vñ edit? nõ tã d ligno
crucꝭ qꝫ throno ptãtis Leo Ecce
ſcdm vbũ oĩ ꝯſolatõe pleniſſimũ
nihil hñs amaritudis. nihil aſpi
tatꝭ. nob. ſꝫ ñ xpo cꝰ dolorẽ ñ mo
dicũ expmit. Propt amiſſiõꝫ pa
diſi toti hũano gñi. pbãt lacrĩe
lazari ⁊ excidij ihrlm Propt pau
citatẽ fructꝰ paſſi tormenti. in cꝰ
ſignũ lucratꝰ ẽ latronẽ. pdidit di
ſcipulũ. ppt occaſiõꝫ furti i pl'ibꝰ
huiꝰ occaſiõe pniam differẽtium
ac pſumentiũ

Terciũ verbũ Mulier ecce filiꝰ tuus

Solet afflictis ꝯſolatõi eſſe pre
ſentia amicoꝝ Eccs. 4. Melius
eſt duos eſſe ſimul. Sed hic. tri
ſtiſſima fuit Matri ſtanti. filio

pendenti. populo audienti. vſqꝫ
in die hanc. ꝟbis his plus ceterꝭ
ꝯpungit̄ ad lacrimas Rufus in
ome. Statio matrꝭ. reſpectus ⁊
allocutio. finalis recōmēdatio.
plāgenda ſeꝑatio reſoluūt lacri
mas ¶ Tractemꝰ ⁊ nos latiꝰ ver
ba ſingula ad excitādā nr̄am de
uotōez ⁊c̄. ¶ Stabat mēte. nō
recedēs a fidei integritate. a ca-
ritatꝭ ꝑfectōe. a ꝟtutum culmīe.
Stabat corꝑe aſſiſtēs diſcipulꝭ
fugiētibꝰ. infirmis curatꝭ. popu
lis ſaciatꝭ. mortuis ſuſcitatis ta
cētibus. ceterꝭ inſultātibꝰ. Sta
bat geſtuū honeſtatē n̄ negligēs
licet de tali morte. talis vnigeni
ti ſup̄ mod̄ doloret. n̄ obliuiſcēs
in tantꝭ doloribꝰ fidei catholice
ꝟginalꝭ pudicicie q̄ dolorē vtcū-
qꝫ tꝑabant ideo nō iacuiſſe vel ſe
diſſe deſcribit̄ ſꝫ ſtetiſſe ¶ Mirꝫ
q̄uō ſtare potuit dū vnigeniti ſu
dorē ſanguineū vſqꝫ ad ꝯdēnati
onē expiētia vel relatōe didicit.
Dū eductū vſqꝫ ad caluarie locū
ſeq̄bat̄ vel obuiū excepit. Dū ex
poliatū clauari. extendi. mēbro
rū fragorē ⁊ malleoꝝ ictus audi
uit. Dum erecti in cruce ſanguis
fluēta d̄ mēbris ſingulis ꝯſpexit
Dū tot i aīa. q̄t in corꝑe filiꝰ vul
nera ſupportauit Putandū ma
gis q̄ exanimis iacuiſſet ſi nō ſu
pra nām ad ꝯpaciendū fuiſſet a
patiente filio reſ̄uata. moriebat̄
viuens q̄ viuēdo dolorē ſuſtulit
morte crudeliorē Juxta crucē
Quid tibi et cruci virgo ſancta
mdi dn̄a. gloria angeloꝝ? Que
ꝑticipatio deſpectōꝝ loco Et dei
tēplo? Que ꝯiūctio arce maledi-
ctōis ⁊ armario bn̄dictōꝝ? Que
ſocietas patibuli et mīe matri?
q̄s ꝯſcēſꝰ ſupplicij malefactoꝝ ⁊
ſpeculi virginū A ſeculo nō ē au
ditū. i loco dānatoꝝ iuenire ꝟgi
nē delicatiſſimā. pietatis theſau
rariā. celi reginā Sꝫ q̄ virentia
montana nō niſi feſtina ꝑtrāſijt
i loco caluarie q̄ ſtetit magnum
aliq̄d habuit qd̄ euangeliſta exp̄
mit dū addidit Jeſu Inueniꝰ
altiſſimam ieſu pauꝑtatē aliq̄d
poſſidere. crucē ſcꝫ. quā licet nō
fabricauit Jpe tn̄ nō aliꝰ ꝓprijs
humerꝭ portauit. ⁊ inhitauit nō
ad cōmodū ſꝫ ad ſupplicium.
Stabat iux̄ crucē ieſu. imobilꝭ
fidei colūna in q̄ vno oīa habuit
pr̄em ⁊ filiū dn̄m ⁊ ſponſū. deū
⁊ ſubditū Hunc aliq̄n amiſerat
int̄ notos q̄rebat. n̄ modo q: iā
a longe ſteterūt. neceſſe habuit
imobilr̄ iux̄ crucē ieſu ſtare. q: ſi
aliq̄n recedens rediret q̄s eū ſibi
demōſtraret Nā facies ſūmi pō
tificis ꝑus clara nunc mutata.
Veſte ablata pepēdit caro nuda
ſanguīe rubricata. Corpꝰ ſꝑ inte
grū nūc mille vulneribꝰ laceratū
Manꝰ bn̄faciētes ſanātes. ad
pietatis opa liberales nūc claua
te cruci adherentes. Pedes ad
oīm ſalutē directi nunc dānatōꝝ
ligno ꝯfixos. ¶ Propt̄ flebilem
hāc filij mutatōz eiꝰ noticiā ab-
ſcondentē dicere poterat i corde

ſuo. Stabo expectās. quā feret
pilatꝰ mortꝭ ſniaꝫ. ſeqr a tergo
egredietē ac crucē ſuā baiulantē
Uidebo lacrimoſis oculis quo
ducat ⁊ queadmodū expolietur
Cōſiderabo ḡui corde qūo pfo-
rent pedes et manꝰ nati mei. Ac
cedā tanqꝫ maledicto pēdenti in
ligno ꝓpius. amplectar brachijſ
⁊ oſculer labijs. rigabo lacrimis
aſpiciā morientē ⁊ hinc exeūtem
quē ſola noui ingredientē. O qꝫ
deſiderabile ꝑ eo vel cū eo mori.
qd quia negat iuxta crucē ſtabo
Et vere digna tanto filio ma
tris tāte aſſiſtentia in terris quā
ſolā ſuo ꝯſortō iudicauit dignē
in celis. Nā rinocerꝰ ille fatiga
tus oībus dimiſſis creaturiſ. ad
gremiū declinauit ꝟginis. Nūc
ab oībus derelictꝰ aſſiſtentē hēt
sociā ſue paſſiōis. oia pacientē i
uiſibilit que paſſus eſt ille foris
Ad cuius ꝯpaſſiōis expſſiōꝫ. ta-
cito noīe ꝓprio nomen ponit of
ficij pietatis. Mater eius.
Cuiꝰ eius? ieſu vnigeniti(ve
rius ſoligeniti)ſine pr̄e dulciter
nutriti. āplexati. ſubditi. oēm
rōem diligibilitatis habētis qꝛ
ds. creator ⁊ cetera oīa in oībus
Cꝰ eiꝰ? A do pcuſſi. hūiliati. ab
hoibꝰ deſpecti. doloribꝰ affecti
⁊ morte crudeliſſiā iāiamqꝫ mo
rituri. O qꝫ triſte. non ſolū audi
re. ſꝫ videre. tali morte. talē inte
rire. Auctꝰ eſt dolor qꝛ nō po
terat auxiliari. Uidebat ſed nō
poterat. corpus vulneratū linire

nec ligare Carnē rubricatā ext-
gere. Sāguiem ꝺfluentē collige
re. Oculos lacrimantes ſiccare.
Caput pēdulū ſuſtētare. Siciē
tē ⁊ aridū potare. Derelictū ꝯſo
lari Blaſphematū excuſare Ex
pirātē nec poterat ꝯmori Mor
tuū. oſculis ⁊ āplexibꝰ ꝯtrectare
O qntꝰ btiſſimoꝝ viſceꝝ tre
mor. cū ad ſalomonis ꝟbū. mere
trix ꝯtremuit clamauit ⁊ obtinu
it. Sꝫ tu mat ſi in celū vſqꝫ cla-
maſſes nihil obtinuiſſes. illis ſꝑ
reclamātibꝰ. tolle tolle. crucifi-
ge crucifige. Si hūc dimittis n̄
es amicꝰ ceſaris Id circo cōclu-
ſus dolor maternꝰ maximꝰ fuit
Doluit etiā de excecatōe populi
ſui plus paulo ad Ro. 9. qꝛ pluſ
dilexit pr̄eꝫ ⁊ populū vn̄ ⁊ dicere
potuit. illd Ruth. i. Nolite me
vocare noemi. i. pulcram Hec
matrꝭ triſticia i filiū redūdauit
Fugiūt diſcipli viri robuſti. pa
ne celi r̄fecti. colūne eccl'ie Stat
iuxta crucē mr̄ ꝯploſis manibꝰ.
lacrimātibus oculis. q̄rula voce
plena dolore. Cꝰ doloris mēſu-
ra magnitudo eſt amoris Nūqꝫ
ita dilexit filiꝰ mr̄em. qūo ieſus
mariā. Ex pte ſui qꝛ eā creauit.
eā elegit. ab ea ſola naturā homi-
nis aſſūpſit. iō q̄ſi pr̄ et mr̄. Ex p
te mr̄is qꝛ nō mr̄na auctoritate
impauit. ⁊ vt ancilla hūilis ſoli-
cite deſeruiuit. Sic dolor paſſio
nis filij fluēs i mr̄eꝫ redūdabat
in filiū tam intēſius vt corporei
doloris ſenſū excederet. In cꝰ ſi

gnū ſe neglecto. morte iminente
matri ꝓuidit ꝛ q̄ libera hūit. in
eiꝰ obſeqūm ꝑtinꝰ ꝯuertit ocl'os
ſ. ꝛ liguā. Oculis reſpexit quos
mors claudere. amor apire cogit
O ꝓfunde infixꝰ finalis viſiōꝫ
radiꝰ O indeflexꝰ matrꝫ reſpectꝰ
O triſtis aſpectꝰ vulnerās ꝛ vul
neratꝰ. Seruiuit ꝛ lingua d.
mulier ecce filiꝰ tuꝰ. Que dupl'r
exponi p̄nt. De xº cuiꝰ hora veīt
in qua patiebat̄ qđ de mr̄e acce-
ꝑat. De iohe. q. d. m. tuo filio ſb
dito defenſore. nūc āt exaltato ā
terra ꝓuarꝫ. iō hunc caſtū ꝛc̄. tibi
delego in famulū. cuſtodē. filiū.
ad iohem ait Ecce mat̄ tua Nō
mr̄ez ſꝫ mulierē d̄t. ne teneritu°
mr̄ni noīs triſticiā cumularet. h̄
Chriſ. O ſymeōis gladiꝰ q̄ntū
in his verbꝫ virgis aīam iugula-
bas vere verbū ſmo viuꝰ ſꝫ mor
te amarior. penetrabilior oī gla-
dio ācipiti. ꝑtingēs vſqꝫ ad diui
ſiōem aīe ꝛ ſpūs. ꝯpagū q̄ꝫ ꝛ me-
dullaꝝ. Sꝫ ad hec dixiſſe potu
it ad circūſtātes q̄dem O flebile
ꝯcambiū. O omēs q̇ pia geſtatis
viſcera Jhc meꝰ ſubtrahit̄ ꝛ aliꝰ
in filiū ſubrogat̄. quē clara luce
intuēs dephendi meū nō eē Nō
qui ſtat iux̄ me ſꝫ q̇ pendet aū me
nō hic ſanꝰ ſꝫ liuidus vultꝰ. Nō
hic viuēs ſꝫ in cruce iā moriens.
hūc volo q2 genui. hoc ꝯtētꝰ ſum
mortuo. q2 delectabar viuo. Ad
filiū aūt Heu me filiꝰ meus ꝛ d̄s
meus heu me q̄s mihi det vt ego
moriar ꝓ te fili dulcis ieſu Quid

eſt vnigenite meꝰ fideliſſimꝰ. me
ſtoꝝ ꝯſolator. qui oīa relinq̄ns
in matrē me elegiſti. inhitaſti cui
fideliter ſꝑ adheſi. nō reliq̇ Ecce
mundū relinquēs. ad patrē redi
ens. me triſtē deſeris. Quid in
me tibi diſplicuit vt nō egrediar
tecū? Nā et latronē propter ſce-
lera ſuſpēſum tecū aſſumis q2 ro
gauit te. cur me in exilio dimittꝫ
ꝛ aliꝫ tradis? Tu q̇ me ſꝑ audis.
ne in hac p̄ce deſpicias vt ſi poſſi
bile eſt. q2 nō expedit mori pro te
ſaltē moriar tecum. Tibi eſſe me
rear comes indiuidua Vex ſi n̄
poteſt tranſire hic calix niſi ꝛc̄.
Fiat voluntas tua. Et t̄n niſi
doloroſiſſime amittā t̄n donum
tuū nō ſꝑno. ſcꝫ non ad ſolatiū
vel ad dolorꝫ cremētū. Addat̄ h̄
replica Bernar. ꝛ auctoritates
Aug. ꝯſiderare libet. Sꝫ inter
hec q̄ntū ꝯpaciebat̄ matri filius
cuiꝰ nouit anguſtias. quā iō aſta
re voluit vt paſſio ſua amarior
eſſet. Jđo interitꝰ diſcipulꝰ ſu-
ſcepit eā i ſuā ſ. curā. matrē. do-
minā Ecce paupimū ieſū. ſolam
matrē ꝛc̄. ſolꝰ inter lupos Sꝫ in
ſenſibilia elemēta ꝯpaciūt̄ Nā ab
hora 6. tenebre ꝛc̄. Que cōtene-
bratio q2 nālis nō fuit oppoſitō
mora. vl'itas. manifeſtāt. Quō
facta ſit hiero. ꝑ ſbtractiōꝫ radi
oꝝ dyoniſiꝰ ꝑ ecclipſatōꝫ oñdit
Verbū q̄rtū hely hely ꝛc.
Interea cū ſūma caritate. ꝓuiſi
mꝰ oībꝰ ꝓuidit. crucifixoribꝰ la
troni matri. diſcipulo. Creſcēti

bus in imenſum doloribꝰ quos
muta elemēta ſua mutatōe quaſi
vocibꝰ planxerūt ad ſe reuerſus
circa horā nonā. Clamauit voce
mag̃. Hely hely lama ſabatani
ad vere humanitatꝫ ⁊ intēſiſſimi
doloris declaratōez Que viſus
nō ꝑcepit. paſſus eſt intus maxi
mā triſticiā propter oīm culpas
patrꝫ iniurias. ſui ⁊ alioꝝ penas
foris penaꝝ ꝯtinuū incrementū
in orto ſudat ſanguinē. Ab vno
diſcipulo traditur. a ceteris de-
relinq̃tur. a fortiore negat̃. capit̃
ligatur. trahit̃. ceditur. flagellat̃
coronatur. irriſione. ioculari ve-
ſte latronis ꝑlatione. latronū ſo
cietate. crucis onere. Seuiſſime
torq̃tur in expoliatōe. ꝯfixione.
extenſiōe. Pendētis corꝑis pon
dere ſine intermiſſiōe. vulneꝝ di
latatiōe. heu q̃ntꝰ cruciatꝰ nulla
q̇ete interpolatꝰ. Ad haꝝ pena-
rum declaratōꝫ ⁊ laborē magna
voce clamauit. laboraui clamās
rauce facte ſūt fauces mee. Eya
q̇s ad hanc vocē creatoris. ama
toris. redēptoris. patris ⁊ ꝓpug
natorꝫ nō illacrimet. nō ꝯpacia-
tur? Sed q̇d clamando lamē
tatus fuerit audiamꝰ. hely hely
lamazabatani Obliuiſcit̃ penaſ
Derelictum ſe clamat nō a diſci
pulis. amicis beneficiatis. ma-
trem alij commendauit ſed a pa
tre videnti et ſubuenire potenti.
Que ſu per omnia conſtriſtant
cor filij in vltimis cruciatibus
conſtituti. Clamat ſe derelictū
non diuinitatis ſeparatione. ſꝫ
defenſionis ſubtractione.

☞ ¶ Dereliquit filium pater
ſubtrahēdo mitigatiua que ce-
teris martiribus adhibuit cau-
ſas ſecūdas ſuſpendendo et dul
cedinem imittendo. Dereliquit
conferendo augmentatiua. con
ſeruando potentias ne abſorbe-
rentur. ſed percipent. Dereliq̃t.
redundantiam potentiaꝝ ſupe-
riorum prohibendo. Dereliquit
actiuitatem cauſarum naturali
um reſpectu delectatiōis ſuſpen
dendo. Unde chriſti dolor fuit
puriſſimus nulla conſolationis
redundantia permixtus. Bene
raliſſimus omnes anime poten-
tias replens Maximus. omniū
viatorum dolores vincens iuſto
rum et malorum. ☞ ¶ Dolor
vehemēs ſenſibilis natus eſt de
communi lege impedire vſum
rationis. longe magis q̃ꝫ vehe-
mens delectatio ſed prepeditus
fuit in chriſto. Item delectatio
vnius potentie redundat in ali-
am ex potentiarum colligantia.
ſed hoc in xp̄o fuit prepeditum.
O q̃m dura ſuſtinuit. Deꝰ eſt q̇
patitur Nec torcular paſſionis
ſibi alleuiat qui ſeruis ſuis ab-
breuiādo alleuiando ſuccurrit.
qui peccatoribus parcit. filio nō
ꝑpcit imo ſibi non ꝑpcit vt pec
catoribꝰ ꝑceret in eternū. Hanc
vocem quidā romani nō intelli-
gentes ⁊ iudei verba xp̄i ꝑuertē-
tes dixerūt helyā vocat iſte

¶ Quintū verbū Sitio
Poſtea ſciēs ieſus qꝛ oīa ꝯſum
mata ſunt pauca reſtabant ait.
Sitio. q. d. ſm Aug. hoc min⁹
feciſtꝫ. date qđ daturi eſtis. Si
tis magnitudinē ꝺclarauit Si
gnū ꝛ rō. ſignū qꝛ veritas ſilr̄e
non pōt. cetera tacet coronā. cla
ues. crucē. vulnera. Rō qm̄ du-
re laborando. fatigat⁹ a cena he
ſterna vſqꝫ in pn̄s. Jtē ſanguinē
multiplr̄ ꝛ vndiqꝫ fudit in ſudo
re. in genaꝝ vellicatōe. in crudeli
flagellatōe. in ſpinoſa coronatōe
in veſtiū ſpoliatōe. in manuū pe
dūqꝫ flagellatōe Jtē 3° corp⁹ nu
dum ſol ꝛ vēt⁹ torruit. vn̄ pſ̄. ſic
aqua effuſus ſum. diſpſa ſūt oīa
oſſa mea. fa. eſt ſic ce. liq. ꝛc. Aru
it tqꝫ teſta virt⁹ mea. ꝛ ligua mea
adheſit faucib⁹ meis. Oſſa mea
ſic cre. aru. ꝑcuſſus ſum vt fenū
ꝛ aruit cor meū ꝛc. Jō in lancea-
tōe cū ſanguīe aq̄ exiuit O q̄n
ta ſitis tantā ſeq̄baꝛ ariditatē.
qꝫ gͥuiter cruciabat plus qꝫ ceterꝫ
penis ſenſus. Sꝫ qūo refocilla
ta ſitis tanta? Vas poſitū erat
aceto plenū. currēs vnus accepit
ſpongiā. impleuit ꝛc. Ecce inſaci
abilē rabiē heu q̄lis cena p⁹ labo
res. q̄le vale vltimū exituro de
mōdo. Hic fons vite aruit q̄ cla-
mauit. Si q̄s ſitit veniat ad me
ꝛ bibat. Qui petētib⁹ dat aquā
ſalientē in vitā eternā. Qui frā
rore ꝛ pluuia inebriat. vniūſa po
tat. Sitit ꝛ aq̄ gutta negaꝛ. in
augmentū pene. fel ꝛ acetū offer
tur Accepit dn̄s nō traijciendo
vbi recreare poterat ſꝫ guſtādo
vbi affligere valebat. Afflixit ve
hementer ꝑpter nimiā gutturis
ariditatē fortiter fel attrahentē
alias nō dixiſſet ꝑpha Recorda
re pauptatis et tranſgreſſionis
abſinthij et fellis.

¶ Sextū verbū Conſum
matum eſt.

¶ Hoc amaritudinis poculo gu
ſtato. nō ebibito. qꝛ afflicto nō
recreato ait. Cōſummatū ē q̄d
q̄d de me ſcriptum eſt. Repleuit
me amaritudine. inebriauit me
abſinthio Tren. 3. ¶ Cōſūmatū
eſt opus qđ dedit mihi pr̄ vt fa-
ciam Cōſummata eſt obedictia
vſqꝫ ad mortē turpiſſimā. Cōſū
mat⁹ eſt labor ꝛ pena ꝑ redēptōe
hoīs vſqꝫ ad expiratōꝫ primam
¶ Videri poſſet h̄ verbū eſſe ꝯſo
latōis ꝑ duriſſimoꝝ laboꝝ exple
tōne ſꝫ nō ſine dolore nimio hoc
dixit qꝛ nouerat hunc paucis ꝓ
deſſe. igratꝫ obeſſe ¶ Hinc dn̄s
ipſe miaꝝ pr̄ qui vult oēs hoīes
ſaluos fieri. ſatis ꝛ ſupra. ꝓ oibꝫ
laborauit offerens paſſiōem ſuā
efficaciter ꝓ electis tm̄. hoꝝ pau
citatē. pſcitoꝝ mltitudinē vidēs
abūdātes lacrimas fudit. Heb.
5. Qui in diebꝫ carnis ſue pces
ꝛc. cū clamore valido ꝛ lacri. offe
rens. ſcꝫ ſe ipm̄ pcib⁹ in cruce cla
mādo hely hely. Expirās qꝫ cla-
mauit voce magna. inter has la
crimas fudit. multo plures ꝓ re
demptōe toti⁹ generꝫ humani qꝫ

vni⁹lazari reſuſcitādi. ſeq̄tur Et
exaudit⁹eſt ꝑ ſua reuerētia Pro
q̇bus? ſine dubio paucꝫ. qꝛ ſeq̇t.
Cōſummat⁹fact⁹ eſt oībus ob/
tēꝑantib⁹ ſibi cā ſalutꝫ. Obtem/
perant ſoli electi. repugnāt repro
bi. q̄ꝝ multitudo multitudinē la
crimaꝝ elicuit ꝑ triſticie magni
tudine. qꝛ ſalutis remediū reſpu
unt tam penale.

Septimum verbum Pa ter in manus ⁊c̄.

Int̄ hos inexplicabiles dolores
fletus ⁊ triſticias. cepit iteꝝ cla/
mare voce magna. Pater in ma
nus tuas ɔmēdo ſpm̄ meū Quo
verbo ⁊ clamore magno nō tam
ſuā q̄ȝ oīm electoꝝ aīas prī ɔmen
dauit. Maximū mortꝫ dolorem
Et mortē nō neceſſariā ſꝫ volun
tariā declarauit Qꝛ em̄ illa vox
magna q̄ emiſſa expirauit fuerit
hec. In ma. tu. cō. ſp. m. ꝓbant
Rab. ⁊ Be. Ecce teſtamentū
fructuoſū. 7. verbis expſſum ple
nis triſticia ⁊ dolore. Hac itaq̄ȝ
voce magna ɔſūmatꝫ omib⁹ cla/
mās cepit fons vite lāgueſcētes
oculos deꝑmere. facie palleſcere
caput inclinare. morientis ſpēm
ꝑferre ac ꝓpria ſponte mortē tur
piſſimā ſubire. Fuit aūt mors
xp̄i amariſſima. ꝓpter horribilē
penā p̄cedentē ⁊ manentē. ꝓpter
vehemētē aīe ad corp⁹ tā nobilit̄
ɔplexionatū inclinatōeꝫ. ꝓpter
vite nobiliſſime amiſſiōꝫ. ꝓpter
actualē in ſeꝑatōis inſtanti ꝑcep
tōem Vn̄ nunq̄ȝ mors cuiuſcūq̄ȝ
viuentis hoīs aut beſtie fuit pe/
nalior morte xp̄i. qꝛ a nullo ꝓpt̄
corruptiōem potentiaꝝ ſic a xp̄o
ꝑcepta. q̇ in ipſo mortis inſtanti
plenā habuit oīm ɔgnitōꝫ. Hāc
mortꝫ amaritudinē guſtans cla/
mauit voce mag̃ ⁊ caput ſpōte in
clinās ſacrificiū veſꝑtinū ɔſum
mauit ꝓp̄a p̄rāte aīam ponēs ex
pirās emiſit ⁊ tradidit ſpm̄. oīm
creaturaꝝ. grā et ꝑfectōe nobiliſ
ſimū ſcꝫ aīam beatā deo patri.

Articulus quartus et vltimus partis quarte

Articulus quart⁹ ɔtinet expi
ratōem ⁊ mortē doloroſam In q̄
ſunt pūcta. 4. mors. planct⁹ nāe
ɔpaſſio. lanceatio Sic fons vi/
te in q̄ omīa q̄ facta ſunt viuunt
morit̄ vt morti obnoxios libera
ret. Sic tāto p̄cio q̄ inter crea/
turas mai⁹ nihil ē nr̄a p̄ctā rede
mit Sic tali obediētia prī vſq̄ȝ
ad mortē crucis ꝓ nr̄a inobediē
tia ſatiſfecit. Cui laus ⁊ gloria.
imperiū ⁊ grāꝝ actio cū eodē prē
⁊ ſpūſancto ꝑ īmortalia ſecula ſe
culorum Amen. Pater noſter

Planctus

Eya cariſſimi intuemī vite nr̄e
auctorē ꝓ nobis ianuas mortis
introeūtē. vt nos ad vite vias re
uocaret. tradidit ſe rex ꝓ ſeruo.
iudex ꝓ dānato Morit̄ ꝓ hoie
de⁹. ꝓ creatura creator Crucifi
git̄ innocēs ꝓ nocēte. iuſt⁹ ꝓ pec
catore Dem⁹ lacrimas in tāta ca
ritate morieti qꝛ pꝰr dilexit nos
In tantꝫ dolorib⁹ ⁊ deſpectu mo

rienti qꝛ lacrimatꝰ eſt ꝓ nobis
¶ Doluit dauid ſup ionathan
amicū nō ꝓ ſe nec ſui occaſiōe oc
ciſū. frēm. decoꝝ nimis. amabilē
ſup amorē mulieꝝ. cuiꝰ ſagitta n̄
eſt retro reuſa. in bello fortꝫ quō
cecidit. aq̄lis velociorē. leone for
tiorē. Maior ionatha h̄. qꝛ do
natio dn̄i. qꝛ colūba veniēs ⁊ fra
ter. Dicamꝰ ⁊ nos Doleo ſup te
Dn̄s meꝰ ⁊ d̄s meꝰ. rex ⁊ defēſor
Pr̄ ⁊ mgr̄ ⁊ fratꝛ amātiſſime ieſu
Decorꝰ p̄ filijs hoim. amabilis
ſup amorē vniuerſe creature.
Sagitta i. doctrie ſmo viuꝰ ⁊ ef
ficax. clipeꝰ n̄ d̄clinauit Scuto
gr̄e ⁊ bone volūtatꝫ tue corona
ſti nos. haſta orōm tuaꝝ non eſt
auerſa. qꝛ ꝓ transgreſſoribꝰ ora
uit Tu leone fortior. quia leo de
tribu iuda leonē q̄ circuit viciſti
Aquilis velocior exultaſti vt gy
gas ad currēdū ⁊ implēdū redēp
tōis miſteriū Et ſic aq̄la ꝓuocās
ad volādū ⁊c. expādiſti brachia
⁊ aſſūpſiſti in humerꝫ. Portaſti
ad domū ſanctū habitaculū fa
miliaritatꝫ ⁊ caritatꝫ. Et cū tātꝰ
ſis in excelſis occiderꝫ. morte tur
piſſima ꝯdēnarꝫ. Venite q̄ſo cō
dolete mihi q̄ gaudere deſidera
tis in dn̄o. Attēdite nr̄m manu
fortē ꝯtritū vbi robur. nr̄m deſi
derabilē deformatū vbi candor
nr̄m pacificū ꝑemptū vbi decor.
¶ Heu heu lux oculoꝝ. ſplendor
faciei. gene amabiles labia oris.
vultus oīs exaruit Sic ſpecioſuꝫ
p̄ filijs hoim corpꝰ exangue. de
formatū. velut lepſi. nouiſſimū
Ve pctis hoim q̄ te innocentiſſi
mū dn̄m occiderūt. Ego debui.
tu ſoluiſti merito ꝓ me. nō ꝓ te
qꝛ manet tibi intꝰ decor. ⁊ ſplen
dor glorie pr̄ne Ego peccaui. tu
portaſti. merito ingemiſco ⁊ plā
go qꝛ id elemēta inſenſibilia do
cuere. Ego ſum mortꝫ filiꝰ. tu vi
tam p̄cioſiſſimam tradidiſti.

Nature compaſſio

Cōpatiebatꝛ morti auctoris nāe
natura inſenſibilis. velū ſciſſum
tra mota. petre ſciſſe. monumēta
apta. Rōnalis Cēturio ꝯfitēs.
Vere hic hō iuſtꝰ erat. vere filius
dei erat iſte. Cuſtodes tremētes
Omis turba ꝑcutiētes pectora.
Oēs noti ⁊ mulieres a lōge aſpi
ciētes. Sꝫ ve ſcribis. ꝑncipibꝰ.
phariſeis. ad q̄s Amb. O durio
ra ſaxꝫ pectora. iudex arguit. cre
dit miſter. ꝓditor ſcelꝰ morte cō
dēnat. elemēta fugiūt. tra ꝯcutitꝛ
monumēta reſerātꝛ iudeoꝝ tn̄ imo
bil' duricia manet orbe ꝯcuſſo

Lanceatio

Ob eand cordꝫ duriciā rogaue
rūt pilatum. qm̄ paſceue erat ne
manerēt i cruce corꝑa vt frāgerē
tur coꝝ crura. non legꝫ deuotōe.
Deutro. 2j. ſꝫ ſolida crudelitate
Venerūt milites ⁊ crura fregerūt
latronū. n̄ xp̄i qꝛ ſcp̄tū ē. os n̄ cō
minuetꝫ. Sꝫ vnꝰ militū lancea
latꝰ eius apuit. Ex ꝑte xp̄i mag̃
pr̄is caritas. Ex ꝑte iudeoꝝ ma
ior crudelitas Etem̄ mag̃ crude
litas fuit innocētē tali morte ꝑi

mere. maioꝝ corpꝰ mortuū vulne rare Lanceatio ſm Dam. Fa- cta eſt a latere dextro ſub coſtis ⁊ quātū lancea ꝓfundata Quā tū ex hoc doluit. nō filiꝰ mortuꝰ ſꝫ mater cuiꝰ aīa hinc auelli non potuit. Nec forte in aliq̄ tm̄ paſ ſionis articulo āplius doluit. cū nec mortuo ꝑcere potuerūt. ¶ A perto vulnere exiuit ſanguis et aq̄ nō ſil' ſꝫ ſucceſſiue. ſ̄ḋ Symō ḋ caſſia. Ecce ſitim ſāguineā i ſaciabilē fremētiū beſtiaꝝ n̄ ſūt ſaciati effuſo ſanguine ex venis minoribus ⁊ maioribꝰ. niſi ⁊ eli ceretur qui ſuperſtitit in corde. quo nec flagella nec claui perti- gerant. ¶ Et ne incredibi- lis videatur tāta crudelitas Cō cludit euangeliſta experientia ꝓ pria et ſcriptura ꝓphetica. Et qui vidit teſtimonium ꝑhibuit. Os non cōminuetis Exod. 12. Videbūt in quē tranſfixerunt. zacha. 9. Ex his aliquātuluꝫ patet paſſiōis xp̄i acerbitas lit- teraliter ꝑſecuta. ⁊ ſūmarie ela- borata. Ex diffuſo hiſtoriali ſer mōe quē idē olim edidit. Cꝰ ini ciū eſt ieſū tradidit volūtati eo- rū. Verū hec breuia ſapiēti ſuffi ciūt. Paſſio dn̄i inter oēs vi- te huiꝰ paſſiōes fuit maxia Ex- tenſiue et itenſiue. Extēſiue ꝓpt cām efficiētē. obiectoꝝ nūeroſi- tatē. ſubiecti totalitatē. actuum gn̄alitatē. loci indifferentiā. tpīs ꝯmunitatē. Propter cām effi- ciētē q2 paſſꝰ ē ab oī ꝯdiciōe ſcꝫ gētilibꝰ ⁊ iudeis Ab oī ſtatu ſcꝫ

ꝓncipibꝰ miſtris. poplaribꝰ pha riſeis. ſimplicibꝰ doctis ⁊ ſcribis extraneis notis fugiētibꝰ diſci- pul' Petro negāte. iuda tradēte Ab oī ſexu maſculis ⁊ feminis. Scḋo ꝓpter obiectoꝝ nūero- ſitatē q2 paſſus ē De pr̄is offēſa ḋm iudeoꝝ. diſcipuloꝝ. inde et crucifigētiū. De ꝓprij ſuppoſiti penis. de diffamia nois. De ſpo latiōe veſtis. De triſticia matrꝫ. De diſcipuloꝝ deſolatione. De martiꝝ ⁊ iuſtoꝝ ꝑſecutōe Ter cio ꝓpter ſubiecti totalitatē q2 paſſus ē in toto corꝑe. in oibꝰ ſē ſibꝰ. i q̄libet portiōe In toto cor pore. in capite corona ⁊ ꝑcuſſiōes in facie ſputa ⁊ velatōes. in ge- nis alapas. in barba vellicatōes in collo collophiſatōes. in dorſo duras illudētiū ꝑcuſſiōes. i ſca pulis crucis pondera. i manibꝰ ⁊ pedibus trāſfixa clauoꝝ vulne ra. in latere apꝑturā. i corꝑe ꝓfū dā lancee fixurā. in cute nudita tem ⁊ flagellatōem. in oſſibꝰ vi- ſceribꝰ cruribꝰ brachijs rigidiſ ſimā extēſiōeꝫ. in mēbꝛ vitalibꝰ totiꝰ ſanguis effuſiōeꝫ. In oibꝰ ſēſibꝰ. ocul' lacrias. caligatōem ac aicoꝝ ꝑ̄batōeꝫ. Auditu ludi- bria. blaſphemias. Olfactu ſpu ti ac cadaueꝝ fetorē Guſtu fell' ⁊ aceti amaritudieꝫ Tactu totiꝰ corpis laceratōm. vētos ac im- brē. In q̄libꝫ portōe ſupiore de pr̄is offenſa. Inferiore ḋ mr̄is ⁊ diſcipl'oꝝ ꝯpaſſiōe. Senſitiua. de ꝓprij corpis mortifera leſiōe. ¶ Quarto ꝓpter actuū genera

litatē. qꝛ paſſus eſt in verbꝫ ꝯtra
dictores. ı̄ pdicatōe detractores
in opib⁹ obſuatores. in miracu-
lis blaſphematores. in meritis
ſcandalū accipiētes. in penis irri
ſores. ı̄ morte exprobratores. in
ſepulchꝛa cuſtodes. in reſurrectōe
doloſas cuſtodū ſubordiatōes.
¶ Quinto propter loci indiffe-
rētiam qꝛ paſſus eſt in p̄ſepio in
digentiā. duriciē. artitudinē in
egipto exiliū. in deſerto pugnā.
in tēplo reſiſtentiā. lapidatiū im
petitōem. in hoſpicio obſuatōꝫ
in itinere fatigatōeꝫ. in ciuitate
reiectōeꝫ. laborē. picula. In mō
te pcipicij conatū. in orto ſudo-
rē ſanguineū. pditoris oſculū. cō
p̄henſiōeꝫ. ligatōeꝫ diſciploꝝ fu
gā. in atrijs pōtificū alapas. illu
ſiōem falſū teſtimoniū. ꝯſputō
nē. mltiplicē pcuſſiōem. ı̄ ptorio
calumnioſam accuſatōeꝫ. flagel
latōem. cōronatōem ꝛ crudele iu
diciū. In caluaria expoliatōem
crucis mortale ſuppliciū. Sex
to ꝓpter tpis cōitatē qꝛ paſſus ē
in infantia anguſtias vteri. feto
rē ſtabuli. indigentiā mr̄ni obſe
quij. pſecutiōem aduerſarij. fu-
gā egipti. circūciſiōem ſm legem
moyſi. In pueritia ꝛ adoleſcētia
labores. abſtinētias vigilias ꝛ ce
tera q̄ ſcripꝛa nō exp̄mit. In iu-
uētute paupꝛtatē, famē q̄dragin
ta dieb⁹. d) aboli tētatōeꝫ. labo
rē pdicādo ſanādo ꝛc̄. lacrimas
inſidias blaſphemias contradi
ctiones ¶ Hora completorij pa

uet triſtatur ſanguinem ſudat.
Hora prima᷑ capitur. ligatur.
ad annā. cayphā ducit᷑. pcutitur
ꝯſpuit᷑. irridet᷑. Hora tercia lin-
guis iudeoꝝ crucifigit᷑. flagellat᷑.
coronat᷑. purpura veſtit᷑. Hora
ſexta ꝯdēnat᷑. educit᷑. crucifigit᷑.
Hora nona expirās morit᷑. a p̄re
derelinq̄t᷑. hely hely ꝛc̄. Hora ve
ſpera᷑ lanceat᷑. de cruce dponit᷑
Hora ꝯpletorij ſepelit᷑ ¶ Scd̄o
paſſio xpi fuit maxia intēſiue tā
interior q̄ꝫ exterior Interior ꝓpt
claritatē ꝯgnitōꝫ. perfectōꝫ amo
ris Puritatē doloris. Subtra
ctōem p̄rne ꝯſolatōꝫ. Dolorē au
gentiū ꝯſuatōem. Redēptor᷑ in
gratitudinē. fruct⁹ modicitatē.
Exterior ꝓpter corpis teneritu-
dinē. etatꝫ vigorē. optimā ꝯplexi
onē. mortꝫ gen⁹. qd̄ fuit turpiſſi
mū. Quid em̄ turpi⁹ iudicē vni
uerſoꝝ iudicare. celi terreq̄ꝫ regē
illudere ſummū pontificē cruci-
figere. mōi ꝯditorē in medio la-
tronū ſuſpēdere. inocentiſſimū
dn̄m q̇ ſolē veſtit lumīe. cūcta de
core. corā oib⁹ toto corpe nuda-
re. Dim ꝯſuatorē ab oib⁹ dere-
linq̇ Qd̄ fuit ſcd̄o acerbiſſimū
q̇d em̄ acri⁹ q̄ꝫ toto corpe vulne-
rari. locꝫ neruoſis ꝯfodi. articu-
latim extendi. talē ſoli ꝛ vēto ex
poni. tribus tm̄. duob⁹ vel vno
clauis ſuſtētari. ¶ Fuit 3° diu-
turnū qꝛ ab effuſione ſanguis in
p̄mo ꝯpletorio in orto cepit ꝛ ad
nouā diei ſeq̄ntꝫ pena᷑ ſucceſſio
ne ꝛ agḡuatōe ꝯtinua pdurauit

¶ In die ſanctiſſimo paſche ſermo. I. i ordie. XXV.

Surrexit nõ ē hic. Mar. vlti. A ¶ Deſiderata ac diu optata adeſt nob ſolenniſſima feſtiuitas dñice reſurrectiõis. que ſinceriſſimo ſpiritualiq; gaudio toti⁹ mũdi triſticiam abſorbet. de pacientꝫ iniuria creatoris. De quo Aug. in ſer. hui⁹ feſti ait. Surrexit xp̄s exultet vniuerſus mũdus. Par etenim eſt vt ſicut omīs creatura luciuago doluit ploratu in morte creatoris ſui. et que in funere noctis obſcuro ꝓſecuta eſt exequias in cruce moriētis. nũc triumphalē ab inferis reditu ȝ leta ſuſcipiat reſurgentis. Neq; tñ ſicut luctus ita ⁊ gaudiũ. ſed abũdanti⁹ multo magis. qm̄ granũ frumenti qđ ſolũ mortificatum eſt in paſſione. multũ fructuȝ attulit in reſurrectiõe. Solus em̄ mortu⁹. ſed ſolus minime reſurrexit. Quoꝝ eni ſepulcra in eius ſunt morte patefacta. hoꝝ corꝑa xp̄o reſurgēte ſunt de puluere ſuſcitata. ⁊ ſicut cũ dño ſurrexerũt ita cũ eo aſcēdente ⁊ ipſi aſcēdiſſe credunt. Exultem⁹ ergo ⁊ letemur in hac die glorioſiſſima. q; dñs pridie morte turpiſſima dãnatus. hodie glorioſus ſurrexit Sed iocũdemur ampli⁹. q; reſurgens nõ eſt hic. Hic in monumento. in hoc mutabili mundo. loco vtiq; corruptiõis ⁊ imagine mortis. Surrexit ⁊ lazarus cuȝ ceterꝭ a dño adhuc morituro ſuſcitatis. ſȝ hic manſit iteꝝ morit⁹. Chriſt⁹ ꝟo hodierna die reſurgēs ex mortuis iam nõ morit mors illi vltra ñ dñabit. Q: eni mortuus eſt. pctõ mortuus eſt ſemel. ꝙ autē viuit. viuit deo. Ad Ro. 6. Nõ ğ chriſt⁹ qui ꝑfecte reſurrexit. hic eſt ſm legem hui⁹ corruptibilis tꝑis. q̊ tñ vſq; ad aſcenſionis diē in terris manēs nõ defuit ꝑ p̄ſentiam glorificate reſurrectiõis. Unde et diſcipulꝭ hac ipſa die in q̊nta apparitione loquēs ait. Hec ſunt verba que locut⁹ ſum ad vos. dum adhuc eſſem vobiſcũ. Luc. 24. que tractans beatus Grego. omel. 24. Neq; eni inquit cũ ipīs nõ erat. quib⁹ pñs corꝑaliter apparebat Sed tñ iam cũ ipīs ſe eſſe denegat. a quoꝝ mortali corꝑe carniſ imortalitate diſtabat. Gaudete ergo in dño ſemꝑ. q; xp̄s mortis īferniq; d̄ſtructor ſurrexit. Iteꝝ dico gaudete. quia ꝑ vtriuſq; aīe et corꝑis ꝑfectam inamiſſibilēq; gloria nõ eſt hic. Quod duplicatum in nobis gaudiũ et ſonoruȝ carmen oris. ⁊ deuota mētis oratio ꝯteſtet. canentes in gaudio. Chriſt iſt erſtanden. ſubiungat mentis deuotio ꝑ impetrãda dicendi gr̃a angelicã ſalutationē.

☞ B Surrexit. Nõ ē hic.

¶ Duo nobis hec ꝟba inſinuãt

omni gaudio conſtipata. Pri-
mū eſt xp̄i clara reſurrectio poſt
triſtiſſimā mortis noctē Sc̄dm
eterna gl'ie ſtabilitio. defectū ſu
pergrediēs tp̄alem. Primū ꝑcat
in verbo ſurrexit. a morte ſcꝫ ad
vitam. a corruptiōe ad gloriā. a
ſepulcri latebris ad ſplendorē lu
cis. Sc̄dm in verbo nō eſt hic.
Nō eſt hic. qꝛ transmigrauit. qꝛ
euaſit ſeuientis mūdi fraudem.
immanis pene doloreꝫ. tp̄is fu-
gitiui corruptionē. Propter pri
mū xp̄o cōgaudemꝰ canētes all'a
Propter ſc̄dm deſiderio ei cohe
remꝰ. petentes poſt eū trahi cum
ſponſa. Et q̄ȝuis hec oīa paſcha
lis feſti officia. ſublimioribꝫ ſint
plena miſterijs. ita vt nō ſolū hu
militatis mee tenuiſſimū ſenſuꝫ
ſed etiam magnoꝝ ingenioꝝ ſu-
perent facultatē. tn̄ attentis no-
ctis huiꝰ ac diei clariſſime labo-
ribꝰ. q̇bꝰ ⁊ fatigatos vos video
et ſomnolētos. planiora ꝓferā q̄
delectēt. nō q̄ audientiū ingenia
grauēt. Ea ꝓpt̄ q̄ ad primū pla-
nā audietis dn̄ice reſurrectiōis
hiſtoriam. Quo ad ſc̄dm deſide
ria nr̄a quo chriſtus reſurgendo
ꝑuenit exhortatōe breui attollā.
¶ Quo ad primū. Poſtq̄ȝ re
demptori noſtro placuit animaꝫ
ſuam ꝑ redemptione mundi pa-
tri in crucis ara victimando po-
nere. vt ſm ꝓphetaꝫ Ezech. 34.
ipſemet req̄reret oues ſuas. ad-
uerſariūq̄ȝ ꝓprijs in edibꝫ confu
taret. Penetrabo inquit oēs iſe
riores ꝑtes terre. et inſpiciā oēs
dormientes. ⁊ illuminabo omēs
ſperātes in dn̄o Ecci. 24. Reli-
cto in cruce exanimi corpore. ſm
aīam tm̄ ad inferni clauſtra ple-
nus libertate deſcēdit. hos q̇ in
tenebris et vmbra mort' ſedebāt
illuminaturꝰ. ⁊ pedes eoꝝ in viā
pacis d̄ longis ereptos vinculis
ducturus. Cū aūt vt ait Augꝰ.
in ſermone quodā. dn̄s tanq̄ȝ im
perator ſplendidus h̄ ꝓfundum
attigiſſet. mox ferruginei ianito
res ⁊ tartaree legiones territi. in
ter vmbroſa ſilentia murmuran
tes inquirere ceperunt et dicere.
Quis eſt iſte tam fortis tam ter
ribilis. tam preclarꝰ. ⁊ niueo ſplē
dore coruſcus? Nunq̄ȝ talem no
ſter excepit tartarus. In noſtrā
cauernā mūdus qui ſemꝑ nobis
ſubfuit nunq̄ȝ talem mortuū mi
ſit. Inuaſor eſt iſte non debitor.
effractor nō peccator. Judicē vi
demus. ſed nō ſupplicem. Jube-
re venit. nō ſuccūbere. eripe. non
manere. Nō ſolum noſtra nō ve
ret̄. ſꝫ etiā alios d̄ noſtris vincu
lis ſoluit. Nunq̄ȝ ſic mortui hic
ſuperbierūt. nec ſic potuerūt ali
quādo hic letari captiui. Nun-
q̄ȝ prius in hac magna caligine ⁊
cecato ſemper carcere iocūdū lu-
men apparuit. O priceps noſter
lucifer. ad quid illum adducere
voluiſti? Si eum aliqua delicta
ſuſtentarent. nunq̄ȝ noſtras tene
bras ſuo diſſiparet fulgore. poſt
iſtas crudeles infernaliū voces.

ad chriſti imperiuꝫ omnes ꝑorte
erece ⁊ ferrei vectes inferni cõfra
cti ſunt. ⁊ ipſo dño antra ſubin-
trante. mox occurrũt ſanctorum
turbe et redẽptoris veſtigijs ꝓ-
uoluunť. regiqꝫ ſeculorum meſta
ſupplicatione deplorãt dicẽtes.
Veniſti tandeꝫ deſiderabilis et
clementiſſime ieſu. quẽ deſiderã
ter expectabamꝰ in tenebris. ſuc
curre nunc per te feſſis. nunc mi
ſerandos ſalua gemitus. Rede-
miſti viuos cruce tua. eripe mor-
tuos morte tua. Ad tuũ aduen-
tum omnis creatura pendebat.
Te noſtra vocabant ſuſpiria. te
larga requirebant lamenta. Tu
ſolus caput draconis cõminue-
re potuiſti. Tu portas ereas ⁊ ve
ctes ferreos cõfringere veniſti.
Quis aũt portas ereas ⁊ omẽs
ferreos vectes inferni. i. reatum
culpe originalis et omĩa impedi
menta quibus ſancti patres a ꝑ
ceptione glorie et ab exitu ď loco
inferni ꝓhibebantur. ſine mora
dominus et ſaluator noſter ab-
ſtulit planctumqꝫ patrum in in-
effabile gaudium cõuertit. quo-
niam ſtatim ad diuine ſue eſſen-
tie viſionem. beatificamqꝫ frui-
tionem per glorie lumen ſm opi-
nionem ſic loquentiũ qď mox in
fuderat eleuauit. nõ tamen ſtatĩ
de loco carceris. quem eis para-
diſuꝫ fecerat eduxit. Sed toto
illo tempore quo ſacratiſſimum
corpus eius in ſepulcro ad ꝓban

dam mortis ſue veritatẽ iacuit.
anima eius in inferno plena cuꝫ
patribus gloria ꝑdurauit. ¶ D
Itaqꝫ ſacre quietis dñi in ſepul-
cro illuceſcente tercio die. qui eſt
in reuolutione dierum primus ⁊
octauꝰ. ꝑacto apud inferos bel-
lo. et alligato ibi forti armato.
Inde rex nr̃ hodierna die laure
atus triũphator exiuit. deſtru-
cto patruꝫ limbo qui hos iuſtos
cõtinebat. qui ſola damni pena
gementes nihil purgandum ha-
buere. Euacuatoqꝫ totiꝰ purga-
torij regione vt pia ac ꝓbabilior
doctorũ tenet ſnĩa. et hoc ex ſin-
gulari gratia redemptoris nr̃i.
regis chriſti. poſt tantam victo-
riam ad inferos perſonaliter de
ſcendentis. recompenſatis cete-
ris purgandorum penis ex ſuꝑ-
abundantia meritorũ paſſionis
ſue. Sicqꝫ leta cum principe ſuo
omnis beatorum turba ꝓceſſit
ſm zacha. ꝓphete vaticiniuꝫ ad
chriſtum ca. 9. dicentis. Tu xp̄o
in ſanguine teſtamenti tui. edu-
xiſti vinctos de lacu vbi nõ erat
aqua. ſcꝫ refrigerij et perfecte li-
berationis. Et ad Coloſ. 2. Ex
polians ait apoſtolus principa-
tus et poteſtates ſcilicet inferna
les. auferendo Abraam. Iſaac.
et Jacob et ceteros. traduxit ſu
os confidenter. i. lõge ab hoc re
gno tenebrarum duxit potẽter. pa-
lã triũphãs illos. i. ꝯ illos infer-
ni ꝑncipes vł illos pr̃es eductos

triūphare faciēs in ſemetipſo. h̄
eſt ꝑ virtutē ꝓpriam nō alienaȝ.
Proceſſit aūt victrix anima cuȝ
ſpolijs ſuis. obſtinatis demoni-
bus ac damnatis in inferno. cū
pene ſue iuſta augmentatione re
lictis atq̄ȝ cōfuſis. O q̄ȝ leta pro
ceſſio. O q̄ȝ glorioſus tranſitus.
O q̄ȝ iocunda ꝯiunctio a ſeculo
inaudita ſctōꝝ angeloꝝ ⁊ filiorū
adam. iam vnius celeſtis patrie
ꝯciuiū cū xp̄o rege ſuo. Vere ho
die lapis iſte angularis xp̄s. quē
pridie edificātes ſyon i ſanguini
bus reprobauerūt. fact⁹ eſt i ca-
put anguli. ꝯiungēs hodie in ſe-
ipſum duos parietes beatifice.
angeloꝝ ſcȝ ⁊ hominū. ¶ Nā
eni affuerint angeli ſi nō omnes.
tn̄ turba copioſiſſima. quis du-
bitat? Nam ſi nobis tandem re
ſurgentibus aſſiſtent. rapientes
nos in nubib⁊ obuiā xp̄o in aera
vt tradit apl'us. j. ad Teſſal'. 4.
nō ex indigentia glorificati cor-
poris. q̄d ſeipm̄ mouere pōt quo
cūq̄ȝ vult ſm̄ Aug'. ſed ex reuerē
tia reſurgentiū. q̄ȝtomagis affue
rūt honorātes reſurgentē xp̄m?
Si etiam illi aſtiterunt intrāti
hunc munduȝ. adhuc mortali et
paſſuro i natiuitate. Luc. 2. Ipi
miniſtrarūt ꝯuerſanti cū morta-
lib⁊ Mar. j. Lōge magis affue-
runt victori immortali exeūti de
corruptiōe ad incorruptioneȝ ex
hoc mūdo ad patrē. Quō etiam
nō plus dn̄o q̄ȝ dubitātibus mu
lierib⁹ ſed amantib⁊ aſtitiſſent.

O q̄ȝta angelorū leticia hodi-
erna feſtiuitas adornat'. q̄ letio-
rem diem poſt illum q̄ ruentibus
apoſtatis ꝯfirmati ſunt in gl'ia.
habuiſſe nō credunt'. Letant' em̄
et gaudēt de ſue ciuitatis reſtau
ratiōe in quā nunc tanq̄ȝ noui ci
ues omēs educti de tartaro aſſu
munt'. O q̄ȝta patrū ac ereptorū
iocunditas ⁊ ꝓ ſua liberatiōe q̄
de ſubiectis demonū. facti ſunt
compares angeloꝝ ⁊ ꝑ adepta iā
felicitate. Vn̄ hodiern⁹ dies nō
tm̄ nobis hominib⁊. ſed ⁊ ange-
lis eſt celeberrimus ⁊ feſtiuus vt
declarat Grego. in omel'. hodi-
erna. Felix ḡ et ꝑ oīa letabunda
proceſſio xp̄i. ¶ Proceſſit
aūt victrix anima. vtroq̄ȝ angelo
rum ⁊ ſanctaꝝ animaꝝ ſtipata ex
ercitu ad tumulū. Et vt ſimon d̄
caſſia ait. corp⁹ repetit volunta-
rie q̄d ſponte reliquerat. ⁊ reani-
mat inanimatū. recaleſcit frigi-
da caro. venarū humor ebullit.
vitalis ſpūs in omni ſua ꝑte inſe
ritur. ⁊ aīa tota in toto. ⁊ tota in
omne corpus reuertit'. ea celerita
te qua in ꝯceptiōe deitas. aīa. ca
ro. inſimul ꝑ vnionē ad ꝯſtituti
onē hui⁹ hominis ꝯuenerūt. pre
da inuiſibiliū animaꝝ i loco aut
vage vt anima xp̄i decreuerat cō
ſtituta. Et eadem celeritate ꝓſi-
luit de clauſo atq̄ȝ ſignato ſepul-
cro in magnifico terremotu ad
terrorem omniū ⁊ memoriā cete-
rorū atq̄ȝ ad excitationē cuſtodū
vt ipſi omnino fieret reſurrectio

nis teſtes q̄ ne tolleret̃ fuerāt fa-
cti cuſtodes. Hec ſymon. Sic g̃
dñs reſumendo carnē nō iā mor
talē ſed glorioſam reſurrexit. vt
nouitas celeſtis ꝑ reſurrectionē
ī xp̄o capite inchoaret̃. Surre
xerīt deniqꝫ cū xp̄o mlti ex educti
de inferno ſuis reſumptis corꝑi
bus. nō tñ ſua ſed reſurgētis xp̄i
virtute. vt ſit ip̄e primicie dormi
entiū ⁊ ꝑ̄mogenitꝰ in multis fra
tribus. Nā vt Matth. ait. Et
multa corꝑa ſctōꝝ q̄ dormierant
ſurrexerūt. ⁊ exeuntes de monu-
mentis poſt reſurrectionē eiꝰ ve-
nerūt ī ſanctā ciuitatē. ⁊ apparu
erūt mul'tis. eiuſdē. 27. q̃ mani-
feſtius demōſtrauit qꝛ in virtu-
te ſue reſurrectiōis oēs reſurre-
cturi ſumꝰ. Sed qui in ip̄m cre-
dūt. ad vitā ſempiternā. Sicut
dic̄ apl's. Scic̄tes qꝛ qui ſuſcita
uit ieſum. et nos cum ieſu ſuſcita
bit. Glorient̃ ergo hodie credē-
tes. plaudant manibꝰ omēs gen
tes. qꝛ rex nr̄ chriſtꝰ. poſt ligni pe
nalem victoriā. q̄ victꝰ carne. vir
tute factus eſt victor. Vicit olim
in celo. vicit in crucis patibulo.
vicit in inferno. vicit carnis cor
ruptionem in ſepulcro. In omni
bus victor triūphauit et glorio-
ſus corpore et anima victor ꝑpe-
tuꝰ hodiernā die de ſepulcro ſur
rexit. B ¶ Ecce ꝯſiderate iterꝝ
cariſſimi hodierne ſolēnitatis ⁊
hāc rationē. Cogitate (ſi tñ po-
teſtis) q̄ꝫtū nob ꝯtulit ſacroſctā
dn̄i reſurrectio. Cōtulit corꝑis

ꝑfectā ſanitatē. ſic paſſio. aīe nr̄e
plenā liberationē. lōge pulcriꝰ re
formata eſt caro nr̄a q̄ꝫ olim fue
rat in ꝑadiſo cōdita. Q̄uis eni
mortua nō fuiſſet ſi nō peccaſſet.
mortalis tñ ſemꝑ erat. Nam ad
huc elemētoꝝ actiōibꝰ ſbiecta vt
vult Sco. in. 2. Iō eciā indigu-
it ꝑadiſo. Cōſumpta deniqꝫ fu-
iſſet reſolutiōe ꝓp̄a hūidi radi-
calis. iō indiguit cibo. fuiſſet de
niqꝫ virtꝰ vegetatiua debilitata
co ꝙ agēs agēdo repatit̃ iō indi-
guit ꝓ ſua ꝯfortatiōe ligno vite
Nō ſic caro xp̄i hodie glorifica-
ta. Hec eni qꝛ ꝑ dotes gl'ie oīno
īmortal' facta ē ⁊ īpaſſibilis. ſbti
lis. agilis ⁊ clara. ꝓ ſua cōſerua-
tiōe. neqꝫ loco certo īdiget nec ci
bo. ſꝫ totꝰ mūdus ei ꝑadiſus eſt
nec ī q̄cūqꝫ elemēto. īmo nec ī ifer
no pati moleſtie q̄cq̄ꝫ poſſet. Ho
die g̃ gleba iſta de terra ꝑ̄mo for
mata. cui aliq̄n dictū ē. terra es
et ī terrā ibis. Gen̄. 3. ſuꝑ celorū
ſtabilitatē ſil' ⁊ claritatē ē nobili
ter exaltata. ¶ Vn̄ ꝯſiderare li-
beat q̄ꝫta ī hac glorioſiſſima feſti
uitate dn̄o tenent̃ iocūdiſſimas
gr̄arūcatiōes rependere. nō mō
ſp̄uales ſꝫ ⁊ carnales adhuc ho-
mines. ī q caro reformata reflo-
ruit. lōge facta ab hoc Iſa. ma-
gno clamore. oīs caro fenū ⁊ oīs
gloria eiꝰ tanqꝫ flos agri. exicca-
tuꝫ eſt fenū ⁊ cecidit flos. eiuſdē
40. Sꝫ ab omī defectu ac cor-
ruptōe liberrima. cū omī poſſibi
li ſibi ꝑfectiōe cōſūmata ſtabilit̃

hodie reſurrexit. H V Uerũ
qui ſua ineffabili pietate deſcen-
dens. pr̄es longa vt dictũ eſt ex-
pectatiõe gementes. ſua felici p̄-
ſentia letificauit. nũc reſurgens
amicos ſuos. de ſua paſſione tri
ſtiſſimos. eis ſeip̄m rediuiuũ ma
nifeſtãdo dignat⁹ eſt conſolari.
Primo oĩm eaꝫ quã pre cunctis
paſſionis gladi⁹ trãſfixerat ma-
trem glorioſam vt vult Amb. et
Anſ. Et ſimon de caſſia ita ait.
Filius reſurgẽs ex mortuis ipaꝫ
p̄honorauit. tanq̃ꝫ pre ceteris in
ſua morte doloribus pfuſam. et
diligentem ardentius. ꝛ expectã
tem anxius reſurgentem. Et pre
honoranda erat in reſurrectione
virginitas. que in incarnatione
eum ad hoc ſuſcepat. vt p nobis
moreret̄ et reſurgeret. Et dignũ
erat vt que natũ prius ipſa prior
adorauit atqꝫ ſola ſuſcepit ď ter
ris. ꝙ prius reſpiceret regreſſum
ab inferis. Ipſa ſiquidẽ angelo-
rum ꝛ hominũ facta regina. ꝛ ſu
per omẽs virtute prefulgens. me
ruit in nouitate celeſti altius ho
norari. Id dixerim ante omnes
aſpicere filiũ reſurgentem. nõ qꝛ
mater. ſed qꝛ caritate pollentior
Et qui omĩa ordinate diſponit
iure ſeruandi ordinis. hãc ſingu
larem in virtutibus feminam re
ſurgens a mortuis primitus ſuã
exhibendo corporalem preſentiã
honorauit. terminũ dando ſin-
gultibus. cuius cor doloris ma-
chera perfoderat. Hec ſimon.

I C Deinde aũt ꝛ mulierib⁹ euꝫ
pre ceteris diligentius querenti
bus ꝛ mane ad eũ vigilantibus.
Nam mane prima ſabbati val-
de diluculo dum adhuc tenebre
eſſent. p̄paratis aromatib⁹ ptim
in paraſceue paſche q̃ꝫdiu licuit
opari vt tãgit lucas ꝛ ptim in ve
ſpera ſabbati qua licẽtia operã-
di redijt vt dicit Matth. Pro-
perãt ad monumẽtũ maria mag
dalena cũ ceteris mulierib⁹ que
dominũ viuenteꝫ dilexerant. vt
eum vngendo etiã mortuo obſe-
querent̄ vt vult Grego. Quib⁹
in itinere de lapidis magni. oſti-
um monumenti claudẽtis reuo-
lutione ſolicitis ac ſibi dicenti-
bus. Quis reuoluit nob̄ lapidẽ
a. h. m. cum venirent ad locũ ſe-
pulcri reſpicientes viderũt reuo
lutũ lapidem. Nam angelus do
mini deſcẽdit de celo in terremo
tu magno. reuoluit lapidem ꝛ ſe
dit ſup eum. Aſpectu quoqꝫ ſuo
qui erat tanq̃ꝫ terribilis fulgur.
terruit cuſtodes. nã p̄ timore fa-
cti ſunt velut mortui ne moleſta-
rent mulieres. veſtitu ꝟo ſuo ve-
lut nix albo ꝛ blando. venientes
ꝯſolabat̄ mulieres. Uerboqꝫ al-
loquens ait. Nolite timere vos.
Scio enĩ ꝙ ieſum q̇ crucifixus ẽ
queritis. Nõ eſt hic. ſurrexit em̃
ſic dixit. Uenite ꝛ vi. lo. v. po. e.
dñs ꝛc̃. Ad cui⁹ exhortationẽ in
troierũt domũculã ď petra exci-
ſam ĩ cui⁹ pte aq̇lonari erat dñi
ſepulcrũ. de eadẽ petra exciſum.

ſeptē hn̄s pedes in longitudine.
tribꝫ palmis cetero altiꝰ pauimē
to quaſi ſarcofagꝰ eidē ſuprapo
ſitus ſm̄ Bedā ⁊ Remigiū ⁊ ma
giſtrū hiſto. Viderunt iuuenē. h̄
eſt angelū in ſpecie iuuenis ſedē-
tem in dextris loculi dn̄i. i. ꝑte
meridionali eiuſdē. cooptū ſto-
la candida ⁊ obſtupuerūt. quibꝫ
dixit. Nolite expaueſcere. Jeſū
queritis nazarenū crucifixū ſur
rexit non eſt hic. Ecce lo. v. po. e.
Sz ite di. diſ. eiꝰ ⁊ petro qꝛ pre.
vo. i ga. ibi eū vi. ſic di. vob. Pri
mus g̊ angelus introduxit vt vi-
derēt locū. ille ꝟo i loco ſedēs. lo
cū ip̄m oſ̄dit. et d̄ h̄ loquit̄ mgr̄.
K Vlex dū adhuc ꝑ nimia āmi
ratōe ⁊ miraculi magnitudie qd̄
mens hūana ſtatim cape nō pote
rat nec crederēt ꝟbis āgelorū. cū
mēte ꝯſternate eēnt ⁊ ſtupefacte.
eo ꝙ dn̄i corpꝰ nō īuenert. Ecce
duo viri dic lucas ſteterūt iuxta
eas. h̄ eſt duo angeli i virili hītu
fulgēti. et declinātibꝫ mulieribꝰ
in terrā vultꝰ. dixert eis. Quē q̄
ritis? viuentē cū mortuis? Non
eſt hic ſurrexit. Recordamini q̄-
liter locutꝰ ē vob̄ dū adhuc eēt i
galilea. qꝛ oportet filiū hōis tra
di i manꝰ hoīm pctōꝝ ⁊ crucifigi
et tercia die reſurgere. Et recor-
date ſūt ꝟboꝝ eiꝰ et regreſſe cito
de monumēto. Matth. cū timo
re ſil' ⁊ gaudio mag̊. Fecerāt eni
eis ꝟba xp̄i ad memoriā reducta
aliq̄lē reſurrectōis fidē. quā nec
āgeli nec vacuitas loci facere po
terat Et nūciauerūt hec oīa illis
xj. ap̄lis ⁊ ceterꝫ oīmbꝫ diſcipul'
Sz nec illi crediderunt eis. qm̄
viſa ſūt quaſi delirāmēta apud
eos verba hec. Maria ꝟo mag-
dalena q̄ ardentiꝰ amabat. ardē
tioribꝰ amatoribꝰ ex diſcipulis
locuta eſt. petro ſcꝫ ⁊ iohī dicēs.
tulerūt dn̄m meū ⁊ neſcio vbi po
ſuerunt eū. vt dicit Joh. Petrꝰ
ergo ⁊ ioh. cucurrerūt ad monu-
mentū. et mulieres iterū cum eis
reuerſe ſunt. credētes ſe aliquid
certiꝰ cum apoſtolis poſſe inueni
re. Et cū nihil preter id qd̄ vide-
rant inueniſſent. recedētibꝫ apo
ſtolis mulieres ſil' receſſert. lenti
ori tn̄ paſſu ꝑ triſticia gradiētes
ꝑter mariā magdalenā. q̄ amorꝫ
catena ligata. nō receſſit a monu
mēto ſz ſtabat foris plorans. Et
dū fleret ait Joh. iclinauit ſe ⁊ re
ſpexit i monumētū ⁊ vidit duos
angelos i albis ſedentes. vnū ad
caput. et aliū ad pedes. vbi poſi-
tum erat corpus ieſu. Dicūt ei il-
li. Mulier q̄d ploras? Dicit eis.
Tulerunt dn̄m m. ⁊ ne. v. po. eū.
hec cum dixiſſet conuerſa eſt re-
trorſum. ideo fortaſſis qꝛ ange-
li aſſurrexerunt ꝑſentie chriſti vt
dicit Gerſon. Cōuerſo ergo vi-
dit Jeſum ſtantem. quem tamen
non cognouit. putans eum ortu
lanū. Cui querenti. quid ploras
dixit. domine ſi ſuſtuliſti eum di
cito mihi. vbi poſuiſti eum ⁊ ego
eum tollam. Quam cum domi-
nus ꝓprio noīe noīauit dicens.

maria ſtatim cognouit eũ dicẽs.
Rabboni. et ſuo more ad pedes
ei⁹ ꝓcidit volẽs tãgere eos. Cui
ieſus ꝑcepit. vt fratrib⁹ ſuis apo
ſtolis ſuã reſurrectiõeʒ nũciaret
et p⁹ hec diſparuit. Illa ꝙ iam d
reſurrectõe credula ⁊ iocũda. ſta
tim relicto ſepulcro ad apl'os iu/
xta ꝑceptũ dñi feſtinabat. Que
cũ adhuc i itinere ſocias ſuas cõ
ſtitutas vidiſſet. atqꝫ qꝛ dñm vi
derit. leta triſtib⁹ nũciaſſet. eiſqꝫ
ſil' in hieruſalẽ ꝑgẽtib⁹ occurrit
eis ieſus dicẽs illis. Auete. et te/
nuerũt pedes ei⁹ ⁊ adorauerũt eũ
q̇ iteꝝ ꝑcepit vt nũciarẽt fratrib⁹
ſuis. qtin⁹ irẽt i galileã ibi' eũ vi/
ſuri. vt dicit Matth. qḋ ⁊ fece/
rũt. nũciãtes eis iã ſc̃do. Prius
nũciauerũt viſionẽ ãgeloꝝ. nũc ãt
xpi. Sꝫ et ipſa die appuit petro.
apparuit ⁊ duob⁹ trãſeuntibus
in emaus. ⁊ tandẽ omnib⁹ apl'is
excepto thoma. Recedẽ
tib⁹ aũt ꝑmo mulierib⁹. q̇dã de
cuſtodib⁹ vt refert Matth. ve/
nerũt i ciuitatẽ. ⁊ nũciarũt ꝑncipi
bus ſacerdotũ q̇ eos ad cuſtodiã
ſepulcri deputarunt. oĩa q̃ facta
fuerãt. xpi ſcꝫ reſurrectionẽ quã
auditu angeli cognouerũt nõ ipſi vi
derũt. Et angeli terribilẽ appa/
ritionẽ. cuius viſiõe territi facti
ſunt velut mortui. eius quoqꝫ al
locutiõe q̃ mulierib⁹ dñicã nũci
auerat reſurrectionẽ. Sacerdo
tũ itaqꝫ ꝑncipes cũ ſeniorib⁹ ꝯſi/
lio accepto. pecuniã copioſaʒ de/
derũt militib⁹. mandãtes vt di/
cerẽt. diſcipulos corpus dñi eis
dormientib⁹ noctu ſubtraxiſſe.
pollicentes eos indemnes apud
pſidẽ ſeruaturos. ſi eoꝝ negligen
tiã corripe voluiſſet. Illi ꝟo ac/
cepta pecunia fecerunt ſic edocti
fuerãt. Qḋ mendaciũ ꝟbũ diuul
gatũ eſt apud iudeos vſqꝫ i hodi
ernũ diẽ licet fruſtra. Nã ad ꝓ
hibendũ diſcipuloꝝ furtũ prout
corã pilato allegarũt cuſtodia eis
credita fuerat. nõ ꝙ tanqꝫ veriſi/
mile ſuaderi poterat oẽs dormi/
uiſſe. Nã ſi dormierũt oẽs. vñ te
ſtari poterãt. que ipſi dormiẽtes
nec videre nec audire aut ſcire po
tuerũt. vñ manifeſtũ eſt eoꝝ teſti
moniũ eẽ merito repellẽdũ. Hec
de hiſtoria dñice reſurrectionis
narraſſe ꝓ ꝑma pte ſermõis ſuf/
ficiat. reliquã ptẽ alteri ſermoni
reſeruam⁹ tercio ſcꝫ. j. ponẽdo.

De ſepulcro domini

De monumento dñi dicit
Beda ſup Mar. ca. 15. ꝙ dom⁹
fuit rotũda de ſubiacẽte rupe ex
ciſa. tante altitudinis vt vix hõ
manu extẽta culmen poſſet attin
gere. introituʒ habẽs ab oriẽte.
cui magn⁹ lapis appoſitus erat
ꝓ hoſtio. In parte cuius aquilo
nari. locus dñici corporis de ea/
dem petra factus eſt. ſeptẽ pedes
habẽs longitudinis. tribus pal
mis altius cetero pauimẽto emi
nens. quaſi ſarcofagus ſuppoſi/
tus pauimẽto vel in ipſo pariete
loculus fact⁹ erat. ſicut fit in mu

ris domorū ad vtenſilia reponē
da. Nam ꝛ dicit Beda locū illū
nō deſup. ſed a latere meridiano
patuluꝫ vn̄ corpus inferebatur.
qd̓ tn̄ ꝛ priori ſnīe cōgruit. vt eēt
qſi ſarcofag⁹ inclinat⁹ ſup lat⁹.
aperturā a latere habens deſup
Color xp̄o monumenti et loculi.
rubicundo et albo dicit̄ eſſe pmi
xtus. Hec mgr̄ in hiſto. ca. 121.

¶ In die Paſche ſermo
ij. in ordine. XXVI.

Viuifica
bit nos poſt duos
dies. Die tercia
ſuſcitabit nos. Oſee. 6.
A ¶ Poſt diē afflictiōis ſeuiſſi
me paſſiōis. Poſt diē alterā tri
ſticie dn̄ice mortis. illuxit hodie
dies sereniſſima. dies gaudij et
exultationis. Dies dn̄ice reſurre
ctionis. Qua nō mō ſuſcitatus
eſt domin⁹ ad gloriā. ſꝫ ꝛ noſipſi
in xp̄o ad eandē gloriā ſuſcitati.
nūc in ſpe. reſuſcitādi tandem in
re. Hinc Leo papa. Dubitandū
nō eſt de ꝯſortio glorie. ſicut du
bitandū nō eſt d̓ cōione nature.
Et ſequit̄. Nos i xp̄o crucifixi.
nos in xp̄o ſum⁹ mortui. nos in
xp̄o die tercio ſuſcitati. Nimirū
qm̄ ſicut dat⁹ eſt nob Iſa. 9. ita
nobis crucifixus. nobis mortu⁹
nobis eſt hodierna die reſuſcita
tus. imortalis et glorioſus. Hec
ergo dies eſt celeberrima. in qua
poſt arduiſſimū iter ꝛ merita xp̄i
acceptiſſima. poſtqꝫ tyrāni victo
riā. patrū liberationē. inferni de
ſtructionē. chriſt⁹ mortꝭ triūpha
tor glorioſus ab inferis reſurre
xit. In cui⁹ diei laudē ꝓpheticū
illud Ps. 117. replicat. Hec ē di
es quā fe. do. ex. ꝛ le. in ea. ¶ Ex
ultem⁹ quidē xp̄o ꝯgaudentes. q
cōciſſo mortalitatis ſacco circū
dat⁹ ē leticia. dū mortalitatis ac
corruptiōis vetuſtate depoſita.
reſurrexit hodie caro noua. vbi
virtutis augmēto nō fuit corru
pta ſubſtātia. Qualitas trāſijt
nō natura defecit. Et factuꝫ eſt
corpus impaſſibile quod potuit
crucifigi. Factum eſt immortale
qd̓ potuit occidi. Factū eſt incor
ruptibile quod potuit vulnerari
Hec Leo. Letemur etiaꝫ nobiſ
ipſis. qꝛ p reſurrectionē dn̄icam
paratū ē regnū. ꝛ eadē immortali
tatis gloria. qm̄ caput ſeqnt̄ ſua
membra. dum poſt diem hūc pri
mū noſtre pegrinationis ꝛ labo
ris. et alterum quietis. die tercia
nos viuificabit et ſuſcitabit. In
cuius exultationis teſtimonium
voces demus leticie canētes mē
te deuota Chriſt iſt erſtanden.
B ¶ Viuificabit nos ꝛc. Q
uis dies tres qs ꝓpheta innuit
mlt'iplicit̄ accipi pn̄t. Alit̄ in xp̄o
aliter i nobis. In xp̄o vt ſit dies
prim⁹ incarnatiōis. ſcd̓s paſſio
nis. terci⁹ reſurrectiōis. In no
bis. vt ſit dies prim⁹ pegrinatio
nis. ſcd̓s glorificationis. tercius
iudicij finalis. Tamē ſm expoſi

tiõez Nico. d Lyra corrñdēt ad
pñtez feſtiuitatē. tres dies. duo
dies ꝑcedētes ſunt cũ pñti ſcꝫ. ſe
xta q̄ crucifixꝰ eſt dñs. ſeptima q̄
quieuit mortuꝰ. Hodierna qua
reſurrexit glorioſus. In primis
duobꝰ ſaluare nos cepit. In ter
cia nos viuificando ſuſcitauit.
In primis duobꝰ ꝑctũ ſoluēdo.
Infernũ deſtruēdo. pctã delen-
do. In tercia vitã ⁊ gloriã ꝯferē
do. vnde in ꝑfatiõe canit eccleſia
Ipſe enĩ verꝰ eſt agnꝰ qui abſtu-
lit peccata mũdi. Qui mortē no
ſtrã moriēdo deſtruxit ⁊ vitã re-
ſurgēdo reparauit. Uerum qꝛ
ſancta mater eccleſia. diſticta fe-
ſta ꝑſonaꝝ diuinaꝝ inſtituit. vt
in eiſdē de fidei articulis has vł
illas ꝯcernentes ꝑſonas erudia-
mur. Ideo neceſſariũ eſt in hodi
erna die reſurrectiõis dñi nr̄i ie-
ſu xp̄i ſꝫm carnē. articulum de re
ſurrectiõe eiuſdē ꝑtractare. quē
ꝯfitemur in ſymbolo dicentes.
Deſcendit ad inferna tercia die
reſurrexit a mortuis. ¶ Pro
intellectu itaqꝫ huiꝰ articuli de-
ſcēdit ad inferna (xp̄s ſcꝫ) breui
ter notãdũ. q̄ dñs ac redemptor
nr̄ xp̄s. poſtq̄ꝫ hũani generꝭ redē
ptionē in cruce ꝑ mortē ꝯſumma
uit. Cũ iã valido clamore aiam
ſuã ſacratiſſimã in manꝰ patris
cõmēdãdo. capite inclinato. ſpi-
ritũ emiſiſſet. Derelicto in cruce
corpe a deitate ñ ſepato. Aia eiꝰ
bñdicta. deitati vnita i ꝟbo de-
ſcendit ad inferna vt luceret eis

ibidē. ꝑitqꝫ eos q̇ ibi detinebant
ſecũ educeret. ſꝫm Iſa. vaticiniũ.
hitantibꝫ i regiõe vm. mortꝭ. lux
orta ē eis. ca. 9. Et ſic infernꝰ fa
ctꝰ ē ꝑadiſus ex ꝟbi diuini intui
tiua ꝯtēplatiõe. In hũc infernũ
et latro credit deſcēdiſſe cũ xp̄o.
cũ ei diceret. Hodie mecũ eris i
ꝑadiſo. Et lꝫ dñs mortuꝰ ſit in
cruce ꝑ ſolutionē vniõis corpis ⁊
aie (Nihil eñ aliud dicͭ mors. ni
ſi aie a corpore qḋ prius viuifica
¶ uit ſepationē. et ita ꝟe i triduo ñ
fuerit hõ. q̄ loca illa tenebroſa.
vbi pr̄es erant illuſtrauit) Attñ
nec vnio aie cũ deitate i ꝟbo. nec
corpis cũ ꝟbo vnq̄ꝫ ſoluta ē poſt
eiꝰ aſſũptionē. vt hꝫ mgr̄ i. 3. di.
21. Mors ad tp̄s carnē ⁊ aiaꝫ ſe
parauit. ſꝫ neutrũ a ꝟbo dei. Et
h̄ vult Dam̄. i ſuo. 3. verbũ qḋ ſe
mel aſſumpſit nunq̄ꝫ dimiſit. qꝛ
naturã hũanã quã aſſumpſit nõ
dimiſit q̄ꝫtũ ad ptes ſuas eſſenti
ales. qꝛ ſꝫm eundeꝫ vt ipe loquitͬ.
Nunq̄ꝫ aia vł corpꝰ in morte xp̄i
erat i ꝓpria ypoſtaſi. ¶ Du-
plex enĩ in xp̄o fuit vnio ſcꝫ aie et
corpis intͬ ſe. ꝑ quã ꝯſtituitͬ natu
ra hũana. Alia eorundē cũ ꝟbo.
Prima ſoluta fuit in morte ſiue
per mortem in cruce. firma ſemꝑ
manente ſcda. Et quia illa ſcda
nunq̄ꝫ fuit ſoluta. ideo dicitͬ pro
pter illam ſcdam vnionem chri-
ſtus deſcēdiſſe ad iferna. ⁊ ſimul
tpe iacuiſſe in ſepulcro. Aia enĩ
xp̄i vnita verbo deſcendit ad in
ferna. Corpꝰ ꝟo xp̄i vnitũ deita

ti mãſit in ſepulcro Hic ẽ breuis
hui⁹ articuli deſcendit ad infer
na intellect⁹. ¶ Nõ aũt hic ꝑ in-
fernũ intelligit̃ loc⁹ damnatoꝝ.
Siq̃dem ẜm ſctm̃ Tho. diſ. 22.
tercij. q. 3. ar. 2. q̃druplex hr̃ ĩfer
nus. prim⁹ eſt damnatoꝝ in quo
ſunt tenebre q̃tũ ad carentiã vi-
ſionis diuine ⁊ gratie. et cũ h̾ ibi
eſt pena ſenſus. ſcd̃s iſto ſupioꝛ.
(prim⁹ eni ponit̃ ꝓfundiſſim⁹)
eſt limbus pueroꝝ. in q̃ ſunt pene
duplices p̄dicte. ſine pena ſenſus
Terti⁹ ſuꝑ hũc. qui eſt aĩaꝝ pur
gandarũ. in quo ſunt tenebre. ca
rentie diuiſionis diuine. ſed nõ
gratie. eſt tñ ibi pena ſenſus. q̃r-
tus ſupra illos eſt patrũ. qui ẽ te
nebroſus q̃tum ad carentiã lu-
minis glorie ſed nõ gratie. Nec
eſt ibi pena ſenſus. ad hũc deſcẽ-
dit xp̃s ẜm aĩaꝫ poſtq̃ʒ expirauit
in cruce. ⁊ ẜm plures etiam in ter
ciũ quẽ nominam⁹ purgatoriũ.
Cũ g̃ chriſt⁹ ſic ad inferna deſcẽ
dit. ſtatim ẜm ſctm̃ Bonauẽ. cõ
ſecuti ſunt lumẽ eternũ beatitu-
dinis. ⁊ patuit eis celũ q̃tum ad
beatificũ p̄miũ ſed nõ q̃tũ ad lo
cum. ¶ Eduxit aũt vt cõiter te-
nẽt doc. oẽs quos fide et carita-
te formatos reppit. ſiue paſſi fue
rint ſolam penam damni vt pa-
tres in limbo. ſiue etiam ſenſus
vt exiſtentes in purgatorio. De-
ſtruxit aũt infernum illũ. dyabo
li poteſtatẽ auferẽdo. vt de cete-
ro dyabolus nullũ inibi detine-
re poſſit nec ꝑ inſtãs. q̀ eſt deo ca

ritate ↄiũct⁹. niſi fuerit debitoꝛ
pene ſenſus. Et ideo ĩfantes ba-
ptiſati mox euolant ad vitam. ſi
moriunt̃ in innocẽtia. ¶ De hac
liberatione ſic loquit̃ beat⁹ Gre
go. omel'. 22. Neq̃ʒ infideles q̃ſ-
q̃ʒ et ꝓ ſuis meritis eternis ſup-
plicijs deditos. dominus reſur-
gendo ad veniaꝫ reparauit. Sꝫ
illos ex inferni clauſtris rapuit.
quos ſuos in fide et actibus re-
cognouit. Hoc eſt quod ꝑ Oſee
ca. 3. predictũ eſt. Ero mors tua
o mors. Morſus tu⁹ ero iferne.
Quod occidimus agimus vt pe
nitus nõ ſit. Ex eo aũt qd̓ mor-
demus partẽ abſtrahim⁹. ꝑtẽ re
linquim⁹. Quia g̃ dñs in electis
ſuis funditus mortem occidit.
mors mortis extitit. Infernũ ve
ro momordit. q2 ꝑtẽ abſtulit. ⁊ ꝑ
tem reliquit. E ¶ Euacuato
itaq̃ʒ limbo ac forti alligato. vi-
ctrix aĩa cũ ſpolijs ſuis ad tumu
lum redijt die hodierna. Atq̃ʒ re
ſumpto pridem effuſo ſanguine.
in toto vel in parte ſicut placuit.
exanime corpus. (alienum tamẽ
a corruptione propter vnitaꝫ ſi-
bi deitatem. ob quã indecens e-
rat ſanctum id eſt corpus ſancti-
ficatum videre corruptionem.
ẜm Dauid vaticinium) virtute
ver bi anime reuniuit. Ipſum q̃ſ-
q̃ʒ corpus ſic informando viui-
ficauit et viuificando glorifica-
uit. Sicq̃ʒ ẜm carnem immorta
lis reſurrexit. Scd̃m hãc enim
cecidit. dũ aĩa a carne ꝑ mortem

De reſurrectiõe domini

ſepatã fuit. ãnime itaqꝫ ꝛ corpo-
ris reunitio reſurrectio dici põt.
Hoc enĩ et nihil aliud eſt reſur-
gere. ſcꝫ qᵭ mortuũ fuerat iterũ
viuificari vel aĩaꝫ viuificãtẽ ite-
rũ corpori qᵭ deſeruit vniri. Et
hoc eſt qᵭ dꝛ extra ᵭ ſum. trini.
et fide catholica. firmiter. deſcẽ
dit in anima. reſurrexit ĩ carne.
aſcendit pariter in vtroqꝫ. Et in
canone miſſe dicit᷑. Cõmunican
tes ꝛ diem reſurrectiõis ſm car-
nem celebrantes. ¶ Viuificato
itaqꝫ corpe. domin⁹ noſter de ſe-
pulcro. nullis effractꝭ ſigillis ꝓ-
diit glorioſus videntibus cun-
ctis quos ſecum duxerat. ea que
fecerat in ꝓprio genere. Cetera
ad hiſtoriaꝫ pertinentia vide in
ſermone primo. Quales fuerint
exultationis voces. Quibus ve
primũ apparuit ꝛc̃. ¶ Sed
quia domin⁹ diſcipulis ſuis. re-
ſurrectionẽ ſuam glorioſiſſimaꝫ
multipliciter oſtendit ꝛ ꝓbauit.
Ideo ꝓ gaudiorũ exuberantia.
qꝛ nil iocũdi⁹ a nob̄ cogitari põt
dñica reſurrectõe. q̄ toti⁹ ſalutꝭ
nr̃e eſt ꝯſũmatio (In cui⁹ ſignũ
oĩa eccleſie cãtica. nũc tpm termi
nant᷑ ꝑ all'a ſolẽne.) placuit circa
reſurrectiõis argumẽta. q̇bꝫ eaꝫ
domin⁹ nobis mãifeſtare digna
tus eſt. pro fidei noſtre cõfirma-
tione pauliſper ĩmorari. Arti-
culus de xp̄i reſurrectione is eſt.
Tercia die reſurrexit a mortuis.
Hanc veritatẽ dñs nobis oſten
dit. veridico teſtimonio. et rerũ
experiẽtia ſiue euidenti facto.
¶ Teſtimoniũ q̄drupleх eſt quo
xp̄i oſtendit᷑ reſurrectio ſcꝫ ange
lorũ. hoĩm. ſcp̄ture et dei. Te-
ſtimoniũ ꝓmuꝫ de reſurrectione
xp̄i. eſt angeloꝝ. Apparuerũt eñ
angeli et extra ſepulcrum et in ſe
pulcro mulierib⁹ dominũ querẽ
tibus. vñ Matth. 28. Terremo
tu facto angelus dñi deſcẽdit ᵭ
celo. ꝛ accedẽs reuoluit lapidem
et ſuꝑ eũ ſedit dicẽs mulieribus
ꝛc̃. vide ĩ textu plura. Et Mar.
vlti. Plura habent᷑ de angelis.
Itẽ Joh. 20. Maria introſpici
ens in monumẽtũ vidit duos an
gelos ꝛc̃. Et plura ad h̄ ex euãge
liſtꝭ colligi pñt. Itẽ Luc. 24. ſil'r
hr̃ de duobꝫ angel' teſtimoniũ ꝑ
hibẽtibꝫ reſurrectiõi xp̄i. Et di-
ſcurrẽdo text⁹ euãgeliſt. repiũt᷑
ſex ãgeli (ſi ſaltẽ fuer̃t alij ꝛ alij)
teſtimoniũ ꝑhibẽtes reſurrectio
ni. xp̄i. Et nõ mirꝝ ſi ml'ti ꝑhibue
rũt teſtimoniũ ei⁹ reſurrectioni.
cũ ꝛ in ei⁹ natiuitate paſtoribus
apparuit ml'titudo celeſtꝭ exerci
tus deũ laudãtiũ ꝛc̃. Et ſi eidem
ſepe appuere. ſaltẽ ex luce ꝛ ioh.
euãgelio hr̃ qꝛ duo fuer̃t ad mi-
nus. Cũ aũt ĩ ore duoꝝ vel triũꝫ
hoĩm ſtet oẽ teſtimoniũ. (tñ et
ſi oĩs hõ mẽdax ſm ꝓpham) q̄ꝫ-
to magꝭ ĩ teſtimonio duoꝝ ange-
loꝝ. Q aũt fuer̃t angeli. ſumi pt
ex tremotu. magni lapidis amo-
tiõe. aſpect⁹ claritate. veſtꝭ cãdo
re. ſbita appitõe. diligẽti ĩforma
tiõe. ac mag̃ cuſtodũ troꝛe. ſi enĩ

apparens angelus. fuiſſet homo
quõ cuſtodes ita territi fuiſſent
ꝑpter vni⁹ hoīs pſentiam. Non
enĩ niſi angelũ reuoluentē lapidē
viderũt. ¶ Qui ideo diligentez
habuerũt cuſtodiã. vt totã apo/
ſtoloꝝ et diſcipuloꝝ cateruam. ſi
ad furandũ dñm aut dñi corp⁹
veniſſent. poſſeten⁹ obijcerent et
captos tenerēt. Hij ãt cuſtodes
viſo terremotu. ꝛ angeli ſplendo
re velut mortui facti ſunt ꝑ terro
re et timore. Ita vt nec mulieres
eoꝝ formidarēt potētiã aut pſen
tiã. Sz quidã ex eis ingreſſi ĩ ci
uitatē nunciarũt principibus ſa/
cerdotum oĩa que facta fuerant
Qui vt Matth. dic ca. vlt. Cõ
ſilio cum ſenioribus accepto. pe/
cuniam copioſam dederunt mili
tibus dicētes. Dicite qꝛ diſcipu
li venerũt nocte ꝛ furati ſunt eũ.
nobis dormientibus. Ecce teſti
moniũ angelorũ de reſurrectiõe
chriſti ſm omēs euangiliſtas.

¶ S Teſtimoniũ ſcđm eſt
hoĩm. ꝑmo illorũ q̇ cõſurrexerũt
cũ xpo đ q̇bꝫ Matth. 27. Mo
numēta apta ſunt ꝛ multa corpa
ſctõꝝ qui dormierãt ꝛc. Sup q̊
Hiero. Multa corpora ſcõꝝ re/
ſurrexerũt vt dñm oſtenderēt re
ſurgentem. Et Grego. omel. 21.
plura de hoc loquit. Hoꝝ aũt te
ſtimoniũ tãto efficaci⁹ eſſe pote/
rat. q̃to maiori fulſerũt ſancti/
tate. Cui repugnat falſum teſta
ri ſcieter ꝛ malicioſe Et forte hu
ius homies pacto teſtimonio re/
ſurrectiõis xpi cum eo aſcēdente
pariter et ipi corpe ꝛ anima aſcen
derũt vt placet Hiero. in ſer. co/
gitis vt videtur Aug⁹. ꝓo ĩ epl'a
ad enodium magis videt velle ꝙ
ſolũ ſm animã cũ xpo aſcendēte
aſcenderunt. ſed neutrũ illorum
ſcriptura teſtat. ¶ Scđo chri/
ſt⁹ teſtimoniũ habuit reſurrecti
onis ſue a feminab⁹ ſanctis que
ſuã reſurrectionē ab angelis eaꝫ
videntibꝫ audierũt. ꝛ diſcipulis
nunciarũt. ꝓut iuſſi erant ab an
gelis. Nec obſtat dictũ Apli. j.
Thim. 2. quo ꝓhibet femia pu/
blice in eccleſia docere. qꝛ femie
nõ dederunt teſtimonium ad po
pulũ ꝛ in publico vt Amb. loqui
tur ſup Lucã. ſz ad domeſticos
¶ Cur aũt mulieres pre ceteris
ſumpte ſunt ad ꝓhibendũ teſti/
moniũ reſurrectiõis xpi. plures
a doc. pſuaſiões ponunt. quarũ
aliq̃s tangit ſanct⁹ Tho. in. 3. p.
q. 51. arti. j. ſcz vt mulier que pri
mo nunciuz mortis ad homines
attulit. prima etiã vitã reſurgen
tis chriſti in gl'ia denunciaret ꝑ
qđ honor delatus eſt ſexui illi. ꝛ
ne deſperet ex pctõ primo. vñ di/
cit Cirillus. Femina que quodã
mõ fuit mortis miniſtra. venerã
de reſurrectiõis miſteriũ. primo
ꝑcipit et nũciat. Adeptũ eſt g̊ fe/
mineum genus. ꝛ ignominie ab/
ſolutionem ꝛ maledictiõis repu
diũ. Et ſcđo hoc factũ eſt. qua/
tinus ꝑ hoc oſtendat ꝙ q̃tũ ad
ſtatũ glorie ꝑtinet. nullũ detri/

mentũ patiet̃ feminiꝰ ſexꝰ. Sed
ſi maiori corã deo feruet carita-
te maiorẽ habebit gloriaꝫ ex dei
viſiõe. ꝑ h̃ enĩ mulieres que dñm
ardentiꝰ amauerũt (ita ꝙ diſci-
pulis recedentibꝫ. ipſe a ſepulcro
nõ receſſerũt) meruerũt dñm re
ſurgentẽ pͥmo videre. Et h̃ inuit
Apl's Gal'. 3. Nõ ẽ maſculus ne
qꝫ femĩa ⁊c̃. ſed magꝫ diligẽti in
via. maior debet̃ gl'ia in patria.

¶ Tercio teſtimoniũ habuit a
diſcipulis. alterutrũ reſurrectio
ni xp̃i teſtimoniũ ꝓhibentibꝫ vt
ptꝫ de trãſeuntibꝫ ĩ emaus Luc̃.
vlti. Itẽ Ioh̃. 20. teſtificati ſunt
thome abſenti. Deniqꝫ vt Actꝫ.
teſtat̃ hiſtoria ⁊ p̃ſertim Actꝫ. 4.
virtute magna reddebãt apl'i te
ſtimonium reſurrectiõis ieſu xp̃i
dñi nr̃i. Itẽ Actꝫ. 10. Inquit pe-
trus cornelio. ⁊ hijs q̇ cũ eo erãt.
Nos teſtes ſumus oĩm q̃ fecit ie
ſus ⁊c̃. et ſequit̃ hũc deꝰ ſuſcita-
uit tercia die. ⁊ dedit eũ manife-
ſtum fieri. nõ oĩ ppl'o. ſed teſti
bus p̄ordinatis a deo. nob̃ q̇ mã
ducauĩmꝰ ⁊c̃. Iſtud teſtimoniũ
efficax fuit. qꝛ verbis et factꝫ. ⁊ ſi
gnis. ac portẽtis roboratũ. ſubſe
quente morte. quã ꝓ xp̃o in teſti
moniũ fidei ꝓtulerũt. Cuiꝰ teſti
monij efficacia etiaꝫ ex hoc ſumi
põt. qꝛ licet eſſent hoĩes ydeote.
paupes ⁊ ignobiles. ⁊ ẜm huma
nam ſapientiã ſtulti reputati. ni
hilominꝰ articulũ de reſurrecti-
one ediderũt. ⁊ toti mũdo ꝓmul
garũt ac perſuaſerũt. de q̃ pulcre
ſcribit beatꝰ Augꝰ. li. 22. d̃ ciui.
dei ca. 5. Que oĩa hic decidere
breuitas vetat. Sic ḡ habet̃ ho
minũ teſtimoniũ duplex. ſcꝫ con
reſurgentiũ cũ xp̃o ⁊ nõ cõreſur-
gentiũ. ⁊ illoꝝ quidẽ fuere femĩe
ſancte. Alij diſcipuli ⁊ apl'i dñi.

h ¶ Teſtimoniũ. 4. de reſurre
ctione xp̃i eſt ſcripture teſtifica-
tio quã hoĩes ſpũ dei inſpirati
locuti ſunt. Cuiꝰ maxima eſt au
ctoritas. Ita vt eccleſia canat in
ſymbolo niceno. et reſurrexit ter
cia die ẜm ſcripturas de auctori
tate ſcp̃ture canonice a ſpũ ſctõ
allate et inſpirate alibi videndũ
Unde Luc̃. vlti. dixit ſaluator.
Neceſſe eſt impleri oĩa q̃ ſcripta
ſunt in lege moyſi et prophetis ⁊
pſalmis d̃ me. Et aperuit eis ſen
ſum vt intelligerẽt ſcripturas q̃
de eiꝰ paſſiõe erãt ⁊ reſurrectiõe
Sicut ⁊ priꝰ interp̃tabat̃ eunti
bus in emaus omnes ſcripturas
que de ip̃o erãt. incipiens a moy
ſe ⁊ omnibꝫ ꝓphetis. ¶ Sꝫ que
fuerũt ſcp̃ture ve. teſt. q̃s interp̃
tabat̃ xp̃s diſcipulis. Dicit hein
ricꝰ de haſſia ꝙ ad minꝰ fuert il
le ſcp̃ture. q̃s ſparſim apl'i ⁊ euã-
geliſte in ſuis ſcriptis ex ve. te. al
legarũt. quaꝝ ſcripturaꝝ aptio
pͥmo facta eſt ꝑ xp̃m q̇ hꝫ clauez
dauid ⁊c̃. ¶ Apuit aũt xp̃s ſcri
pturas q̃ de ip̃o erãt quadrupli
citer. pͥmo agendo ⁊ paciẽdo oĩa
que in ſcp̃turis p̄dicta vel figu-
rata erãt de ip̃o. Quia de facili
poſt facta. fit applicatio figura-

rum ad figurata. Scđo ore pro
prio ſcṗturas diſcipulis exponē
do. de quo Luc. vlt. legit̄. tercio
ꝑ miſſionē ſpūſſancti ipos diſci⸗
pulos ꝓ ſcripturaꝝ intellectu ex
tenſiꝰ ⁊ plenius erudiendo. q̄rto
ſuſcitando doctores qui eas vl⸗
timata declaratione elucidarēt
non ſolum hiſtorice ⁊ allegorice.
quō ꝑ xp̄m apte fuerūt a ṗncipio
ſed etiā anagogice ⁊ tropologice
¶ Poſſunt tn̄ hic exemplariter
alique figure ⁊ ſcṗture poni. Fi⸗
gurata ſiquidem eſt dn̄i reſurre
ctio in facto ſampſonis ſm̄ Hie
ronimū q̇ obſeſſus a philiſtijm ī
ciuitate gazan. cum dormiuiſſet
vſq̧ ad mediū noctis. inde ꝯſur
gens apprehēdit ambas portas
cum poſtibus ſuis ⁊ portauit ad
verticē mōtis que reſpicit ebron
Judic. 14. hanc figuram ponit
Grego. omel. 21. prope finē et no
ſtro ꝓpoſito applicat. Expreſſiꝰ
aūt figurata fuit xp̄i reſurrectio
ī facto Jone. ſic dn̄s ipē expone
re dignatꝰ ē Matth. 12. di. Si
cut fuit Jonas in ventre ceti tri
bus diebus ⁊ trib noctibꝰ. Jta
erit filius homis in corde terre.
tribus diebꝰ et tribus noctibus
ꝑ ſynodochen. cuiꝰ expoſitio in⸗
fra tanget̄ in dubiolo ſermonis
preſentis. Scripturā deniq̧ il⸗
lam Ps̄. 15. adducit pe. Act. 2.
Caro mea requieſcet in ſpe. qm̄
nō delinques aīam meā in infer
no. nec dabis ſanctū tuū videre
corruptionez. Et late h̄ ꝓbat de
xp̄o. nō de dauid. Jtē de reſurre
ctiōe eſt totꝰ ps̄. 29. vbi int̄ alia
dr̄. Dn̄e eduxiſti ab inferno aīaʒ
meā. Et ſequit̄. ad veſpeꝝ demo
rabit̄ fletꝰ ⁊ ad matutinū leticia
Sequit̄. Que vtilitas ī ſangui
ne meo dū deſcēdo in corruptio
nē. Jtē Cōuertiſti plāctū meū i
gaudiū mihi. Cōcidiſti ſaccū me
um ⁊ circūdediſti me leticia. Jtē
ps̄. 3. Ego dormiui ⁊ ſoporatus
ſū ⁊ exurrexi. Jtē Job. 19. Scio
ꝙ redēptor meꝰ viuit ⁊c. q̄ verba
pulcre exponit ad ꝓpoſitū Gre⸗
go. 14 moraliū. Innumera teſti⸗
monia ſcṗture ad h̄ allegari poſ⸗
ſent. ¶ Teſtimoniū q̇ntum
(ꝙ eſt efficaciſſimū) eſt teſtimo⸗
niū dei. Qui ſic an̄ paſſionē ſuā
oīa ꝑ eū pacienda ṗdixit. Jta et
reſurrectionē ſuā ac apparitionē
et ṗceſſionē in galilea. ꝓpter qđ
et angeli ad inducēda reſurrecti
onis fidē. verba xp̄i rememorati
fuerūt. et ea mulierib dixerīt ad
ſepulcrū. illis ipſis plus angeloꝝ
teſtimonio innitētib. Et ſic oīa
que de ſua paſſiōe ṗdixerat. ita
vt ṗdixit impleta ſunt. ꝑiformit̄
nihil heſitanduʒ eſt de ſua reſur
rectiōe. Jpſam deniq̧ iam factā
ꝓprio ore teſtificatꝰ ē. ⁊ miracul
ꝯfirmauit. ī captura piſciū Joh.
21. Suſtētatiōe petri. ne ī mari ī
qđ ſe miſit ṗcinctꝰ tūica abſorbe
ret̄. Jn ſua deniq̧ clara ⁊ omibꝰ
viſa aſcenſione. Jnnumera deni
q̧ ꝑ apoſtolos deus fecit miracu
la ad teſtimoniū reſurrectōis. ſic

clare patet in actibꝫ. Talia vtiqꝫ
que nõ niſi ꝑ deū fieri poſſunt. ſi
cut eſt reſuſcitatio mortuorū ad
vitā ꝑfectam ⁊c̄. Patet ergo ꝗꝫ effi-
cacibus teſtimonijs ſuā dn̄s no-
bis ꝓbauit reſurrectionē. K

¶ Secūdo ꝑncipaliter ꝓbauit et
oſtendit ſuam reſurrectionē ra-
tione multiplici ſumpta ꝑ experi
entiam. Ad hoc ẜo ꝙ aliq̄s vere
dicat̃ reſurrexiſſe tria ſunt neceſ
ſaria. ſcꝫ ꝙ vere fuerit mortuus.
ꝙ nunc ſit vere viuēs. Et ſit idē
numero nunc viuens ⁊ priꝰ mor-
tuus. ¶ Primū ſcꝫ ꝙ dn̄s fuerit
vere mortuꝰ pōt oſtendi triplici-
ter ſcꝫ euidentia facti. et teſtimo
nio duplici. amicoꝝ ⁊ inimicorū.

¶ Euidentia facti ſumi poterat
ex cordis lanceatione. Cor enim
eius fuit lācea militis tranſfixuꝫ
et vulneratū. ſed talis vulnera-
tio ⁊ cordis tranſfixio nullo mō
ſtare pōt cum vita. Cum ergo fu
it clauatus ⁊ lanceatꝰ et omī ſan
guine priuatus. vitam naturalit̃
habere nō potuit. Poteſt etiam
facti euidentia ſumi ex eiꝰ ſepul-
tura. Si enī vlla vite iudicia in
eo apparuiſſent. nullatenꝰ amici
eius eum ſepelijſſent. Jacuit aūt
ſepultus vſqꝫ in diem tertiuꝫ ad
ſenſum infra tangendū. ⁊ primū
tercio die reſurrexit. Quo tem-
pore tridui ſatis cōꝑiri poterat
mors eius. Et ſi diceret aliquis
ꝙ corpus eius fuerit furto abla-
tū. ſic ſuggerentibꝫ iudeis. cuſto
des pecunia corrupti dixerīt. Re
ſpōdet̃ ꝙ hoc nō ꝯcludit. ptꝫ tripli
citer. Nam quō veriſil'e eſt ꝙ tot
cuſtodes oēs dormiuiſſent. ma-
xime iam illuceſcēte tercia die. in
qua p̄dixit ſe reſurrecturum. ſic
pilato ipſi iudei teſtificati ſunt.
Matth. 27. Quō etiā tantū la
pidē ꝙ ſcꝫ Mar. ait ꝙ erat magnꝰ
valde amouiſſe potuiſſent. clau-
ſuras munimenta ⁊ ſigilla effre-
giſſe. ſine excitāte fragore. Quō
deniqꝫ corpus diſſuiſſent. ac di-
ſtincte ſudariū qđ fuerat ſuꝑ ca
put eius inuolutū in vnū locū. et
lintheamina in alio loco ſeorſuꝫ
poſuiſſent. prout ea poſita fuiſſe
teſtat̃ Joh. ca. 20. Nō enī furan
tes tantaꝫ morā feciſſent. maxie
ꝓpter cuſtodū horribilē p̄ſentiā
ſed magis corpꝰ inuolutū cū ſin-
done aſportaſſent. Quō demuꝫ
mendaciſſimi cuſtodes ſcire po-
terāt. qꝛ eis dormientibus. diſci
puli corpus dn̄i furati ſunt de ſe
pulcro. Si dormierunt. vn̄ no-
uerunt que dixerūt. Si nō dor-
mierūt. cur furātes nō tenuerūt.
vere defecerūt ſcrutantes ſcruti
nio vt vult ꝓpha ⁊ Augꝰ. Sic ergo
ptꝫ facti euidentia ex eiꝰ lancea-
tiōe ⁊ ſepultura triduana. ¶ Te
ſtimoniū duplex ſil'r fecit ſuffici
enter fidē facti. Primū fuit ami
corū eum ſepelientiū Nicodemi
ſcꝫ ⁊ ioſeph. Hij enī omni diligē
tia corpꝰ tractabant. aromatibꝫ
condiendo. ⁊ cū ipſi fuerūt diſci
puli dn̄i. licet occulti. ꝓpter me-
tū iudeoꝝ. vt dicit Joh. Nulla-

tenus eum ſepeliiſſent. ſi mortuū
non inueniſſent. Scđm fuit ini
micoꝝ ſeuientiū ⁊ auidiſſime eiꝰ
mortē ſitientiū ac reſurrectiōem
timētiū. hij etēm nullatenꝰ ꝑmi
ſiſſent eum de cruce deponi. aut
in ſepulturam preparí. niſi clare
vidiſſent eū mortuū. Hinc ⁊ mor
tem eius pilato teſtati ſunt dicē
tes. Dñe recordati ſumꝰ. ꝗ ſedu
ctor ille ⁊c̄. Ut itaqꝫ omi populo
euidens fieret xp̄i mors. etiā ſe
peliri voluit. ¶ Habuit ergo eiꝰ
mors teſtimoniū triplex aut qua
druplex. ſcꝫ facti euidētiā. Ami
coꝝ eum ſepelientiū diligentiā.
Inimicoꝝ ſeuiciā. ⁊ ſepulture cō
ſummatōem. quibus ſufficiēter
oſtendi poterat ꝗ fuerit ꝟe mor
tuus. L ¶ Scđm qđ requiri
tur ad reſurrectōis oſtenſiōꝫ eſt
vera vite oſtenſio. Oſtendit aūt
dñs euidentibꝰ ⁊ multiſ argumē
tis ſe eſſe veꝝ et viuentē hominē
poſt reſurrectōeꝫ. Primū ex ꝑte
corꝑis. habuit em̄ corpꝰ veꝝ non
fantaſticū. Solidū nō aereum.
quod oſtendit ſenſu viſus et ta
ctus quibꝰ minꝰ cōtingit decipi
vñ Luc̄. vl. palpate et videte qꝛ
ſpūs carnem et oſſa nō habet ſic̄
me videtis hr̄e. Et thome ait.
Infer digitū tuū huc ⁊ vide ma
nus meas. Et affer manū tuam
et mitte in latus meū ⁊c̄. Joh. 20
Jdō iohēs in p̄ma canonica ſua
volens teſtimoniū ꝑhibere inq̄t
Qđ vidimꝰ oculis noſtris. qđ ꝑ
ſpeximꝰ. ⁊ manꝰ nr̄e ꝯtrectauert
de verbo vite. teſtamur ⁊ annun
ciamus vobis. Scđo ex ꝑte
aīe que eſt vita hoīs. Animā ꝟo
ſe habuiſſe oſtendit p̄mo ꝑ opa
vite vegetatiue ſeu nutritiue. Co
medit em̄ et bibit cū diſcipulis
vt habēt Mar. Lu. ⁊ Joh. ⁊ pe
trus Act. x. ¶ Scđo ꝑ opa vite
ſenſitiue qꝛ vidit diſcipulos ſu
os. Eos ſalutauit. Ad interroga
ta rn̄dit. Et eoſdem audiuit ptꝫ
ex euāgelijs. ¶ Tercio ꝑ opa vi
te intellectiue in eo ꝗ cū diſcipu
lis loquebat̄. et eis ſcp̄turas ape
ruit Luc̄. vltio. ꝑ que ſufficiēter
oſtendere potuit ſe eſſe viuentē.
☞ ¶ M Terciū qđ requiri
tur ad reſurrectōꝭ oſtenſionē eſt
ꝗ viuens ſit idē nūero cū eo qui
mortuꝰ fuit. Et hoc dñs tripl̄r
ꝓbauit. Primo ex ꝑte corꝑis.
quod poſt reſurrectionem fuit
eiuſdē ſtature. coloris. figure ⁊c̄
vt p̄us eū viderant. cum in vita
iſta cū eis eſſet. licet a p̄nº ex cer
tis cauſis. nunc ortulanꝰ. nunc
ꝑegrinus (cū oculi eoꝝ teneban
tur ne eū agnoſcerent) viſus fue
rit. Item clarꝰ ex oſtenſiōe cica
tricū in manibꝰ. in pedibꝰ. in la
tere. quoꝝ in cruce ipſis videnti
bus vulnera ſuſcepit. vñ Lu. vl.
Videte manꝰ meas et pedes me
os. qꝛ ego ipſe ſum. ¶ Scđo ex
ꝑte anime. qꝛ que p̄us diſſeruit
cū eis de ſcripturis ⁊c̄. iam in re
miniſcētia habuit ⁊ in memoriā
reduxit. vñ Lu. vlt. hec ſunt ver
ba que locutꝰ ſum vobis. cū ad

huc eſſem vobiſcum. ſcꝫ in corꝑe
mortali. Tali em̄ ſigno homies
dudū ſibi abſentes. ⁊ iam extra
mutuā noticiā ꝯſtituti ſe ſolent
iterꝝ noſcere. Oſtendit deniqꝫ ⁊
hoc ſpeciali ſigno ſe eundē eſſe ꝗ
et deū ſe ꝓbauit. qꝛ occulta cor/
diū nouit vnde cōturbatis illis
⁊ exiſtimātibꝰ ſe ſpm̄ videre. nec
tn̄ dicentibꝰ ait. Quid turbati
eſtis ⁊ cogitatōes aſcendunt in
corda vr̄a videte manꝰ meas ⁊c̄.
qꝛ ſpūs carnē et oſſa nō habent
Luc. vlt. Sic octaua die reſur/
rectōis. p̄ſente thoma dixit tho
me. Infer digitū tuū huc. quaſi
p̄ſens fuiſſet dum dixerat diſci
pulis. Niſi videro ī manibꝰ eiꝰ
fixuras clauoꝝ ⁊c̄. Nō credam
Sic tandē ad ea oꝑa que prius
miſit. ſcꝫ ad p̄dicādū baptiſan/
dū. dato ꝑ̇us ſpūſancto Mat.
vlti. ⁊ Joh. 20. ¶ Tercio ex ꝑte
vtriuſqꝫ qꝛ ſimiles geſtꝰ et oꝑa
exercuit vt ꝑ̇us. vt ꝑtꝫ de fracti
one panis qua cognouerūt eum
diſcipuli euntes in emaus Sic
ex qualitate vocis cognitꝰ eſt a
maria magdalena. Sic em̄ per
vocis auditōem cōtingit qnqꝫ
aliquē indiuidualiter noſci nō
viſum. Aut in aliena ſpē viſum.
ſic olim Iſaac (cum caligauerūt
oculi eius) Ait. vox quidē vox
iacob. Manꝰ au tem eſau ſunt.
Gen̄. 28. Sic ouicula inter mil
le oues. matrem ſuam ex balatu
audito ꝯgnoſcit. N ¶ Ex
his ꝑatꝫ breuiter. ꝙ oībus mōis
quibꝰ ꝑ naturā noſci poteſt ali
quis ad horam ſe abſentans ⁊
rediens eſſe idē qui ꝑ̇us. hiis ſe
eundē eſſe ꝓbauit dn̄s diſcipu/
lis. Nec eſt alius mōꝰ quo id ꝓ
bari poſſit ꝑ naturā. hoc eſt na/
turalē cognitōeꝫ ab hiis q̇ tacti
ſunt. Vn̄ manifeſtū eſt. ꝙ omō
euidentie quo de re quacūqꝫ ſci
ri poteſt. qꝛ eſt eadē que ꝑ̇us fue
rat. cognitū eſt a diſcipulis. qꝛ
ille qui ipſis poſt triduum mor/
tis ieſu apparuit. fuit ieſus ꝑ̇us
mortuus ⁊ crucifixus Unde ea
dem euidentia qua iohes noue/
rat pendentē in cruce. fore illum
ſuꝑ cuiꝰ pectus reqeuit in cena.
nouit eum eſſe qui reſurrexit.
Patet itaqꝫ ꝙ diſcipuli eū quē
viderant poſt reſurrectōꝫ nō cre
diderūt eſſe ieſum. ſed ſciuerūt
euidēter Extendendo nomē ſci
entie ad noticiā euidentē ſingu
larium. hinc Joh. vl. dꝛ Nemo
audebat diſcumbentiū interro
gare. tu quis es. ſciētes. qꝛ dn̄s
eſt. Crediderunt aūt eundē eſſe
deum. Et hoc eſt de intentione
beati Grego. in omelia. octaue
paſche. hoīem inquit vidit tho
mas. Deum eſſe credidit Cōcor
dat ſco. li. 3. diſ. 23. in ſolutione
rationū ꝑ̇ncipaliū. D ¶ Sꝫ
di. aliquis. Non cognouerunt
euidenter que dicta ſunt Pote
rant em̄ ſic cognoſcen do decipi
quia omia que dicta ſunt. Po/
tuiſſēt facta fuiſſe per angelum
in aſſumpto corꝑe. ſaltē quantū

ad appentiam. Poſſunt enim
aſſumere corpa palpabilia. imo
mortuoꝝ cadauera. Sicut de
incubis et ſuccubis doctores di
cunt Et de ceteris ſatis patz ex
facto angeli thobie. ☞ ¶ Pro
ſolutione ſupponendũ ex meta-
phiſica Areſtotelis. ꝙ ad ſcien-
tiam naturaliter adquiribilem
ex ꝑncipijs notis ꝑ expientiam.
non requiritur euidẽtia ſumma
que excludat ſimpliciter omnez
deceptõem ꝑ quãcunqꝫ potenti-
am poſſibilem. Alioquin nulla
ꝓpoſitio ꝑ expientiam poterit
eſſe nota. Nec ſic euidenter poſ
ſet ſciri. hunc ignem eſſe calidũ.
imo hoc viſum eſſe ignẽ. hoc vi-
ſum eſſe hoiem vl' azinum. quia
omis effectus quo hoc cognoſci
põt. etiam a ſolo deo miraculo-
ſe illis abſentibus cauſari poſſz
Nꝫ ſi fieret. aut deus ſic ꝓduce
ret. nihilominꝰ ſenſus et per ſen
ſum intellectus ſimiliter iudica
ret ſicut modo. Sꝫ ſufficit eui
dentia ac certitudo naturalis q̃
excludit oẽm deceptõem poſſibi
lem ꝑ naturã ⁊ eiꝰ cõem curſum
Et certũ eſt ꝙ illam habuerunt
apl'i de xp̃o reſurgente ¶ Nꝫ q̃ do
obijcitur de angelo aſſumente
corpꝰ. Dicit. etſ ſic apoſtoli deci
pi nõ poterãnt. ꝓ tanto quia an
gelus malus. multa per chriſtũ
acta. etiam in aſſumpto corpore
palpabili non potuiſſet. ſcilicet
per ianuas clauſas intrare. Nõ
enim per potentiam angeli poſ-
ſibilis eſt penetratio dimenſio-
num. Neqꝫ potuiſſet reuelaſſe
ſecreta cordium. et inflammare
corda eorum in ſcripture cogni-
tione Hec em̃ ſolius dei ſunt. q̃
non ↄmunicat iſta angelo malo
ad decipiẽdum. quia ſm Aug.
Deo auctore. nemo fit deterior.
Si vero fuiſſet angelus bonꝰ.
ille omnino decipere non potu-
iſſet. Nec mentiri. Ideoqꝫ nec
affirmaſſet ſe prius mortuum. et
iam ſe eſſe eundem numero et a
mortuis reſurrexiſſe. quẽadmo-
dum fecit chriſtus. ☞ ¶ Et ſi
forte diceretur. Angelus hoc di
xit in perſona chriſti. bene eſt. er
go verum fuit chriſtum reſurre-
xiſſe cum angelus bonus menti
ri non potuit. ☞ P ¶ Sic
ergo patuit que dicta ſunt breuiter
ſummando. ꝙ dominus octupli
ci ſigno ſuam probauit reſurre-
ctionem ſcilicet ꝑmo angelorum
ſecundo mortuorum qui cũ xp̃o
reſurrexerũt et apparuerũt mul
tis in ſancta ciuitate. Tercio ho
minum viuorum mulierum ⁊ vi
rorum. cuſtodum et diſcipulo-
rum nedum verbis. ſed proprij
ſanguinis effuſiõe. Quarto mi
raculorum exhibitione factoꝝ.
per angelos. per chriſtũ. per di-
ſcipulos. Quinto ſcripture pro
phetarum expoſitione. Sexto
Cogitationũ maĩfeſtatiõe Cor
diũ inflãmatõne in ſcripturarũ
expoſitõe. Dimenſionum pene-
tratiõe Secretoꝝ reuelatõe ⁊c̃.

Septimo ſanctiſpūs diſcipu-
lis miſſione in die penthecoſtes
Octauo Signoꝝ ⁊ multoꝝ effe
ctuū in corpe ꝓprio vt añ reſur-
rectōem manifeſtatōe ¶ Patet
etiā ꝙ ex his tanta euidentia na
turali (licet non ſumma) ꝓbata
eſt xp̄i reſurrectio. quāta ꝓbat᷑.
hunc ignē eſſe calidum Et hunc
viſum eſſe eundē poſt auerſionē
oculoꝝ q̄ ꝑus fuit ⁊c̄. Nihil em̄
appens per ſenſus eſt ſumme eui
dens eſſe id ⁊ tale. qđ ⁊ quale ap
paret Et licet forte aliq̄ ꝑticu
lares ꝓbatiōes ſine alijs ſole nō
fuiſſent ſufficiētes. omnes tñ ſil᷑
ſufficiētiſſime fuerūt ⁊ ſimplicit᷑
euidētes D ¶ Sed circa pre
dicta paucula inter multa poſ-
ſent moueri dubia Primū quō
tercia die reſurrexit. qui ꝑ vnā
ſolā diē ſcꝫ ſabbati in ſepulcro
iacuit. Nā ſexta paſſus eſt. et in
diluculo diei dn̄ice reſurrexit.
Dicendū ꝙ ſm btm̄ Aug. Dn̄s
quadraginta horis in ſepulcro
quieuit et mortu⁹ fuit. Expira-
uit em̄ circa horā nonam A qua
vſqꝫ ad noctē ꝯputātur q̄ttuor
hore. Quib⁹ additꝫ triginta ſex
horis ſequentꝫ noctis ſabbati. ⁊
noctis dn̄icalis in cui⁹ termino
dn̄s ſurrexit. reſultant quadra
ginta hore Nam ꝑuſqꝫ ad ſepul
crū veniſſent mulieres. iam dn̄s
ſurrexit Venerunt aūt vt iohēs
ait. Cum adhuc tenebre eſſent.
Matthe⁹ aūt. valde mane orto
iam ſole. Quos ꝯcordare videt᷑
lucas. valde inq̄t diluculo id eſt
in ꝑncipio diluculi. Diluculum
ſm hiero. mediū eſt inter noctis
tenebras ⁊ diei claritatē. ¶ Ve
nerunt itaqꝫ ſm Aug. in de ꝯſen
ſu euangeliſtaꝝ. cum iam ſol ſuo
vicino ortu. noſtꝝ emiſperiū illu
ſtrare incepat. q̄uis nō corpus
ſolis appuit. raris tenebris i ter
ra exiſtentib⁹ Sic ⁊ nos cū celū
albeſcit in aurora. Dicim⁹. q̄nqꝫ
ſolē ortū eſſe ac diē. q̄nqꝫ adhuc
noctem ⁊ tenebras. qꝛ mediū eſt
qđ ſepe vtriuſqꝫ nomen ꝑticipat
extremitatꝫ. ¶ Nunc aūt ſiue lo
quamur de die naturali ſiue ar-
tificiali. patet dn̄m tercia die re
ſurrexiſſe. Nam in fine diei arti
ficialis ſexte ferie mortuus eſt. ꝑ
integras duas noctes. et ſabba
tum intercipiens illas. in ꝑn° q̄ꝫ
diei tercie glorioſus reſurrexit.
Naturali quoqꝫ. qꝛ nox vſqꝫ ad
diluculū. quo dn̄i reſurrexio de
clarata eſt. ſm Aug. 4. de trini.
ad terciā ꝑtinet diem. qꝛ deus q̄
dixit de tenebris lucē clareſcere.
(vt ꝑ grām no. teſt. ⁊ ꝑticipatōꝫ
reſurrexionis xp̄i audirem⁹ illđ.
Ephe. 5. fuiſtis aliq̄n tenebre.
Nunc aūt lux in dn̄o) inſinuat
nobis quodāmodo ꝙ a nocte di
es ſumat initiū. Sicut em̄ ꝑmi
dies. ꝓpter futuꝝ hoīs lapſum
a luce in noctē Ita iſti ꝓpter ho
mis repatōnē a tenebris ad lucē
ꝯputant᷑. Et hoc figuratū eſt in
ſabbato iudeoꝝ. qđ incipit a ve
ſpera p̄cedentꝫ diei. ꝙ ſcꝫ futuꝝ

eſſet ſabbatū requietōis xp̄i in ſepulcro. Quaſi ſecutura ē octaua dies dn̄ice reſurrectōis. in q̄ dieꝝ ordo mutādus erat. vt nō ſicut ꝑus a luce ꝑncipiū ſumeret tenderetq; in tenebras. ſed a tenebris recedendo exordiū haberet. Proceſſumq; in lucē ſempiternā. vt vult Beda ¶ Nec vacat a miſterio. ꝙ vna die integra. duab⁹ ꝟo noctib⁹ mortu⁹ iacuit in tumulo. q2 ſm ſctm̄ Tho. vbi ſup. Xp̄c vna ſua morte corꝑali ſcʒ. q̄ lux fuit ꝑpter iuſticiā. duas nr̄as mortes deſtruxit q̄ ſūt tenebroſe ꝑpter ꝑctm̄. corꝑꝫ ſcʒ ⁊ aīe. vt vult Aug⁹. 8. de trini. Patet itaq;. qūo et quare dn̄s tercia die reſurexit R ¶ Secundū dubiū. Qūo dr̄ xp̄c p⁹ reſurrectōʒ comediſſe Rn̄det breuiter ſm Alex. de ales. ꝙ duplex eſt comeſtio ſcʒ indigentie ⁊ ptātis. Prima fit ꝑpter reſtaurationē deꝑditi. Scd̄a nō fit ad reſtauratōem ſʒ ad alicui⁹ rei oſtēſionē ex potentia ⁊ ptāte māducantis. Prima manducatio eſt corꝑm in hac vita. Scd̄a ē corꝑoꝝ glorioſoꝝ q̄ magis potētia ſunt nō glorioſ corꝑib⁹. Itaq; ꝙ corp⁹ glorioſum ſeu xp̄c in corpore glorioſo comedit. nō eſt neceſſitatꝫ ſʒ potētie. vt vult aug⁹ 22. de ciui. dei. Siq̇dem reſurrectio non eſt ꝑprie loq̄ndo nāe humane ſubālis mutatio. ita vt p⁹ reſurrectōeʒ ſit alteri⁹ nature ⁊ ſubē. q̄uis ſit alteri⁹ glorie. ita quoq; eſt dotib⁹ glorie ſublimatum. ꝙ nihil ꝟtutis naturalis ei deꝑijt. qn̄ eis vti ꝑt dū vult Nō vti dū nō vult. Nō ḡ aliq̇d ꝟtutis nālis perijt corꝑi glorioſo ꝑ glorie ſublimatōʒ Sʒ ꝙ vere comederit ꝑbat. q2 ꝑ potentiā aīe corpus viuificātꝫ. cibū foris ſumptū ⁊ maſticatū ad īteriora ꝑ os ⁊ artereas ſeu nāe vias traiecit. Hoc em̄ eſt ꝟe comedere ⁊ nihil aliud Alias q̄ vomeret cibū. nō vomeret comeſta Potuit q̄ʒ cibū hmōi ꝑ q̄s voluit ꝑtes emittere Aut in ſuū corpus licet glorioſum ↄuertere. ⁊ tūc cib⁹ aſſumpt⁹ ⁊ vnit⁹ corꝑi glorioſo ꝑticipauit gloriā corꝑis ſic cetere ei⁹ ꝑtes Potuit etiā ille cib⁹ ſimplicit̄ ānihilari vel in elemēta reſolui Nec reſiſtit factū raphaelis appent̄ comedētis. dū duceret thobiā in rages medoꝝ Qui ait. videbor q̇dem vobiſcū manducare ⁊ bibere. ſʒ ego cibo inuiſibili vtor ꝛc. Thob. vlt. vbi negat ſe comediſſe. ⁊ bn̄. q2 illa maſticatio non fuit ꝑ formā corꝑis aſſumpti. nec fuit traiectio ad ſtomachū q̇ ibi nō fuit Sʒ oīa illa facta fuerūt ꝑ angelū corꝑi aſſiſtentē ⁊ nō viuificantē Nō ḡ fictū fuit qd̄ ibi apꝑuit. fictū em̄ eſt qn̄ res apparet q̄ non eſt. Quidq̇d aūt in māducatōe raphaelis apꝑuit ita fuit in veritate. q2 cibus verus ꝑ ꝑtem corꝑis aſſumpti ori ſimilē. mouebatur ad interiora ⁊ hoc apꝑuit et

nihil aliõ ¶ Dubiũ terciũ
Cur ĩ aliena ſpẽ appuit. Rñdet
ppt miſteriũ. ſm Greg. vt talis
apperet foris. quales int⁹ fuere
qui cum viderunt Cur corpis
gloriam non oñdit Rñdetur qꝛ
videre nõ potuiſſent diſcipuli. ſi
cut et in transfiguratõe. ¶ Cur
euanuit. et nõ vt pus ↄtinue cõ-
uerſat⁹ eſt cum eis vſqꝫ ad aſcẽ
ſionem ſuam. Solutõ Quia ꝓ
bare debuit reſurrectõis verita
tem et qualitatẽ. Et ſic oñdere
alium ſtatum reſurgentiũ ac do
tes impaſſibilitatꝫ agilitatis et
ſubtilitatis ꝛc. Plura alia hic
moueri poſſẽt. ſꝫ hec dixiſſe ſuf-
ficiat circa articuli de reſurrecti
one dñi oſtenſionẽ ꝛc.

¶ Si placet alicui predi-
catori. Euangeliũ diei mi
ſtice et breuiter pro popu
lo exponere. ex ſequẽtib⁹
ſeſe (ſi indiget) poterit in-
formare Dicto itaqꝫ pri
mum euangelio ſic ſermo
nem abbreuiatum facere
poterit

¶ Euangeliũ ꝛc. Res ad
litam acta. ſignificat aliq̈d agen
dum. ſm Grego. in ome. Unde
a nobis querendus eſt domin⁹
et vngendus. Querend⁹ autem
ĩ ſepulcro. id eſt eucariſtie ſacra
mento. in quo latet chriſtus in-
uiſibilis ſed glorioſus qui in ſe
pulcro iacuit mortuus. Si ſic
diligẽter ⁊ amanter queſierim⁹
inueniemus eum.. non iam mor
tuum in ſepulcro. ſed viuum. ſꝫ
reſurrexiſſe. atqꝫ nos ſua virtu-
te reſuſcitantẽ ⁊ in ſe ipſo viuifi
cantem. ¶ Sunt autem in no-
bis tipica aromata vngenti. ac
emptionis precium. ſed ⁊ marie
ipſe vngentes. Marie ſunt
potentie tres ptis intellectiue. q̇
bus dominũ inueſtigare ipmqꝫ
inuenire poſſumus ac vngere.
Hee enim dei capaces ſunt. in q̇
bus ipſius imago ↄſiſtit. ¶ Un
genta ſunt opera bona ꝟtutum
deo placentia. ſanitatẽ eternam
p̄ſtantia. ⁊ prim edificãtia ⁊ qꝛ
vitam preſtãt. p̄cioſa ſunt. qꝛ lu
centia in manib⁹ noſtris. ad pa
tris glorificationem edificant.
Aromata ſunt. odorem ſuauiſſi
mũ diffundẽtia. Greg. in ome.
dicit odorem hui⁹ vngenti opi-
nionem fore bonoꝝ opm. ¶ Ue
rum quia opera virtutum mora
liũ vitam preſtare non poſſunt.
et ita precioſa non ſunt. Niſi ex
p̄cioſiſſimis radicibus theologi
calium virtutum oriantur. que
faciunt ipſa precioſa (Siqui-

dem. viuere caſte. diligere iuſti-
ciam. manſuetudinē. humilita-
tem. amplecti veritatem. ꝓpter
honeſtatem quam ratio natura
lis cognoſcit et dictat. ⁊ contra
ria odire. bonum quidem eſt. et
ſuaue. bene olens. ſed non pre-
cioſum. quia non ordinatur ad
finem beatitudis. que ſola me-
ritorum precium conſtituit cum
ipſa ſola ſit plenum et perfectuȝ
bonum) Oportet ipſa ꝑcio ha-
rum virtutum emere. quoniam
ex nobis opera virtuoſa(quati
nus ſint meritoria) habere non
poſſumus. Sed ex theologicis
virtutibus. quas per infuſionē
ſpiritusſancti. ꝑmo in baptiſma
te. Deiñ in penitentie ſacramē-
to percepimus. ea formare ⁊ pre
cioſas reddere. ¶ Sunt ergo
ipē virtutes theologice denarij
tres. quibus aromata compan-
tur. Fides ad intellectum perti
net Spes ad memoriam(ipam
etenim nutrit memoria benefi-
ciorum) Caritas ad affectum.
¶ Fides denarius eſt argenteꝰ.
quia quantum ad actum ſuum
qui eſt credere. ſonora predicati
one gignitur. ſm apoſtolum ad
Romanos. x. Fides ex auditu.
Auditus per verbum dei ⁊c̄.
Sequitur. In omnem terram
exiuit ſonus eorum. ⁊c̄. ¶ Ca
ritas aureus denarius eſt. quia
velut aurum durabile in proba
tione ignis. ita caritas non exci
dit in camino tribulationis pro
bata. ſed purgatur. ſed creſcit.
Multe enim aque caritatem ex
tinguere non poſſunt. In canti
cis canticoꝝ. ¶ Spes mixtus
eſt ex argento et auro. plus ha-
bens de argento. quia ex fide et
caritate oritur. magis tamen ex
fide conſtat. ꝓpter id deſperan
tibus per confirmationeȝ fidei
ſubueniendum eſt. vt vult Sco
tus. ☞ ¶ Si ergo intellectꝰ
noſter fidem infuſam expendit
in opus actualis credulitatis.
conſiderando fideliter. creden-
da. ſperanda. diligenda. et hec
credendo. quia a deo (veritate
eterna) reuelata. Iam ꝑma ma-
ria Magdalena. que interpre-
tatur illumiata et turrita vel de
fenſa(. Intellectus enim illumi
nationem capit. ex turre dauidi
ca. que eſt ſcriptura ſacra. ex ꝓ-
logo ſentētiaꝝ) emit ꝑ nummū
infuſe fidei aromata. meditati
onum credendorum ac diuino-
rum beneficiorum exhibitorum
pariter et promiſſorum. ☞
¶ Si memoria harum conſer-
uatrix. ſpem infuſam in feruo-
rem deſideriorum futurorum
bonorum. iam conſideratorum
accendit(quia a fideliſſimo d̄o
promiſſa.) Iam altera Maria
ſalome. id eſt amara. pacificans
(Memoria enim amaritudi-
nem temporalium conſolatio-
nū. per ſpem eternoꝝ attendens

pacificat) iam nũmo ſpei. emit
aromata ſanctiſſimorum deſi-
deriorum ignitorum Si affe
ctus per infuſam caritatẽ. ſe ad
omnium mandatorum dei ꝓm-
ptiſſimã obedientiam extendit.
quia a deo ſummo bono. bo-
no preceptore p̄cepta ſunt Jam
maria. tercia Jacobi. i. dña ſup
plantatrix (Affect⁹ em̃ qui eſt li
bera voluntas. ceteris potẽcijs.
dñatur. ⁊ ꝑ caritatẽ dei om̃ia vi
cia ſupplantat) nũmo caritatis
aureo. emit aromata ꝓmptiſſi-
me obedĩẽtie. p̄ceptoꝝ imo ⁊ ꝯſi
lioꝝ. tanq̃ȝ a dilectiſſimo ⁊ ſũmo
bono ordinatoꝝ. His aroma
tib⁹ ꝯficit ab aĩa fideli. vngẽtũ
miſticũ. ſuꝑ auꝝ et topaſion p̄ci-
oſum ⁊ odoriferꝝ q̃ aĩa ipſa effici
tur bon⁹ odor deo. 2. Coꝝ. 2. q̃
ſic ꝯfecto. ſi amãter ardẽter ⁊ de
ſiderãter q̃ritur in ſacr̃alib⁹ lati
bulis xp̄c. ꝓ nobis ꝑdẽ ſepult⁹.
Merebimur ꝑmo angeloꝝ ꝯſo
latõem. inſpiratõȝ. defenſiõem.
q̇bus pñie ac ſatiſfactõꝭ lapis. vi
teqȝ nouitas ſpũalis. nouit con
uerſis onerosa remouet. fitqȝ in
dies leue. q̇d ꝑmo graue videba
tur vt Bern̄. ait. Deinde dñm
ip̄m ꝓ̄e i ſacr̃o ſuſcipiẽtes. nõ iã
mortuũ ſȝ reſurrexiſſe in nob. ac
nos ſuſcitaſſe de pc̄ti morte ad
vitã gratie ſentiem⁹. Nos q̃ȝ pre
cedere in galileã. ac ſe nobꝭ ꝑ int
nas ꝯſolatões dulcedines ⁊ de-
fenſiões videndũ. oculo fidei et
intellect⁹ oñdet. ac nos ſibi vni-
et in ſeipſo viuificatos. de cete-
ro iã nõ morituros Amen.

In die paſche
Sermo. III. In
ordi. XXVII. A

Precedet vos in galileam ibi eũ videbitis. Matth. 16. Gaudiũ ineffabile
ſummãqȝ nobis exultatõȝ ſolẽ-
nitas attulit feſti ſummi. In q̃
ſaluator nr̃ poſt illa iudeoꝝ ſe-
uiſſima tormenta q̇bus in cruce
moriens mortẽ occidit. infernũ
momordit. ſtola imortalitatꝭ in
dut⁹. glorioſus aĩa ⁊ corꝑe reſur
rexit. ſua q̃ȝ reſurrectõe iocũdiſ
ſima. ſimilẽ nobis gloriã ꝑpetuo
poſſidendã preꝑauit. Reforma
bit corp⁹ hũilitatis nr̃e ꝯfigura
tum corꝑi claritatis ſue. inquit
apl's ad Phil. 3. De hoc quoqȝ
Greg. li. 14. mora. ait. Reſur-
rectiõem quã in ſe dñs oſtendit
Qñqȝ in nobis etiã factur⁹ eſt.
Reſurrectõȝ q̇ppe quã in ſe oñ
dit nobis repromiſit. q̃ ſui capi
tis gloriã ſequũtur membra Id
circo etem̃ redemptor nr̃ ſuſce-
pit mortem. ne mori timerem⁹.
oſtẽdit reſurrectõem. vt nos re-
ſurgere poſſe ꝯfidam⁹. Quis
rogo cariſſimi. non toto exulta-
ret aĩo. quẽ imortalitatis gloria
expectat. O ſolennitas glorioſa
O dies iocunda vere. in dieb⁹
anni tranſeũtib⁹ nõ ꝯputanda.

In menſib⁹ labentis tp̄is nō nu
meranda. Sed eternitatis euo
inſcribenda. ¶ Recte ſm̄ Greg
ome. 22. omniū feſtiuitatū feſti-
uitas hec eſt. qm̄ cetere tp̄alium
beneficioꝝ ſunt memorie. Hec
eternitatis gloriā nobis repro-
mittit. Non inter ſeptem dies
quibus vniuerſum tempus euo
luitur numerat. Sed poſt ſepti
mam diem prima. id eſt octaua
eternitatis eſt dies. qui expletā
ſeptem dierum viciſſitudinē ſe-
quitur nunq̄z finiendus. Mul
tiplici quidē ſacramēto. octaua
dies. poſtquā aliā ſcriptura nō
nominat reſurrectionis dies eſt
Nā et ſaluator noſter ſexta die
a ꝯditione paſſus eſt. ſabbato q̇
euit in ſepulcro. Et octauo id ē
hodie reſurrexit a morte nunq̄z
moritur⁹ Ome. 36. ſup ezechielē
Non ergo vna de ſeptem p̄ſentꝫ
miſerie eſt. ſed poſt hāc tranſmi
gratiōem future leticie. qm̄ et ſi
nobis in p̄ſenti gaudia quedam
cumulat. incōpabiliter tn̄ maio
ra in futuro p̄figurat. Ad que
non niſi poſt hoꝝ tranſmigrati-
onē licitum eſt puenire qđ redē-
ptor noſter in eo deſignat. q: re-
ſurgēs ex mortuis in galilea qđ
trāſmigratio ſonat ſe videndū.
quod totius beatitudinis eſt le
ticia repromittit. ſꝫ verba ab an
gelo miſſa apoſtolis. Precedet
vos in galileam. ibi eum vide-
bitis. ¶ Sed quia abſurdū eſt
tanta vel meditari vel eloq̇ gau
dia. corde meſto. ſicut e diuerſo
impiū eſt pacienti domino aſſi-
ſtere animo nō ꝯpaciente. gau-
dete inquit apoſtolus cum gau
dentibus. flete cum flentib⁹ idō
qꝫ exultatōem mentis. vox exp̄-
mat cantis. p impetranda grā
Criſt iſt erſtā. addito Aue ma.
☞ ¶ B Hodierna dies ſa-
cratiſſima fratres dilectiſſimi
tota deſiderabilis eſt. tota iocū
da. plena conſolatione. Quis
enim qualibꝫ deiectus triſticia.
tribulationibus. anguſtijs. ad
uerſitatibus cōuolutus. non re
ſpiret. dum memorie paſchalia
feſta imp̄mit. dum ſtatus illius
quē ſua reſurrectiōe redemptor
noſter hodierna die nobis pre-
parauit meminit. in quo finem
habere non dubitat omnem ad
uerſitatem. Initium autem ſine
termīo p̄fectam felicitatē? Si
enim cōſolabatur adhuc longe
futura patres ſanctos veterꝫ te
ſtamēti in tribulatione poſitos
quāto magis id facere preualet
iam exhibita? Nam beat⁹ Job
contra quē inimicus ſeuiēs cun
ctas tentationum machinas ere
xit. abſtulit ſubſtantiā. interfe-
cit filios. percuſſit corpus. in-
ſtigauit vxorem. amicos ad con
ſolationem adduxit. ſꝫ in aſpe-
ritatem increpatōnis excitauit.
qui eum iniuſtum. impium. pec-
catorē culparēt et idcirco a do-
mino totipliciter p̄cuſſum affir-
marent. Sed cōtra omnes ten

tationes ⁊ pericula ad huiꝰ diei
feſtiuitatē quā ꝓuidit ꝯſolatus
cucurrit dicens cap̄. j9. Scio ꝙ
redemptor meus viuit. redemp
tor ait non ꝯditor. vt eum denū
ciare inſinuet qui vt nos de cap
tiuitate redimeret. inter nos in
carnatus apparuit et ſua paſſio
ne nos a morte perpetua libera-
uit. De hoc itaqꝫ ait. Scio qđ
redemptor meus viuit. ac ſi aper
ta voce dicat. ſm Grego. j4.
moral'. §. 93. Infidelis quiſqꝫ
illum flagellatum. deriſum. pal
mis ceſum. corona ſpinea cora-
natum. ſputis illitum. crucifix-
um. mortuum nouerit. Ego il-
lum poſt mortem viuere certa fi
de credo. libera voce profiteor.
quia redemptor meus viuit. qui
inter impiorum manus occubu
it. ¶ Sed quid ſibi hec do-
mini reſurrectio contulerit ſub-
dit. et in nouiſſimo die ſurre-
cturus ſum et in carne mea vide
bo dominum ſaluatorem meū.
Exemplo enim monſtrauit in ſe
ipſo. quod promiſit nobꝫ in pre
mio vt ſicut ipſum reſurrexiſſe
fideles agnoſcerent. ita in ſe ip-
ſis in fine mundi reſurrectionis
premia ſperarent. Repoſita eſt
inquit hec ſpes mea in ſinu meo
Hec breuiter innuūt verba the
matis. Precedet vos in galile-
am. ⁊c. ¶ Deſignat
nanqꝫ ſtatus ad quem redemp-
tor noſter reſurrexit immutabi
litatem. et allatam nobis ſimi-
lis in corruptionis vtilitatem.
Primū tangitur cum dicitur.
Precedet vos in galileam. Se
cundum cum additur. Ibi eum
videbitis. Galilea quippe id ſo
nat quod paſcha. paſcha tranſi
tus. et galilea tranſmigratio fa
cta interp̄tatur. Saluator ete-
nim noſter reſurgens ex mortu-
is precedit in galileam. quoniā
vt ait Gregoriꝰ in omelia. a paſ
ſione ad reſurrectionē. a morte
ad vitam. a pena ad gloriam. a
corruptione ad incorruptōnem
tranſmigrauerat. Omnes quip
pe penales noſtros defectus aſ-
ſumpſit atqꝫ languores ac dolo
res carnis noſtre vere portauit
moriendo Cuius tamen omnes
moleſtias depoſuit reſurgendo
¶ Quadruplici enim moleſtia
et graui onere laborat caro no-
ſtra. Eſt enim ꝑmo corruptibile
et paſſibile cōtinue tendens ad
non eſſe. quod quaſi flos egredi
tur. et continue cōteritur. fugit
velut vmbra. et nunqꝫ in eodem
ſtatu ꝑmanet Job. j3. Eſt quo-
qꝫ ſecūdo groſſum et impedibi
le vt non poſſit que volet pene-
trare. Sed ab alio corpore an-
guſtiatur et ꝑmitur. Eſt tercio
tardum ⁊ fatigabile adeo vt di
cat Philo. Corpus qđ corrum-
pitur aggrauat animam. Sap̄.
.9. Eſt demum obſcurum et tur
pe. ita vt nedum ad protectionē

a frigoribus. ſed turpitudinis
operimẽtum. opus ſit veſtitu. vt
habetur Eccleſiaſtici. 29. ☞
¶ Hos defectus et chriſtus ꝑ
pter nos aſſumpſit. et in ſua paſ
ſione ſuſtinuit. Nam nudatus
eſt corpore. et ſputꝫ ac alapis tur
piter confuſus facie. Fatigatus
eſt ſub graui crucis onere. con⸗
quaſſatus eſt clauis corona et a
rundinis percuſſione. corruptũ
deniqꝫ diris vulneribus ⁊ ama
riſſima morte. ☞ ¶ D In
reſurrectione autem hec omnia
abiecit. Et corpus quidem. vt
Gregoriꝰ ait eiuſdem nature ſꝫ
alterius glorie reſumpſit. quia
eiuſdem ſubſtãtie ſꝫ dotibꝰ glo
rie adornatum. ☞ ¶ Impaſſi
bilitate que excludit anime ſepã
rationem et cuiuſlibet nociui q̄
lemcunqꝫ leſionem. Nam reſur
gens ex mortuis iam non mori⸗
tur. mors vltra illi non domina
bitur Roma. 6. Subtilitate ꝑ
quã a nullius corpis ſoliditate
impediri p̄t ſꝫ ſine cuiuſcũqꝫ im
peditõe que voluerit penetrare.
Agilitate qua ſic corpꝰ habilita
tur. vt vbicunqꝫ voluerit ſpũs.
ibi ſine fatigatione ꝓtinus erit
corpus. vt dicit Aug. Claritate
pulcerrimi ⁊ viuaciſſimi coloris
atqꝫ lucentiſſimi ſplendoris ſolis
fulgorem vincentis. ☞ ¶ E
Corpis impaſſibilitatem oſten
dit in ꝑfecta ſanatõne corpis ꝑ
paſſionem crudeliſſime. a verti⸗
ce capitis ad pedis plantam vul

nerati. Perfecte quidem ſana⸗
tum oſtendit. quia potens ad
omnes naturales operationes.
Unde cum diſcipulis ſtetit. am
bulauit. loquebatur. comedit. ⁊
vulnerum. Luce. vltio. plagas
ſine ſenſu doloris palpandas p̄⸗
buit. Palpate inquit et videte
quia ſpiritus carnem et oſſa nõ
habet. et Thome Infer digitos
tuos huc. ſcilicet in locum clauo
rum et manuꝫ tuam mitte in la⸗
tus meum. Quod et fecit nam
vt Leo ait. ſuffecit ſibi vidiſſe
quem viderat ad fidem ꝓpriam
ſed nobis operatus eſt vt tange
ret quem videbat ¶ Sed forte
diceres. quomõ Tho. ꝑte. 3. q.
54. arti. vltio. ſi fuit corpus in
corruptibile. poſt reſurrectionẽ
apparuit vulneratum. cum vul⸗
neratio ad corruptiõem ꝑtinet
et ad defectum. ¶ Sed dicen
dum ꝙ chriſtus reſurgens. cor⸗
poris ſui nedum cicatrices ſed
vulnera ſeruauit et vulnerum a⸗
perturas cum quadam continu
itatis ſolutione. Non tamen
vt dicit Be. ſuper Lucam. ex
aliqua impotentia curandi. ſed
ad ſingularem gloriam et prop⸗
ter ſpeciales quaſdam rationes
Ideo iſta vulnera non ad cor⸗
ruptõeꝫ ꝑtinẽt vel defectũ. Nã
vulnera ſine dolore ⁊ impotẽtia
q̄ ad defectũ ꝑtinẽt reſeruauit.
f Sunt ãt int̃ alias tres cãe ꝓ
pter q̃s inflicta in paſſione vul⸗
nera. in ſuo corpore glorificato

reſeruauit Prima ꝓpter gloriã
victorie chriſti. vñ ait Beda vbi
ſupra ꝙ cicatrices domin⁹ ſer-
uauit vt in perpetuum victorie
ſue circumferat triumphum.
Sicut miles milicie ſignũ. Vñ
Auguſtin⁹. 22. de ciuita. dei ait
Fortaſſis in iſto regno in corpo
ribus martir videbimus vul-
nerum cicatrices que ꝓ chriſti
nomine ꝑtulerunt. Non enim
deformitas in eis ſed dignitas
erit. et quedam quauis in cor-
pore non corporis ſed virtutum
pulcritudo fulgebit. Et dicit
Thomas. in. 3. ꝑte. q. 54. ar. 9.
ꝙ in illis locis vulnerum quidã
ſpecialis decor apparebit Et vt
idem dicit in quarto ſcripto di.
44. Vulnera iſta cicatrices xp̄i
et ſanctorum. ſigna erunt con-
ſtantiſſime virtutis qua paſſi
ſunt ꝓ iuſticia et fide. vt ex hoc
ipſis et alijs gaudium creſcat.
☞ ¶ Secundo ad confirman
dum corda diſcipulorum circa
fidem ſue reſurrectionis Unde
poſtq̄ʒ quinta vice hodierna die
viuus apparuit ait diſcipulis.
Pax vobis. quod cum dixiſſet.
oſtendit eis manus et latus Jo
hãnis. 20 ¶ Tercio vt in iudi
cio q̄ʒ iuſte damnentur reprobi.
ibidem anũnciet. De quo Aug⁹
in libro de ſimbolo. Sciebat
xp̄us inquit quare cicatrices in
ſuo corꝑe ſeruaret. ſicut enim de
monſtrauit thome non creden-
ti vt tãngeret et videret. ita ini-
micis etiam vulnera demonſtra
turus eſt ſua vt ꝯuincens eos ve
ritas dicat. Ecce hominem quẽ
crucifixiſtiſ videtis vulnera que
infixiſtis. agnoſcitis lat⁹ quod
pupugiſtis quod per vos et pro
pter vos apertum eſt. nec tamen
intrare voluiſtis. Congruum
quippe et decens eſt. vt homies
oculari intuitu cicatricum. ag-
noſcant iſtum eſſe ieſum filium
dei. quem apoſtoli predicabant
pro hominum ſalute incarnatũ
crucifixum. et nimia caritate ſic
vulneratũ. Et vt rebus loquẽti
bus iuſti agnoſcant. Non ex o-
peribus que fecerunt ipſi. ſed ex
ineffabili miſericordia dei ſe ad
gloriam aſſumendos. Et omẽs
ille rationes nõ ſolum ꝑſuadẽt
de quinqʒ vulneribus ſed om-
nibus eque paruis ſicͭ maiorib⁹
¶ Poteſt addi quarta ratio.
Ut eo ipſo erudiamur quod ſi-
cut redemptionis noſtre ſigna
ipſe in ſuo corpore indelibiliter
impreſſit. ita et nos paſſiõis ei⁹
beneficia ſine vlla obliuione cor
dibus noſtris infigamus Ad
quod etiam ꝑ ꝓphetam horta-
tur. Recordare paupertatis et
tranſgreſſionis mee ⁊ abſinthei
et fellis. Trenoꝝ. 3. Ob eandẽ
cauſam preſentibus paſchalib⁹
gaudijs frequẽtius commiſcet
eccleſia immo ſcriptura memo-
riam dominice paſſionis.

[D]E Subtilitatē aſſumpti
corpis declarat in eo ꝙ de ſepul
cro nullis effractꝫ ſigillis nec re
moto lapide reſurgens egreſſus
eſt. ⁊ freqnter ad diſciplos clau
ſis ianuis. vt Joh. memoratꝛ in
greſſus Deb' Bern̄ in ſ. de hac
ſolicitudine qui incipit vicit leo
git. Conſtat ꝓinde clauſo exiſſe
tumulo rediuiuū corpꝰ. qđ clau
ſo virginis vtero natum ꝓceſſit
in vitā. et ad diſcipulos clauſis
introiuit hoſtijs i ꝯclauū. Sꝫ
eſt locus vnde clauſis noluit exi
re ianuis. Carcer vtiq꞉ gehēna-
lis Confregit ſi quidez ferreos
vectes. repagula vniuerſa ꝯtri-
uit vt liber ſuos educeret. quos
de manu redemerat inimici.

[A]Agilitatē xp̄o demōſtrat in eo
ꝙ cum voluit ſubito apparuit.
ſubito ⁊ diſparuit diſcipulis q̇-
bus ſe viuū in multis ꝓbauit ar
gumentis [D] Claritatē xp̄o
et ſplendorē ſue glorie infirmis
oculis cape nō valentibꝰ tꝑauit
de quo Augꝰ. ad oroſium dicit
Clarificata carne dn̄s ſurrexit
ſed noluit in ea clarificatōne di
ſcipl'is appere. q꞉ nō potuiſſent
corporeis oculis talē claritatem
ꝓſpicere Si em̄ anteq꞉ moreretꝛ
ꝓ nobis ⁊ reſurgeret qn̄ tranſfi
guratꝰ eſt in monte. diſcipuli eū
videri nō potuerūt. quāto magꝫ
clarificata carne dn̄i eum vide-
re nō potuerūt. Quē tn̄ carnis
ſplendorem fortaſſis non longe
a veritate eſt ſentire. ꝙ eiſdem a
longe monſtrauerit dum aſcen-
dens in celum eleuatꝰ ab oculis
eoꝝ a nube ſuſceptus. haud du
bium q̇n lucida diſtribuitur. vt
nubes illa. nō vapor aqueus. ſꝫ
ſplendor corpis ꝓpriꝰ. tanq꞉ nu
bes luciдiſſima. viſa a remotis
oculis intelligatꝛ ⁊c̄. [I]C De
his ſū̄matim d't quidā. Nimiū
felix illa dies que amplius de ſe
pulcro radiauit q꞉ de ſole reful-
ſit. qn̄ xp̄c ſol verus. ab inferis.
emergens illuxit. Quādo ſtella
matutina de cubili ſepulcri ſui
exilijt. qn̄ caro humana que in
adam ꝑ peccatū defloruit i xp̄o
omniū virtutū floribꝰ immuni-
tate peccati floruit. Cum ex ma-
ria ſemꝑ xꝑgine tanq꞉ pulcerrimi
floris ſingulare decus emicuit.
Et in qua carne ꝯuerſando iter
homīes. et oꝑando nr̄am ſalutē
ꝑ miracula ⁊ p̄dicatōem ſuā. tā
q꞉ bona arbor multiplicē fructū
ꝓtulit. ⁊ in morte pridie ſucciſa
aruit. hodie refloruit. cū reſur-
gendo de terre inferioribus. in
ethereas naturas dotum glorie
mirabili decore ꝓrupit. et i mor
tali ſtipite vt lignuz vite ꝑpetue
ꝑdurabit. et qn̄ verꝰ ſol iuſticie.
quē ipſi iudei ſe extinxiſſe puta-
uerunt. ꝑ paſſionis ignominiā.
pulcrior ſurrexit de ſuo funere.
⁊ creuit nois ſui gloria ex morꝫ
victoria. ſicut ait apl's Phyl. 2.
Factus eſt obediens patri vſq꞉
ad mortē. mortē aūt crucis. ꝓpt
quod ⁊c̄. ⁊ ꝯfiteatur omis ligua

qꝛ dñs ieſus xp̃s in gl'a ẽ dei pr̃is
¶ Ecce vtcũqꝫ patuit qm̃ reſur
gẽs dñs in galileã pceſſit. dum
ab ignomia ad gloriã. a paſſiõe
ad gaudia. a tp̃alib⁹ ad ppetua
a mortalitate ad icorruptibilia
a t̃renis ad celeſtia. ab imis ad
ſũma. ɔmutatõe feliciſſima trãſ
migrauit. Quã reſurrectõ ꝫ glo
riã ⁊ nob pmiſit. ac infallibil'r
reddet. vt ibi eũ. ɔformati ſibi i
gl'ia videam⁹ ſi tñ dñi exẽ° acce
pto nr̃e ɔuerſiõꝫ itinere. ñ retro
cedam⁹. put ſcda thematis nr̃e
pticula deſignauit. Quã ſ'mõi
alteri reſuabo. Interim in dño
letemur. i azimis ſinceritatꝫ ⁊ ve
ritatꝫ epulãtes. fermentũ mali
cie et neq̃tie ſumope cauẽtes ⁊c̃.

☞ In die paſche Sermo IIII. in or. XXVIII. A

HEc eſt di
es quã fecit dñs
Ps. 117. Gloriam
hui⁹ ſolẽniſſime diei q̇ oĩm cele-
berrim⁹. ⁊ deuotiori colendus ẽ
gaudio. Nõ ortus ſolis (q̇ iterꝝ
occidit) ſꝫ ſolis iuſticie. xp̃i ieſu
occaſum neſciẽtꝫ illuſtrat. Non
eñ de celo ſꝫ inferno. Nõ de re
uolutõe luminarꝫ magni. ſed de
clauſtris ſepulcri Nõ de ſereno
etheree regiõꝫ. ſꝫ de penaꝝ tene-
bris pulcri⁹ eluceſſit. Hodie nã
qꝫ dñs vbiqꝫ triũphans de in-
ferni. tenebris. q̃s hoc triduo il
luiauerat. deuicto mortꝫ p̃ncipe
cũ ſctõꝝ patrũ p̄da carnẽ reſũp-
tur⁹ emerſit. Ipe eñ eſt fortior
ſupueniẽs q̇ forte armatũ vicit.
arma abſtulit ſpolia r̃duxit Lu
ki. Hodie dñs corruptibili veſte
mortalitatꝫ depoſita. imortali-
tatis ⁊ gl'ie hitu amict⁹. de clau
ſo monumẽti locello letior reſur
rexit. Cõcidiſti inq̇t ppha i ps.
ſaccum meũ ⁊c̃. Hodie ſolutis
pacꝫ nr̃e diſciplinis horribilib⁹
⁊ acerrimis. rediuiu⁹ ⁊ ipaſſibil'
appuit nunq̃ȝ moritur⁹. Ro. 6.
Vñ merito feſtiuitatũ oim. hec
dies dñi obtinet p̃ncipatũ. hic
Greg. ſic in ſacro eloq̊ ſcã ſcõꝝ
vel cantica canticoꝝ. p ſui mã-
gnitudĩe dicunt. ita hec pñs fe-
ſtiuitas. dici pt ſolẽnitas ſolẽni
tatũ. qm̃ oim maior eſt q̃ p anni
circulũ celebrant. ¶ In hac ſiq̇
dem. lapꝫ ille angularꝫ. xp̃c dñs
(quẽ p̄die edificãtes ſyon i ſan
guib⁹. põtifices videlicꝫ phari-
ſei ⁊ ſcribe reprobauerũt. corã pi
lato negãtes. In cruce blaſphe-
mãtes. In ſepulcro cuſtodiẽtes
fact⁹ eſt in caput anguli. oẽm ſo
liditatẽ fabrice eccleſie in ſe fun
dans) diuerſos pietes hoim et
angeloꝝ. gentiũ. ⁊ iudeoꝝ in ſue
reſurrectõis gl'ia copulauit. re-
ſurrectõe eñ ſua exaltat⁹. inotu
it mõo. demõib ⁊ angel'. vt i ei⁹
noĩe. omẽ genu curuaret celeſtiũ
terreſtrium ⁊ infernoꝝ. Phi. 2.
Hũiliat⁹ p̄dẽ paſſiõe. exaltat⁹ ẽ
hodierna reſurrectiõe ſingulari
opatõe pr̃is Nob admirabili ⁊
exultabili Nõ puidẽs ppha. ad
h⁹ diei gl'iam ſit ⁊ gaudia exhor
tãs ait. hec ẽ di. ⁊c̃. Exultẽ⁹ fo⁊

et letem̄ int⁹ coꝛdꝫ deuotõe xp̄m
reſurgentē adoꝛē⁹. foꝛſcanētes.
Criſt iſt. B Hec ē dies ⁊c̄.
In v̄bis iſtis. dieí pn̄tꝫ gl'ia de
claraẗ ex trib⁹. Ex imutabili ſta
bilitate. Hec ē dies Ex eminēti
ſingl'aritate. quā fecit dn̄s. Ex
ſpūalis gaudij iocūditate. exul-
tem⁹ ⁊ letemur i ea. In oīb⁹ his
dies hodierna oēs alios excellit
Primo in imutabili ſtabilitate
Ceteri oēs tranſeūt. ille ſolus i
etnū pſeuerat. Jō recte dr̄. Hec
eſt dies. Sol⁹ ille v̄e eſt. qꝛ imu
tabilis. qꝛ etern⁹. Sz d. qūo ē.
cui⁹ eſſe i ꝯtinuo deſinere ꝯſiſtit
Nō v̄e ſunt q̄ mutabilia ſūt. p
pter qd̄ Exo. 4. q̄ eſt miſit me. d̄
q̄ mgr̄ diſ. 8. p̄mi. Sola diuia
eēntia ſimpl'r v̄e ē. qꝛ iꝯmutabil'
ē. ⁊ ſine ſui mutatõe cūctas ꝯdi
dit nās. q̄ qꝛ ꝯmutabiles ſunt. ⁊
ſuū eē nō ſuāt. reſpectu incōmu
tabil' eē qdāmō nō ſūt. ſic reſpe-
ctu dieꝝ q̄ trāſeūt. reſpectu ei⁹ q̄
manet qdāmō nō ſunt Cū die
noīo. nō tp⁹ id qd̄ ſolis motõne
pn̄s ē pteritū vel futuꝝ intelligo
ſz quā ſigt ipenſi opis vl' bn̄ficij
claritatē Oēs anni dies. eiuſdē
tpis ⁊ mot⁹ ptes ſm id qd̄ ſunt.
eiuſdē ſūt dignitatꝫ. Sed ex re
bus in eis actꝫ ⁊ bn̄ficijs hūano
gn̄i exhibitꝫ eoꝝ dignitas eſtiaẗ
Ex eo itaq̄ʒ pn̄s ē dignioꝛ. qꝛ
cetoꝝ bn̄ficia tpalia fuer̄t iſti⁹
etnū Ntitas xp̄i magnū bn̄fici
ū. q̄ nr̄aʒ moꝛtalitatē aſſūpſit. ſz
trāſijt. ſanitates ipenſe mag̃ bn̄
ficia. ſz trāſiert iteꝝ moꝛtu⁹ eſt
lazar⁹ quē r̄ſuſcitauit dn̄s Ma
gnū bn̄ficiū paſſio q̄ d̄leuit pctā
ſed trāſijt Magnū moꝛs. q̄ de-
ſtruxit moꝛtē. ſz tranſijt. maxim
reſurꝛectō ad vitā imoꝛtalē hec
ſola manet i etnū illa q̄ſi media
Iſta oīm hoꝝ finis qd̄ declara
buiter E Sz dicꝫ q̄d nob̄ eſt
dn̄ica r̄ſur°. certe nāe nr̄e etna ⁊
btifica ſtabilitō. ad hāc ꝯſeq̄n-
dā cati ſum hāc p pctm̄ amiſi⁹
lauit nr̄a pctā xp̄i moꝛs ⁊ paſſio
r̄ſtituit btitudinē ei⁹ gl'ioſa r̄r°
Hic in pfatiõe caniẗ. Te q̄dē oī
tpe. ſz in h̄ potiſſimū ⁊c̄. Qui m.
n. mo. deſt. ⁊ vi. reſur. ppa. Ecce
i xp̄i reſurꝛectiõe hodierna. nr̄a
nā iā ſuā ꝯſecuta ē btitudinē. et
vltiatā in amiſſibilē pfectōꝫ Et
h̄ in x°. tanq̄ʒ in nr̄o capite. ꝯſeq
tur āt indubie in nob̄ ſingul' ei⁹
mēbꝛis. qꝛ caput ncc̄e ē mēbꝛa ſe
q̄nẗ. vn̄ q̄ ſuſcitauit ieſum ⁊ nos
cū ieſu ſuſcitabit. 2. Coꝛ. 3. hic
Sre. in o. Ex hac ſolēnitate exē
plū nob̄ datū ē reſurꝛectiōꝫ. ſpes
celeſtꝫ p̄rie apta ē. ⁊ facta iā pſū
ptibilis celeſtꝫ regni gl'ia. nā ⁊ p
illā electi (q̄ q̄uis in trāq̄llitatis
ſinu. tn̄ apd̄ iferni clauſtra tene
bāẗ) Ad paradiſi amena ſt̄ r̄ducti
Si dicꝫ h̄ etꝫ in triduo ꝯſecuti
ſū⁹. So° ſi q̄ ad aiam non tn̄ q̄
ad coꝛ⁹. qꝛ x⁹ p̄micie doꝛmiētiū
reſurꝛexit D Reſurꝛexit dn̄s
reſumēdo quā d̄poſuit hūanita
tē. nā ſepatõe aīe a coꝛpe moꝛtu⁹
ē hō x⁹. q̄ ſepatõe ita hūanitatē

depoſuit. vt non eſſet homo in
triduo. vtriuſq₃ tamen (corpis
⁊ anime) vnionẽ cum deitate in
verbo non ſoluit. ¶ Vñ ⁊ ſi xp̄c
nõ fuit hõ in mortis triduo. q₂
vere mortuus. Manſit tñ xp̄c
q₂ manſit vnio carnis et anĩe cũ
verbo. ꝓpter qđ xp̄c in inferno.
xp̄c in ſepulcro. ſ₃ neq₃ ĩ inferno
neq₃ ĩ ſepulcro fuit hõ. ¶ Nec
obſtat verbũ Damaſceni. quod
aſſumpſit nõ dereliquit. Intelli
gendũ em̄ eſt quantũ ad huma-
nitatis ꝑtes integrales reunien
das vel nõ depoſuit humanita
tẽ manentẽ quã reliquit. Sco.
diſ. 22. li. 3. E ¶ Reſumendo
ḡ qđ depoſuit reſurrexit. Glori
enť hodie fideles. plaudite ma-
nibus omẽs gẽtes. q₂ rex noſter
xp̄c. poſt ligni penalẽ victoriam
quã victus carne virtute factus
eſt victor Vicit. In celo olim
ſpm̄ apoſtatam. In crucis pati-
bulo. blaſphemantẽ iudeũ. In
ſepulcro carnis corruptõem In
inferno tenebraꝝ pͥncipem In
omibus victor triũphauit cum
glorioſus corpe et anĩa. victor ꝑ
petu⁹ hodierna die de ſepulcro
reſurrexit. F ¶ Sed nunc ca
riſſimi ꝯſiderate (ſi tñ capere pote
ſtis) quantũ nobis ꝯtulit ſacro
ſancta xp̄i reſurrectio. Contulit
aĩe ꝑfectam libertatẽ. corpi ꝑfe
ctam ſanitatẽ. Longe pulcri⁹
reformata eſt caro nr̄a q̄m olim
fuit in padiſo condita. quia ibi
mortalis ⁊ ſi nõ mortua. elemẽť

ſubiecta. inedia ꝯſumpta. Jđo
indiguit loco ꝑpato. cibo reſtau
ratiuo. ligno vite virtuť reform-
matio. Sco. in. 20. diſ. 19. Nõ
ſic caro xp̄i hodie glĩficata cui
ꝯformabiť et noſtra. Hec em̄ ꝑ
dotes glorie facta eſt. immorta
lis. ſubtilis. agilis. clara vt ſer-
mone p̄cedenti patuit hinc pro
ſua ꝯſeruatõe neq₃ loco indiget
neq₃ cibo. ¶ Totus ei mund⁹
padiſus eſt. vt nec elem̄ta. neci
fern⁹ ipſe p̄ualere poſſit. ¶ Ho-
die ergo gleba iſta de terra for-
mata. cui dixit olim dñs. terra
es et in terram ibis. Stabilita
eſt ſuꝑ celoꝝ ſtabilitatẽ et clari-
tatem exaltata. ¶ Vñ ꝯſidera-
te quantas iocũdiſſimas gr̄as.
in hac feſtiuitate tenemur dñi
ce reſurrectõi etiã carnales. per
quã ſic refloruit caro nr̄a. longe
facta ab hoc magno clamore ꝓ-
phetico Jſa. Omis caro fenũ.
⁊ omis gloria ei⁹ quaſi flos agri
Exiccatũ eſt fenũ ⁊ cecidit flos.
c. 40. ¶ Sed ecce ſuꝑ oẽm mu-
tabiliũ regionẽ (etiã celũ ipm)
ſtabilita in omi poſſibili gloria
et honore ⁊ vltimata ꝑfectõe ſi-
ne mutabilitate collocata ꝯſiſtit
Jtaq₃ hec dies. vere ẽ dies quã
fecit dñs. eternus. imutabilis.
vnus. ſine fine manſur⁹. ¶ S₃
ſi tanta ꝯtulit reſurrectio corpi.
parti min⁹ nobili. vt ſmone pce
dente de dotib⁹ patuit. quantũ
ꝯtulit aĩe nr̄e q̄ dignior eſt corpe
De hoc ſmone diei craſtine ⁊c.

¶ Feria ſcd̃a paſche pars
ſecunda ſermonis quarti

HEc eſt dies quã
fecit dñs vbi s.
S ¶ Laudem hui⁹
diei eximiã qua ce-
teris dieb⁹ p̄fertur
ꝓpheta ex autore eius metic̃ cũ
ait. Hec eſt dies quã fecit dñs.
Sed qũo hunc ſingulariter fe
ciſſe dr̃..qui a p̃ncipio temp⁹ cre
auit et dies omẽs fecit. Deniqꝫ
ſi temp⁹ eſt menſura motus. ſm
prius et poſteri⁹. 4. Phiſicoꝝ.
et dies ſolis motus diurnus ſb
polis mundi. ſicut ãnus motus
eiuſdẽ ꝓpri⁹ ſub polis zodiaci.
qũo hunc diẽ ſingl'ariter fecit.
qui ſoli motũ dedit? Niſi forte
filium diẽ dixeris. ex die patre.
ſm illꝰ ſimboli athanaſij. deũ
de deo. lumen de luĩe. et q̇d lux
niſi dies. ſm illud Geñ. j. Diui
ſit lucem ac tenebras. vocauitqꝫ
lucem diem. Et in pſ̃. 95. An-
nunciate de die in diẽ ſalutare
eius. de die pr̃e. in diem filium.
Sed hunc diẽ ⁊ lucẽ veriſſimã
pater genuit. nõ fecit Fili⁹ a pr̃e
ſolo eſt. nõ factus nec creat⁹ ſed
genitus. An ꝟo hunc ſcd̃m ho
minem factũ nõ dubitam⁹. ſm
illud Ro. j. Qui factus eſt ei ex
ſemine dauid ſm carnẽ. Et ſm
hanc dies eſt. qꝛ lux ſm illꝰ Jo.
8. Ego ſum lux mũdi Cuius et
nos filij ſum⁹. ſm illꝰ apl'i Uoſ
eſtis filij lucis ⁊ filij diei. haud
dubiũ q̇n xp̄i. Sed hunc diem.
xp̄m ſcꝫ ſm hominẽ. dñs hodie
nõ fecit. ſed magis in die tp̄alis
natiuitatis. Niſi dicere placue
rit. ꝙ pater dñs tunc fecit diem
ſub nubilo. lucẽ in lucerna. ⁊ q̈ſi
ſub modio quã ꝑ hodiernã re-
ſurrectõem exaltauit ac declara
uit. dum diſcuſſis mortalitatis
tenebris ꝺ ſepulcro in claritate
glorie ſuſcitatũ. toti fecit mõ
ſplẽdeſcere. Nouo g̃ mõ. hodie
filiũ ſm aſſumptã carnẽ dñs di
em fecit. cui nouã claritatẽ ꝑ do
tes gl'ie corꝑis ⁊ aĩe nunq̃ꝫ aufe
rendas ſtabiliuit. hac ꝑ h̄ diem
ſine nubilo gl'ioſũ. ſine defectu
clariſſimum ⁊ ſereniſſimũ fecit.
ſm quẽ intellectũ catholice cum
ꝓpheta letantes ⁊ exultãtes ca-
nimus. Hec eſt dies quam fecit
dñs addentes. Criſt iſt erſtãdẽ
cũ angelica ſalutatõe Aue ma.
D ¶ Referendo diẽ ad nr̃e ſa-
lutis opa. ſm ea q̄ dictã ſũt ſer.
heſterno. q̄ꝫuis dñs fecit quid
q̇d ſaluti nr̃e ꝯgruit. qui opat⁹
eſt ſalutẽ in medio terre. et vult
omnes homines ſaluos fieri. j.
Thio. 2. ⁊ alibi ait. Salus tua
ex me iſrael. Oſee. iꝫ. Hunc tñ
diẽ reſurrectiõis p̄ oĩbus feciſſe
dr̃. quẽ p̄ oĩbus fecit dñs. p̃nci-
paliter ⁊ ſingulariter ¶ Princi
paliter q̄m ꝑ opus reſurrectõis
ꝯſũmauit opus btĩtudinis qꝺ
in opibus oĩm ceteroꝝ dieꝝ fe-
ſtoꝝ finaliter ĩtẽdit tanq̃ꝫ op⁹
ꝑfectum. bonũ vniuerſale ⁊ ꝑpe

tuũ In hac ergo die, in chriſto.
beatitudo quo ad corp⁹ ⁊ aĩam
(que p̃us in ſola ſupiori anime
portiõe ſuſpendebať incluſa)p
fectiſſime quantũ ad omẽs vtri
uſq; potẽtias pfectiſſime eſt cõ
pleta. et in nobis ꝯplenda Que
nõ ptiale bonũ. ſed totũ eſt pfe⸗
ctum. ſm illud Boe. 3. de ꝯſol.
Btitudo eſt ſtatus oĩm bonoꝝ
aggregatõe pfectus. et ita in ſe
oĩa bona ꝯtinens. ad quẽ cetera
ſalutis opa ſingula referuntur.
¶ Audiſtis heri. ꝙ corpus pfe
cte reſtituit integritati. vt iam
nulli⁹ extrinſici egeat ſʒ ſibi ſuf⸗
ficiat. Non medicina vel cibo.
qꝛ ĩmortale et ĩpaſſibile Nõ ꝯti
nente loco qꝛ ſubtile Non vehi
culi adiutorio. qꝛ agile ⁊ infati⸗
gabile. Non mẽdicato ornatu.
qꝛ claꝝ et pulcerrimũ Ꝺeſi tã⸗
ta. reſurrectio tribuit corpi. pti
homis vtiq; viliori. quanta aie
Reuera oculus nõ vidit. auris
nõ audiuit nec in cor hoĩs aſcen
dit. quãtã prepauit dñs diligẽ⸗
tibus ſe Iſa. 4. j. Coꝝ. 2. pſtim
ſm aĩam. Reſtituit potencijs
aĩe. pfectã pacẽ. ablata omi ſen⸗
ſualitatꝭ rebelliõe ad rõʒ. imo ⁊
nccia miſteria Non iam intelle
ctus vt ſpeculeť. indiget fantaſ
matibus. ipſe intuitiue ⁊ ĩmedi
ate videt oĩa q̃ videre dʒ in ꝟbo
⁊ pñtia in genere ꝓpo Null⁹ er⸗
ror in rõne. nulla obliq̃tas in vo
lũtate. ibi ſunt oẽs docibiles di
nulla obliuio in memoria. tran
ſierunt tempalia. ſubſiſtũt eter⸗
na. ☞ ¶ Super hec omnia.
per lumen glorie pulcerrimũ ſpe⸗
culatur. per caritatem conſum⸗
matã bono ſummo fruitur. per
tentionem firmam non ſepara⸗
tur. per gaudium ineffabile in⸗
cõphenſibiliter delectatur. hoc
opus. hunc finem. dominus p̃n
cipaliter intendit in omibus no
ſtre ſalutis operibus. ad quod
cetera referuntur. Quare pſen⸗
tis diei opus recte domin⁹ pre
alijs omnibus principalr feciſſe
dicitur. ☞ I ¶ Fecit eti⸗
am hui⁹ diei opus ſingulariter
quoniam in ceteris donis et o⸗
peribus ſibi coopantes habuit
In iſto beatitudinis dono. ſo⸗
lus ſine adiutorio operatur. In
natiuitate coopantẽ habuit ma
trem. In p̃dicatõne diſcipulos
quos miſit binos ante faciẽ ſuã
in omnẽ locũ quo erat ventur⁹.
In miraculis fidem infirmoꝝ.
In petõrũ remiſſione bonũ li⸗
beri arbitrij motũ. In paſſione
tortores In btifica reſurrectõe
ſolus opatur. nedũ in reſuſcita
tõne corpm. qm̃ omnes q̇ in mo
numentꝭ ſunt. audiẽt vocẽ filij
dei. ⁊ pcedent in reſurrectiõem
Joh. 5. Sʒ etiã in actib⁹ btifi⸗
cis mentiũ. q̃s ſm multos ſolus
infundit. ita ꝙ reſpectu eoꝝ aĩa
ſe habet tm̃ paſſiue nõ actiue. p
pter nimiã eoꝝ pfectõʒ Vñ ſm
illos. lumẽ glorie qđ ſol⁹ infun
dit req̃ritur ad receptõem viſio

nis beatifice. nō ad ꝓductōem.
qꝺ̓ ſi non placet. nihilomiꝰ ipſe
ſe oſtendit qn̄ vult. ⁊ non videt
quando nō vult. vt vult Augꝰ.
¶ R Hec hodierni euangelij
hyſtoꝛia figurat. Nam ipſe a-
peruit ſenſum ſcripturaꝝ ꝙ ad
intellectum. Fregit panem quo
ad affectum Accendit ardoꝛem
quo ad memoꝛiā. hoc quantum
ad mentē. Quo ad coꝛpꝰ aūt
impaſſibilitatē in ꝑfecta coꝛpis
ſanatiōe. Claritatē in aſpectus
tranſfoꝛmatōne. Agilitatem in
ſubita apparitōe Subtilitatē
in infatigata ambulatōne quo
ad ſe ⁊ diſcipulos. Nam vt hy
ſtoꝛia euangelij dicit. duo ex di
ſcipulis ⁊c̄. Applica ſi placet to-
tam euāgelij hyſtoꝛiā ad ꝓpoſi
tum Amen

¶ In feſto aſcenſionis do mini. Sermo. I. In oꝛdi- ne. XXIX.

A

Videntibꝰ illis eleuatus eſt.
Act. j. Hodiernā dn̄ice aſcenſi
onis feſtiuitatē. dignū eſt ſurſū
erectis nos coꝛdibꝰ celebrare Si
em̄ natitatis inq̄t btūs Bern̄.
ſ. 4. de aſcen. Si reſurrectiōis
dn̄ice ſolēnia. digna deuotōe ce
lebramꝰ. Hodiernū quoqꝫ aſcē
ſionis diem non minus deuote
conuenit celebrare. In nullo ſiq
dem a feſtiuitatibꝰ illis. iſta de
generat. Sed finis earum et
adimpletio eſt. felix quoqꝫ clau
ſula totius itinerarij filij dei.
☞ ¶ Merito ſolennitatis et
leticie dies agitur. quando ſol
ille ſuperceleſtis ſol iuſticie. no-
ſtris ſe pꝛeſentabat obtutibus.
nube carnis et moꝛtalitatis ſac
co. fulgoꝛem ſuum et lumen tem
poꝛans inacceſſibilem. Mag-
na quoqꝫ leticia ⁊ exultatio mul
ta. quoniam conſciſo ſacco leti-
cia circumdatus eſt. factaqꝫ de
medio ſacci non ſubſtantia ſed
vetuſtate. ſed coꝛruptione. ſed
miſeria. ſed vilitate. noſtre de-
dicauit p̄moꝛdia reſurrectiōis.
☞ ¶ Sed quanta hodie leti-
cia nobis erit. dum noſtra natu
ra olim in adam pꝛothoplaſto
damnata. in chriſto autē in die
ſue paſſionis patri reconciliata
Hodierna die paradiſo nō ter-
reno vnde pulſa eſt. ſed celeſti
longe eminentioꝛi. in chriſto re
ſtituta eſt. dum magnificentia
eius. vt Pꝛopheta ait. Eleuata
eſt ſuper omēs celos. Hodie in-
quit Gregoꝛiꝰ in omelia. natu-
ra illa cui dictum eſt. terra es. et
in terrā ibis. in celum iuit. Iuit
in chriſto. ibit poſt eum. et in
omnibus membꝛis eius fideli-
bus. in eum ſpem ſuam ponenti
bus. Vado inquit hijs qui ſibi
fideliter adheſerunt apoſtolis.
Vado parare vobis locum. et ſi
abiero et pꝛepauero vobis locū
Iterum venio et accipiam vos
ad me ipm̄. vt vbi ſū ego. et vos
ſitis Io. 14. qua ſpe plīmū erecti

apoſtoli. aſcēſo domio regreſſi ſunt in hieruſalem cum gaudio magno. vt Lu. teſtatꝰ. qui prius eius receſſum audire non poterant niſi cum triſticia et merore prius ſiquidem adhuc modice erant fidei. auditis credendo. Hodie ꝟo in xp̄o omīa impleta fuiſſe miſteria. ſeqꝫ in nullo deceptos ſꝫ ꝟo dei filio. tra celoqꝫ potenti adheſiſſe ſꝫ certificati. dum q̄ a morte ſe reſurrexiſſe in mltis argumētis demōſtrauerat ſm p̄dicta. Videntibꝰ illis eleuatus eſt in celum. De q̄bus pro gratia Aue maria (B) Ea q̄ dn̄s in terra ad omniū ſalutē ſemel opatus eſt naſcendo. paciēdo. reſurgendo. aſcendēdo corpaliter. Hoc ip̄m in electoꝝ ſuorum cordibꝰ opatur p dies ſingulos ſpiritaliter. dum in eis ſuaꝝ opationum merita innouat atqꝫ fructꝰ. Noſqꝫ ſimilia facit ſpiritalit imitari Quos niſi ꝯtingat apph̄endere. nihil nobis pderit omnis xp̄i actio paſſio ꝛ laboꝝ p nobis in aſſumpta carne exhibitꝰ. Quāuis itaqꝫ dn̄s aſcendens in celum oībus dn̄ct ſedens ad dextram patris. non omnibꝰ pdeſt ſua aſcenſio. ſicut nec tunc oībus pfuit iudeis in hieruſalē ꝯſiſtentibꝰ. q̄m nō omnibꝰ innotuit. plurimis inuiſa fuit. Multū aūt ſuis contulit. q̄m videntibꝰ illis eleuatus eſt. Ita et nunc illis ſolū p̄ſtat ſalutem. quibꝰ videntibꝰ aſcendit.

illis veniet iterū blandus. ſicut viderunt aſcendentē. ceteris ꝟo iudex terribilis qui nō credunt regnantē. Primo ergo recitet hiſtoria aſcenſionis vt fides inſtruatur. q̄m eleuatꝰ eſt. Scd̄o quid agentes ad locū a dn̄o preparatum tendamꝰ. vt mores corrigantur. q̄m videntibꝰ illis eleuatꝰ eſt (A) Quo ad p̄mū ſic teſtat Luc. Act. j. Dn̄s noſter ſuis amicis ſe viuū prebuit poſt paſſiōem ſuam et reſurrectōꝫ in multis argumentis p dies. 40. appens eis. nō quidē ꝯtinue cōuerſans cū eis. ſicut duꝫ adhuc mortali in corpe vitam agebat. ſed vicibus interpellatis nō ſine cauſa. vt ſe nō ad vitā ſurrexiſſe mortalē qualē pꝰ habuit demōſtraret. ſi cōtinuo vt p̄us cū eis ꝯuerſatꝰ fuiſſet ſꝫ ad vitā imortalem ꝛ glorioſam ꝛc. Appuiſſe itaqꝫ dn̄m poſt reſurrectōꝫ ſcriptura canonica decē vicibꝰ oſtēdit. q̄nqꝫ in die reſurrectōis. die octaua. ac deinde in piſcatōne. ac in monte galilee. vt Matth. refert. Vide ad hᵒ lyrā Mat. vltio bene ad ppoſitū. Pluribꝰ etiā vicibꝰ appuiſſe credendꝰ eſt Nā et paulꝰ. 1. Coꝝ. 15. Pluſq̄ 500. fratribꝰ appuiſſe. Itē iacobo. et ſibi teſtatur. Nec oīa tradit ſcriptura. ſed que ſufficiunt ad fidem in nobis radicādum. Hodierna quoqꝫ die bis apparuit ſm Lyrā ſup lucā. Primū in hieruſalē recūbētibꝰ ac come

dētibus.xi.diſcipulis. vt dicit
Mar. vbi etiaꝫ exprobrauit in
credulitatē.i. tarditatē et duri
ciā cordis eoꝝ in credendo.quā
oſtenderūt ꝑuſquā ipſi dn̄m iā
reſurrexiſſe oculis corꝑalibꝰ vi-
diſſent.ꝛ eo ꝙ his qui viderant
eū reſurrexiſſe. angelis ſcꝫ ꝛ mu
lieribus nō crediderūt. cum tn̄
mundꝰ totus non viſurus erat
xp̄m corꝑali ſpē.ꝛ nihilomiꝰ eoꝝ
teſtimonio crediturꝰ Ad quem
ↄuertendū miſit di. Jte in orbē
vniuerſum et p̄dicate euangeliū
omni creature.i. omni nationi
gentiū. Qui crediderit ꝛ bapti
zatꝰ fuerit ſaluꝰ erit Qui vero
nō cre. ↄdē. Addens ſigna ſecu
tura credentes in eccleſia ꝑmiti
ua corꝑaliter.ꝛ vniuerſos vſqꝫ
in finē ſeculi ſpūaliter.creditos
inquā fide formata q̄ ſalutē pre
ſtat. Et cōueſcens p̄cepit eis ab
hieroſolimis ne diſcederēt. ſed
expectarēt ꝓmiſſiōꝫ p̄ris.miſſi-
onē ſcꝫ ſpūs paracliti.quā audiſtꝭ
inquit ꝑ os meū. ſcꝫ poſt cenam
nouiſſimā.vt hr̄ Jo.15 ꝛ.16.di-
cens Uos aūt ſedete in ciuitate
donec induamī virtute ex alto.
ꝑ quā ſcꝫ eritis apti ad ↄſtanter
p̄dicandū omni creature euāge
liū meū. Interrogabant aūt eū
qui ↄuenerāt diſcipuli. dicētes
Domine ſi in tempꝛe hoc reſtitu
es regnum iſrael.dixit eis. Nō
eſt veſtrum noſſe tempa vel mo-
mēta que pater poſuit in ſua po
teſtate. Sed accipietis virtutē
ſuꝑuenientis ſpiritus in vos.et
eritis mihi teſtes in hieruſalem
ꝛ in omni iudea et ſamaria. ꝛ vſ
qꝫ ad vltimū terre. D C Et
cum hec dixiſſet p̄cepit eis vt exi
rent d̄ ciuitate in montē oliueti
vt inde viderent eum aſcenden-
tem in celum. Et hoc eſt qd̄ di-
cit Lucas vlt. Et eduxit inquit
eos foras in bethaniā id eſt ver
ſus bethaniā.ſm̄ Nico.de lyra
qꝛ mons oliueti ad quem exiue-
runt eſt extra hieruſalem in via
eundi ad bethaniā.et bethania
ſita eſt ꝓpe montē oliueti Edux
it aūt non ↄducendo eos. ſed p̄
cipiendo vt exirent. Et poſtquā
p̄ceperat eis.vt dicit Lyra ſuper
Lucā.diſparuit ab eis.ipſi vero
ſm̄ p̄ceptum domini exeūtes ve
nerunt in mōtem oliuarum vbi
iterum apparuit eis. Et eleua-
tis manibus in celum vbi vole-
bat aſcendere. receſſit ab eis.p̄-
ſentia corporali. apud quos tn̄
manſit preſentia maieſtatꝭ et fe
rebatur in celum. Nam viden-
tibus illis eleuatꝰ ē.et nubes ſu
ſcepit eum ab oculis eorum Ele
uatus autem eſt et ferebatur in
celum. nō aliena ſed propria vir
tute.nedum diuina ſed ꝛ huma
na iam glorificata.per dotē agi
litatis. per quam glorificatum
corpus obedit ſpiritui quātum
ad localem motum. De quo la-
cius vide alibi Sic ergo aſſum
ptus eſt in celum ait. Mar. Et
ſedet ad dexterā dei ſcilicet pa

tris. Hoc quomõ intelligi ha-
bet vide ſmone ſequente. Apo-
ſtoli vero adorabant dominum
aſcendentem q̃mdiu videre po
terant eum. Cũq3 intuerentur
in celum euntẽ illum. Ecce duo
viri. id eſt angeli in ſpecie viroꝝ
in veſtibus albis aſtiterunt iux
ta illos. et dixerũt. Uiri galilei
q̃d ſtatis aſpicientes in celũ hic
ieſus qui aſſumptus eſt a vobis
in celũ ſic veniet quẽadmodũ vi
diſtꝭ euntẽ in celũ. Augꝰ in ſmo
ne qui incipit. delectat aſpicere.
Profectus inquit eſt deſidera
bilis. nõ veniet vobis terribilis
Nubes in occurſu. nubes in re
ditu. vulnera portabat. ipſa ite
rum reportabit. crucem retulit
cum triumpho. ſignũ filij homi
nis vobis appebit in celo. Sic
veniet in ipſo corpe. in ipſa nu-
be. in ipſa veritate. vobis in a-
more. impijs in tremore. Beati
quibus vere dicitur. ſic veniet
quẽadmodũ vidiſtis eũ euntem
in celum. Nunquid ſic veniet o
culis peccatorum? Ipſa erit ve
ritas. ſed non ipſa erit ſecuritas
Et in alio ſmone idem. Sic ve
niet vna erit euectio. vna lectica
nubifera. vna ſpecies manſueta
vobis clarifica. ſed peccatoribꝰ
metuenda. Quibus auditis re
uerſi ſunt in hieruſalem cũ gau-
dio magno. vt dicit Lucas ex
cauſis ſupradictis. a monte qui
vocatur oliueti. q̃ eſt iuxta hie

ruſalẽ ſabbati habẽs iter Et cũ
introiſſent in cenaculũ aſcende
runt in ſupiora. vbi manebant
apoſtoli. xi. pſeuerantes vnani
miter in orõne. cũ mulieribus ⁊
maria matre ieſu. ⁊ fratribꝰ eiꝰ.
donec ĩ eodem loco decima die
reciperent ſpm̃ ſanctũ Hec breui
ter de hyſtoria. ⁊ tantũ de ſmo
¶ E Uidentibus illis eleua
tus eſt Sed reuerſurꝰ nõ equa
ſorte omnibus Alijs nanq3 ve-
niet blandus. alijs terribilis Il
lis daturus benedictõem. iſtis
maledictõem. Sicut etiã aſcen
dens quibuſdã benedixit. alijs
maledixit. Benedixit apoſtolis
quibꝰ videntibus eleuatus eſt.
Uidentibꝰ. non tam oculo cor
poris q̃m fidei et amoris. Qui
vero eum videre nolebant aſcen
dentem infidelitate cecati. aut
deſiderijs terreni puluerꝭ obte-
nebrati. hos maledixit. Qui in
quit nõ crediderit. fide ſc3 for-
mata. ꝯdemnabit. Ita vt vera
ſit angelica ꝓphecia. Sic veni-
et quẽadmodũ vidiſtis eũ eun-
tem in celum. nedum quantum
ad corporis veritatem. ſed etiã
quantum ad iudicij executionẽ
Sicut ergo eum videbimus a-
ſcendentem fideliter et deſide-
rioſe. veniet ad conſolationem.
Non enim ait Auguſtinꝰ terre-
bit aduentus quos conſolatur
eius aſcenſus Ita dedignanti-
bus eum videre aſcendentem,

veniet ad ꝑpetuam deſolationē
Nos ergo vt tunc videre merea-
mur blandum conſolatorem. vi-
deamus hic fideliter aſcenden-
tem. Neqꝫ enim nobis aſcen-
dit ſpiritaliter. ſi aſcendentem
non videmus diligenter. ☞
¶ Sunt enim. vt beatus
Bernar. ait ſmone. de reſur-
rectione. Quibus nondum con-
ceptus eſt chriſtus vt infideles.
qui penitus chriſtum non reci-
piunt. nullum locum in agro cor-
dis diuino ſemini prebent. ipſi
ſcilicet fidei que eſt ſemen vite
eterne. vt dicitur Johā. 3. Qui
credit in filiū habet vitam eter-
nam. in ſemine ſcilicet. habitu-
rus eam etiam poſtmodum in
fructu. ¶ Sunt quibus non-
dum natus eſt. vt fideles ſuꝑbi
Nam dominus vt naſceretur ſe
ipſum exinaniuit formam ſerui
accipiens. ad Philipē. 2. Quo
modo ergo dei humilitas i ſuꝑ-
bo homine naſci poteſt. Nam
que ꝑticipatio iuſticie cū iniqui-
tate. 2. Corinth. 6. et ita que cō-
uentio humilitatis et ſuperbie?
Non poteſt qui adhuc toto ter-
renis honoribus et diuicijs in-
hiat dicere. Paruulus natꝰ eſt
nobis. in quo ꝑuitatis xp̄i nul-
la manent veſtigia. ¶ Sunt q̇-
bus chriſtus nōdum paſſus eſt.
qui penitentie labores fugiunt.
in ſordidis volutantur delicijs
nō volentes carnem ſuam vel in

minimo ieiunijs. abſtinentijs.
vigilijs. diſciplinis. et ſimilibus
perturbare. Qui deniqꝫ perſe-
cutiones metuunt. et mortem ti-
ment vſqꝫ adeo. vt pro hijs vi-
tandis parati ſint a iuſticia de-
clinare. et viam vite que chriſtꝰ
eſt relinquere. quaſi chriſtus la-
bores ſuſtinendo et mortem mo-
riendo non vicerit. Quomodo
cū illis paſſus eſt chriſtꝰ in qui-
bus nondum hec vox petri con-
ualuit. Chriſtus paſſus eſt pro
nobis vobis relinquens exem-
plum vt ſequamini veſtigia eiꝰ.
p̄ma. Petri. 2. ☞ ¶ Sunt
quibus dominus nondum re-
ſurrexit. qui laboribus ſiue cor-
poralibꝰ ſiue ſpiritualibus ſub-
duntur. vitam exterius peniten-
cium agentes. in vigilijs mul-
tis. in fame. ſiti. nuditate. pau-
pertate. orationibus. diſcipli-
nis. perſecutionibus. ceteriſqꝫ
laboribus. ſed non ſua ſponte.
magis autem metu aut gehen-
ne aut corporalis pene. pudo-
re. aut neceſſitate. In omnibus
tedioſi. in omnibus triſtes nul-
la conſolatione erecti. cum mur-
mure mentis et deiectione pro-
pe deſparata incedentes angu-
ſtiati. Illi ſi cōmunicant paſſi-
onibus chriſti laborando. Nō
tamen reſurrectioni. Non enim
in eis viuit chriſtꝰ. qꝛ nō amore
xp̄i qui vita eſt anime aguntur.
Nam caritas xp̄i. oīa ſuffert ſꝑ

paciens eſt. benigna. non emula-
tur. congaudet ſemper veritati.
.i. Corinth. iȝ. Hinc hortatur
petrꝰ. ꝯmunicātes chriſti paſſi-
onibus gaudete. ☞ ¶ S
Sunt et quibꝰ chriſtus etiā ſi
reſurrexit non tamen aſcendit.
Qui domino q̄dem ſeruiunt ⁊ in
certis obſeruantijs laborant etiā
ſponte ⁊ patiēter. letantur in do
mino bn̄dicētes. ſed q̄mdiu eis
benefecerit. q̄mdiu tp̄alibus ab
undant. q̄mdiu etiā interiori q̄
dam dulcedine ad hec trahunt
q̄mdiu delectatōe mētis ad hec
pelluntur. In hijs quieſcunt. in
his finem ꝯſtituunt dicentes cū
petro. Domine bonum eſt nos
hic eſſe. faciamus tria taberna-
cula ⁊c̄. Sȝ ſic ſup can. Rich.
ait. c. 6. q̄ȝdiu durat hec dulce-
do. durat ⁊ dilectio. Sȝ i bōis
iſtis nō ꝯgnoſcit̄ amicus. ſubla
tis aūt dei beneficijs ſtatim per
impacientiā cadunt in murmu-
ra. et ceſſant ab omni eo qd̄ ꝑus
grati dn̄o impenderūt. De illis
ꝓpheta cum de pctōribꝰ ageret
ait. aīa eius in vita ipſiꝰ benedi
cetur. Cōfitebitur tibi cum be-
nefeceris ei. Sed nō ſic itur ad
aſtra. Non enim hec ſufficiunt
ad ſalutem. Non enim iſti dili-
gunt deum amore caſto. ſed ma
gis amore quodam meretricio.
vt Hugo de arra anime loquit̄.
quia munera dantis plus q̄ȝ di-
ligentis affectum. nō deum ſup

om̄ia ſed ſuper deum ſua amāt
munera Ideo de illis vbi ſupra
Propheta oſtēdens quis finis
huius amoris mercenarij. Cum
dixerat. Confitebitur tibi cum
benefeceris ei. addit Introibit
vſqȝ in progenies patrum ſuoꝝ
et vſqȝ in eternum non videbit
lumen. Si ita eſt de his vlti-
mis. qui licet mercenario amore
tm̄ diligunt deum. Quid de pc̄
oribus q̄ omnino nec diligunt
¶ H Quid ergo? Agendum
nobis eſt om̄imodis. vt is (qui
nobis cōceptus eſt chriſtus. na-
tus. paſſus. q̄ et reſurrexit.) eti
am in celum aſcendat Aſcendit
aūt nobis. ſi illum videmꝰ dum
tollit̄ a nobis. Vident autem
chriſtum aſcendentem. qui dili
genter meditantes conſiderant
hunc qui aſcendit fore chriſtuȝ
ieſum. Chriſtum. id eſt vnctum
ſuperſubſtātiali deitate et deū
verum. Ieſum. id eſt ſaluatorē.
qui ſicut nos in terris ſui ſan-
guinis precio redemit. ita in ce-
lum aſcendens locum vt ipſe ꝓ
miſit preparat nobis eterne bea
titudinis. vt vbi ipſe eſt illic et
nos ſimus. non quidem ſepara-
ti ſed beatitudinis participatō
ne vnus cum eo ſpiritus effecti.
¶ Vident quoqȝ aſcendētem
chriſtum. ſm̄ Bern̄. ſmone. ȝ.
de aſcen. Qui cogitant quomō
eos orphanos reliquit. ꝙ pegri-
ni et aduenı ſint ſuper terram. ꝙ

tam diu fetulenti corporis hor-
rido carceri tenentur. ⁊ nõ ſunt
cum chriſto. ¶ Hec enim medi-
tantes nedum videmus ſed ⁊ ſe
quimur aſcendẽtem dominum
nunc paſſibus fidei et deuotio
nis. Erit exhinc. cum domino
occurremus venienti ad iudici-
um ſine difficultate volatu cor-
poris. per aera ſecum aſcenſuri.
beatificandi in vtroq̨.
I ¶ Primum nanq̨ meditan-
do afficiemur ad celeſtia. incale
ſcimus in amore dei. Quis em̃
in dei amore non igniretur. qui
attenta meditatione hunc eſſe
bonum ſummũ cognoſcit. oẽm
amabilitatꝭ rationẽ in ſe ſupra
omnem comꝑhenſionem conclu
dentem. Quã conſiderans pro
pheta in cõmunem laudis con-
feſſionem hortatur. quaſi nulla
ſingularis laus ſufficeret. Con-
fitemini domino quoniã bonꝰ
quoniã in ſeculum miſericordia
eius. Quis non toto deſiderio
in ſuꝑnas illas inardeſceret de-
lectationes attente conſidera-
tas. que omnem cogitatiõis no
ſtre menſuram excedunt. Felix
inquit Bern. ſmo. 4. Cuiꝰ me
ditatio in conſpectu domini ſꝑ
eſt. qui in corde ſuo delectatio-
nes dextere domini vſq̨ in fi-
nem ſedula cogitatione reuol-
uit. Quid enim illi graue pote-
rit videri. qui ſemper mente per
tractat. ꝙ nõ ſunt condigne paſ
ſiones huius temporis ad futu-
ram gloriam que reuelabitur in
nobis. Quid concupiſcere pote
rit in ſeculo nequã. cuius oculꝰ
videt ſemꝑ bona domini in ter-
ra viuentium. ſemper videt pre-
mia eterna. Et beatus Grego.
omelia. 37. Si conſideremus
fratres cariſſimi que et quanta
nobis ꝓmittuntur in celis. vile
ſcunt animo omnia que ſunt in
terris. Terrena nanq̨ ſubſtãtia
ſuperne felicitati compata pon
dus eſt nõ ſubſidium. temporal
vita mors potius dicenda eſt. ꝓ
pter quotidianos corruptionis
defectus q̄z vita. Poteſt hoc
oſtendi compando omnia p̄ſen-
tis vite ꝯcupiſcibilia ad eterna.
honorem. voluptatem. diuicias
potentiam. corporis ſanitatem.
fortitudinẽ. agilitatem. pulcri-
tudinem ⁊c̄ hmõi ad ſimilia in
patria. ſcientiam. prudentiam.
amorem terrenorum. ad viſio-
nem patrie et fruitionem ⁊c̄.
II ¶ Secundum meditan-
do ſcilicet ꝑegrinatõis noſtre
pericula ⁊c̄. non tenebunt nos
deſideria. et miſera huius vite
oblectamenta. vbi vt Bernar.
ait ſmone. 6. huiꝰ feſti. Mali
cie plurimũ. ſapientie modicum
fidelitatis nihil. omnia lubrica
operta tenebris. obſeſſa laqueis
Ubi piclitantur anime. afflig
tur ſpiritus. omĩa vanitas. tra
ſeunt vniuerſa. conſtant ſolidi

tate nulla. Turpe autem eſt dili
gere ſm Greg. omel. 3. quod cō
ſtat citiꝰ perire Ideo ab eis nos
reuocare cupiens. petrus nos pe
regrinationis noſtre admonet.
Obſecro vos inquit tanq̄ʒ ad-
uenas et peregrinos abſtinere a
carnalibus deſiderijs que mili-
tant aduerſus animā. j. Pet. 2.
Peregrinus ſiquidē ait Bern̄.
ſmo. 6. de. 40. via regia incedit
non declinat ad dexteram neqʒ
ſiniſtram. Et ſi forte iurgantes
viderit non attendit. ſi nuben-
tes aut choros ducentes aut a-
liud quodlibet facientes. nihi-
lominus tranſit. quia peregrinꝰ
eſt. et non pertinet ad eum de ta
libus Ad patriam ſuſpirat. Ad
patriam tendit. victum et veſti-
tum habens non vult alijs one-
rari Beatus plane qui ſuam ſic
agnoſcit et deplorat incolatum.
dicēs. illud Prophete Quoniā
aduena ego ſum apud te. et pere
grinus. ſicut omnes patres mei.
Hec Ber. Qui ita vident medi
tando. et ad viſa ſuſpirant de-
ſiderio. ſapientes que ſurſum
ſunt non que ſuper terram. hijs
aſcendit dominꝰ. hijs aſcendit
ieſus chriſtus. ☞ L ¶ Ad
quod etiam Auguſtinꝰ ſmone.
qui incipit. Glorificatio domi
noſtri hortatur dicens. Hodie
dominus ieſus chriſtus aſcen-
dit in celum. aſcendat cum illo ⁊
cor noſtrū. Sicut em̄ ille aſcen
dit nec receſſit a nobis. ſic ⁊ nos
cum illo iam ſimus. quāuis non
dum in corpore noſtro factum
ſit quod promittitur nobis. In
hoc. ipſi interim roboremur. in
hoc votis omnibus eſtuemus.
Hoc meditemur in terris. quo
cōputemur in celis. Tunc exitu
ri carnis mortalitatem nunc ex
uamus animi vetuſtatem. Faci
le leuabitur corpus in alta polo
rum. ſi non premat ſpiritum ſar
cina peccatoꝝ. Hec viſio aſcen-
dentis eſt. que nos aſcendenti
vnit. ⁊ ſpiritū eius meretur du-
plicatum. ſicut olim de Heliſeo
legitur et Helya. 4. Regum. 2.
Sciens nanqʒ Helizeus quia
Helias dominꝰ ſuus ab eo tol-
lendus fuerat in celum. Oro in
quit domine. vt fiat ſpiritus tu
us duplex in me. Nimirum du-
plicari ei ſpiritum oportebat. vt
magiſtri abeuntis abſentiā grā
duplicata ſuppleret. Unde et
helias ad eum. ſi videris inquit
quando tollar a te. fiet quod pe
tiſti. Duplicauit enim ſpiritum
viſio abeuntis. cum euidenter
raptus in celum. vniuerſa eius
deſideria pariter ſecum tulit. vt
inciperet ipſe quoqʒ iam ſapere
que ſurſum ſunt. non que ſuper
terram Duplicauit ſpiritum vi-
ſio abeuntis. vt intellectui ſpiri
tali. ſpiritalis iūgeret affectus.
Quem nobis ſpiritum duplica
tum mittere dignetur deſuper.

qui aſcendens in altum dedit
dona hominibus Jeſus chriſtꝰ
dominꝰ noſter. cum patre et eo-
dem ſpiritu deus vnus ſup om
nia benedictus in ſecula ſeculo
rum Amen.

¶ In die aſcenſionis do
mini Sermo. II. In ordi
ne. XXX.

Aſſumptus
eſt in celum. ſedet
ad dexteram dei patris.
Mar. vltio A G Gaudia
dominice reſurrectiōꝫ nobis ho
dierna feſtiuitas non terminat
ſed adauget. In qua dn̄s no-
ſter ieſus chriſtꝰ. poſtquā reſur
rectionis ſue gloriam in multis
manifeſtisqꝫ documentis. mul
torū per hos. 40. dies declara
uit aſpectibus. triumphū victo
rie quem reportarat a mortuis.
hodierna die intulit celis. Sic
ergo in ſolēnitate paſchali reſur
rectio dn̄i nobꝫ fuit cauſa letā-
di. ita aſcenſio eius in celum. p̄-
ſentium nobis eſt materia gau-
diorum. Et merito hodie totis
letari oportet cordibus. quo be
ati apoſtoli vt Leo ait in ſer-
mone preſentis feſtiuitatis qui
tot miraculis ꝯfirmati. tot ſer-
monibꝰ eruditi. atrocitatem tn̄
dominice paſſiōis expauerant.
et veritatē reſurrectōis eius nō
ſine heſitatōne ſuſceperunt. tm̄
de aſcenſiōe domini ꝓfecerunt
vt quidquid illis ṗus intulerat
metū. verteretur in gaudium.
Totam em̄ ꝯtemplatōem animi
in diuinitatē ad dextram patrꝫ
cōſedentis erexerant. Nec iam
corpee viſionis tardabant obie
cto. quo minus in id aciem men
tis intenderent. quod nec a pa-
tre deſcendendo abfuerat. nec a
diſcipulis aſcendēdo, receſſerat
Hodie ſiquidē filius hominis
dei filius excellētius ſacratius
qꝫ innotuit. cum in paterne ma
maieſtatis gloriam ſe recepit. et
ineffabili modo cepit eſſe diuini
tate p̄ſentior. qui factus eſt hūa
nitate longinquior. Ideoqꝫ mi
ro modo nō eos vt ṗus meſtos
reliquit. ſed gaudio cumulauit.
Dicente luca. Et factum eſt cū
bene e. f. in. c. et ipſi adorantes
regreſſi ſunt in hieruſalē cū gau
dio magno cum in ꝯſpectu ſan-
cte multitudinis. ſupra omniū
creaturaꝝ celeſtiū dignitatem.
humani generis natura cōſcen-
deret. ac illius glorie ſociaretur
i throno. cuiꝰ nāe copulat in fi-
lio. Dū hodierno die vidētibꝫ
diſcipul'. filiꝰ ipe aſſumptꝰ ē ꝛc.
¶ B Aſſumptꝰ eſt ꝛc. In ho
dierna dominice aſcenſionis ſo
lennitate. dignum eſt nos mag-
nis gratiarum actiōibus ſalua
tori noſtro reſpōdere. Qm̄ p eā
nr̄a infirmitas longe feliciꝰ re-
pata eſt. qꝫ olim in ṗmo pente ce
cidit Xp̄i nanqꝫ aſcenſio. nr̄a eſt
ꝓuectio. ait Leo ſmōe de aſcen
ſione. qui incipit. poſt beatam.